JOHN CARTER BROWN
LIBRARY

Acquired with the Assistance of the
ST. MARIANA DE PAREDES
FUND

ES818

Reui xl Dr Dn Antonio Roxil del Rx. tuitx, y 2y. porla
composturx y tax vx. xepapel q me entro en dha composturx
para q el Dr Dn Sanxo, pazu logu ungo xxiii. dcho
Sr. dieste en Moscani a 2 de Maxzo 1742

Ygnorzio Ronil
y Faria

PERIE

Petrus de Vargas, Valdez Menezes

Vargas Valdez Illenezes

Carmina Larguidc

Pertinet ad usum D. Garimixi de Lasgai-
do, Valdez, de Llenesez.

OFFICIA

SANCTORVM IN BREVIARIO ROMANO EX MANDATO SVMMORUM Pontificum apponenda, tam de præcepto, quam ad libitum recitanda.

ET ALIA QVÆ IN REGNIS Hispaniarum, & alijs locis recitari possunt iuxta Rubricas Breuiarij Romani, ex Decretis Sac. Rit. Congreg. Auctoritate superiorum nouiss. recognita.

LIMÆ.
Apud Iosephum de Contreras, Anno 16[illegible]

NOS DOCT. D. DIDACVS DE SALAZAR huius Sanctæ Ecclesiæ Metropolitanæ Canonicus Magistralis, in Regia Vniuersitate Primarius Scripturæ Sacræ Interpres, Sanctæ Cruciatæ Commissarius Apostolicus Generalis Subdelegatus, necnon gratiarum cæterarum in hoc Peruano Regno Iudex item Apostolicus, & Regius priuativus circa Diuini Officij librorum taxam, & distributionem. Facultatem tenore præsentium facimus Iosepho de Contreras Typographo, vt imprimere possit Officia noua Sanctorum, quorum vsum concedimus, dummodo codices ea continentes sint reuisi, & subscripti manu propria R.A.P.M. Fr. Ildefonsi del Villar Regij Monasterij Sancti Laurentij prope Escuriale Generalis Procuratoris. Dat. Limæ die 11. Martij, Anno 1687.

Doct. D. Didacus de Salazar.

De mandato Domini Commissarij Generalis

D. Franciscus Martinez, à Saavedra.

OFFICIA PROPRIA SANCTORVM.

IANVARIVS XIV.

In festo Sanctissimi Nominis IESV duplex.

Ad Vesperas. Antiphona.

OMnis, qui invocaverit nomen Domini, salvus erit. *Psalm.* Dixit Dominus. *Ana.* Sanctum & terribile nomen eius, initium sapientiæ timor Domini. *Psalm.* Confitebor. *Ana.* Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in Deo Iesu meo. *Psalm.* Beatus vir. *Ana.* A solis ortu vsque ad occasũ laudabile nomen Domini. *Psalm.* Laudate pueri. *Ana:* Sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini invocabo. *Psalm.* Credidi.

Capitulum. Philip. 2.

FRatres: Christus humiliavit semetipsum factus obediens vsque ad mortẽ, mortem autem Crucis. Propter quod & Deus exaltavit illum, & donavit illi nomen, quod est super omne nomẽ: vt in nomine Iesu omne genu flectatur, cœlestium, terrestrium, & infernorum.

HYMNVS.

IEsu dulcis memoria,
Dans vera cordi gaudia:
Sed super mel, & omnia,
Eius dulcis præsentia.

Nil canitur suavius,
Nil auditur iucundius,
Nil cogitatur dulcius,
Quàm Iesus Dei Filius.

Iesu, spes pœnitentibus,
Quàm pius es petentibus,
Quã bonus te quærẽtibus
Sed Quid invenientibus?

Nec lingua valet dicere,
Nec littera exprimere:
Expertus potest credere,
Quid sit Iesum diligere.

Sis Iesu nostrum gaudium,
Qui es futurus præmium:
Sit nostra in te gloria,
Per cuncta semper sæcula
Amen.

Vers. Sit nomen Domini benedictum, Alleluia.

Resp. Ex hoc nunc, & vsque in sæculum, Alleluia.

Ad Magnificat. Ana.

Fecit mihi magna qui potẽs est, & sanctum nomen eius, Alleluia.

Oratio.

DEus, qui vnigenitum Filium tuum constituisti humani generis Salvatorem, & Iesum vocari iussisti:

iusisti: concede propitius, vt cuius sanctum nomen veneramur in terris, eius quoque aspectu perfruamur in cælis. Per eundem Dominum.

Postea fit cõmemoratio Oct. Epiphaniæ, & Sanct. Felicis Mart. Festum autem S. Hilarij transfertur in primam diem non impeditam. Ad Completorium, & per Horas dici in fine Hymnorum, dicitur.

Iesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, & almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

Ad Matutinum. Invitatorium. Admirabile nomẽ Iesu, quod est super omne nomen. Venite adoremus. *Psalm.* Venite

HYMNVS.

IEsu, Rex admirabilis,
Et Triumphator nobilis.
Dulcedo ineffabilis,
Totus desiderabilis.
Quando cor nostrum visitas,
Tunc lucet ei veritas,
Mundi vilescit vanitas,
Et intus fervet charitas.
Iesu, dulcedo cordium,
Fons vivus, lumen mentiũ
Excedẽs omne gaudium,
Et omne desiderium.
Iesum omnes agnoscite,
Amorem eius poscite,
Iesum ardenter quærite.
Quærendo inardescite.
Te nostra Iesu vox sonet,
Nostri te mores exprimãt
Te corda nostra diligant,
Et nunc, & in perpetuum,
Amen.

In primo Nocturno. Aña. Domine Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra. *Psal.* Domine Dominus noster. *Cum reliquis consuetis de B. Maria, vt in eius Officio parvo. Aña.* In nomine Iesu omne genu flectatur, cælestium, terrestrium, & infernorum. *Psal.* Cæli enarrant. *Aña.* Cõfitemini Domino, & invocate nomen eius: mementote quoniam excelsum est nomen eius. *Psalm.* Domini est terra. *Vers.* Propter nomen tuum Domine, propitiaberis peccato meo. *Resp.* Multum est enim.

De Actibus Apostolorum.

Lectio I. Cap. 3.

PEtrus autem, & Ioannes ascendebant in templũ ad horam orationis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex vtero matris suæ, baiulabatur: quem ponebant quotidie ad portam templi, quæ dicitur Speciosa, vt peteret eleemosynam ab introeuntibus in templum. Is cũ vidisset Petrum & Ioannem incipientes introire in templum

plum, rogabat vt eleemosynam acciperet. Intuens autẽ in eum Petrus cum Ioanne, dixit: Respice in nos. At ille intendebat in eos sperans se aliquid acceptũrum ab eis. Petrus autem dixit: Argentum, & aurum non est mihi: quod autem habeo, hoc tibi do: In nomine Iesu Christi Nazareni, surge, & ambula. Et apprehẽsa manu eius dextera allevavit eum. Et protinus cõsolidatæ sunt bases eius & plantæ. Et exiliens stetit, & ambulabat. Et intravit cũ illis in templũ ambulans, & exiliens & laudans Deum.

Resp. Ecce concipies & paries filium, & vocabis nomẽ eius Iesum. * Ipse enim salvum faciet populum suum à peccatis eorum.

Vers. Vocatum est nomen eius Iesus, quod vocatum est ab Angelo, priusquam in vtero conciperetur. Ipse enim.

Lectio II.

ET vidit omnis populus eum ambulantem, & laudantem Deum. Cognoscebant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemosynam sedebat ad Speciosam portã templi: & impleti sunt stupore & extasi in eo quod contigerat illi. Cum teneret autẽ Petrum & Ioannem, cucurrit ad eos ad porticum, quæ appellatur Salomonis, stupentes. Videns autem Petrus respondit ad populum. Viri Israelitæ, quid miramini in hoc, aut nos quid intuemini, quasi nostra virtute, aut potestate fecerimus hunc ambulare? Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob, Deus patrum nostrorum glorificavit filium suum Iesum, quem vos quidem tradidistis, & negastis ante faciem Pilati: iudicante illo dimitti. Vos autem sanctum, & iustũ negastis, & petistis virum homicidam donari vobis, Auctorem vero vitæ interfecistis, quem Deus suscitavit à mortuis, cuius nos testes sumus. Et in fide nominis eius, hunc, quem vos vidistis, & nostis, confirmavit nomen eius, & fides, quæ per eum est, dedit integram sanitatem istam in conspectu omnium vestrum.

Resp. Benedictum est nomen tuum, Deus Patrum nostrorum, qui cum iratus fueris, misericordiæ recordaberis. * Et in tempore tribulationis peccata dimittis.

Vers. Et benedictum nomen maiestatis tuæ in æternum, qui facis mirabilia solus. Et in tempore.

Le-

Lectio III. Cap. 4.

FActum est autem in crastinum, vt congregarentur principes eorum, & seniores, & scribæ in Ierusalem, & Annas princeps Sacerdotum, & Caiphas: & Ioannes, & Alexander, & quotquot erant de genere Sacerdotali. Et statuentes eos in medio, interrogabant: In qua virtute, aut in quo nomine feceritis hoc vos? Tunc repletus Spiritu sancto, Petrus dixit ad eos: Principes populi, & seniores audite: Si nos hodie diiudicamur in benefacto hominis infirmi, in quo iste salvus factus est, notum sit omnibus vobis, & omni plebi Israel, quia in nomine Domini nostri Iesu Christi Nazareni, quem vos crucifixistis, quem Deus suscitavit à mortuis: in hoc iste adstat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobatus est à vobis ædificantibus, qui factus est in caput anguli: & non est in alio aliquo salus. Nec enim aliud nomen est sub cælo datum hominibus, in quo oporteat nos salvos fieri.

Resp. Laudabo nomen tuum assiduè. * Et quod laudabo illud in confessione.

Vers. Lætabor, & exultabo in te: psallam nomini tuo Altissime. Et collaudabo. Gloria Patri. Et collaudabo.

In secundo Nocturno. Ańa. Memores erunt nominis tui Domine in omne generatione, & generationem. *Psalm.* Eructavit. *Ańa.* Magnificate Dominum mecum, & exaltemus nomen eius in id ipsum. *Psal.* Deus noster. *Ańa.* Omnes gentes quascumque fecisti venient, & adorabunt coram te Domine, & glorificabunt nomen tuum. *Psal.* Fundamenta eius.

Vers. Propter gloriam nominis tui Domine, libera nos.

Resp. Et propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Lectio IV.

NOn otiosè Spiritus sanctus nomen sponsi oleo comparat, cùm ita docet sponsam ad sponsum clamare: Oleum effusum nomẽ tuum. Oleum enim lucet, pascit, & vngit. Fovet ignem, nutrit carnem, lenit dolorẽ: lux, cibus, medicina. Vide idẽ nũc & de sponsi nomine. Lucet prædicatum: pascit recogitatum, invocatum lenit, & vngit. Et percurramus singula. Vnde putas in toto orbe, tanta, & tã subita fidei lux, ni

si de prędicato nomine Iesu? Nonne in huius nominis luce Deus nos vocavit in admirabile lumen suum, quibus illuminatis, & in lumine isto videntibus lumen, dicat meritò Paulus: Fuistis aliquā do tenebræ, nunc autem lux in Domino?

Resp. Sperent in te, qui noverunt nomen tuum. * Quoniam non dereliquisti quærentes te Domine.

Vers. Exurge Domine, adiuva nos, & libera nos propter nomen tuum: Quoniam.

Lectio V.

HOc denique nomen coram regibus, & gentibus, & filijs Israel portare iussus est idem Apostolus, & portabat nomen tanquam lumen, & illuminabat patriā, & clamabat vbique: Nox præcessit, dies autem appropinquavit. Abijciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis: sicut in die honestè ambulemus. Et monstrabat omnibus lucernam super candelabrum, annuntians in omni loco Iesum, & hunc crucifixum. Quomodo lux ista resplenduit, ac perstrinxit cunctorum intuentium oculos, quando de ore Petri, tanquam fulgur egrediens, claudi vnius corporales plantas solidavit, & bases; multosque spiritualiter cæcos illuminavit? Nunquid non ignē sparsit, cum ait: In nomine Iesu Christi Nazareni, surge & ambula?

Resp. Confiteamur nomini tuo magno. * Quoniam terribile, & sanctum est.

Vers. Hi in curribus, & hi in equis, nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus. Quoniam.

Lectio VI.

NEc tantùm lux est nomē Iesu, sed est cibus. An nō toties cōsorraris, quoties recordaris? Quid æquamentem cogitantis impinguat? Quid ita exercitatos reparat sensus? Virtutes roborat? Vegetat mores bonos, atque honestos? Castas fovet affectiones? Aridus est omnis animæ cibus, si non oleo isto infunditur: insipidus est, si nō hoc sale conditur. Si scribas, n̄ sapit mihi, nisi legero ibi Iesum. Si disputes, aut conferas, n̄ sapit mihi, nisi sonuerit ibi Iesus. Iesus mel in ore, in aure melos, in corde iubilus. Sed est & medicina. Tristatur aliquis nostrum? Veniat in cor eius Iesus, & inde saliat in os, Et ecce ad exortū nominis lumen, nubilū omne diffugit, redit serenum. Labitur quis in crimen? Currit insuper ad laqueū mortis desperan-

perando? Nonnè, si invocet nomen vitæ confestim respirabit ad vitam?

Resp. Lætentur omnes, qui sperant in te Domine, in æternum exultabunt, & habitabis in eis, & gloriabuntur in te omnes. * Qui diligunt nomen tuum.

Vers. Domine, in lumine vultus tui ambulabunt, & in nomine tuo exultabūt tota die. Qui diligunt. Gloria Patri, & Filio. Qui diligunt.

In Tertio Nocturno. Ant. Cantate Domino, & benedicite nomine eius: annuntiate de die in diem salutare eius. *Psal.* Cantate i. *Ant.* Secundùm nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ; iustitia plena est dextera tua. *Psal.* Dominus regnavit, exultet. *Ant.* Cantate Deo, psalmum dicite nomini eius: iter facite ei, qui ascendit super occasū, Dominus nomen illi. *Psalm.* Cantate ij. *Vers.* Afferte Domino gloriam, & honorem. *Resp.* Afferte Domino gloriam nomini eius.

Lectio S. Evangelij secundùm Lucam.

Lectio VII. Cap. 2.

IN illo tempore: Postquam cōsummati sunt dies octo, vt circumcideretur puer, vocatum est nomen eius Iesus. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Sermo 1. de Circumcisione.

MAgnum & mirabile Sacramentum. Circumciditur puer, & vocatur Iesus. Quid sibi vult ista connexio? Circumcisio nempe, magis salvandi, quàm Salvatoris esse videtur, & Salvatorem circumcidere potius decet, quàm circumcidi. Sed agnosce mediatorem Dei & hominum, qui ab ipso natiuitatis suæ exordio diuinis humana sociat, ima summis. Nascitur ex muliere, sed cui fœcūditatis fructus sic accedat, vt non decidat flos virginitatis. Pannis involuitur, sed panni ipsi Angelicis laudibus honorantur. Absconditur in præsepio, sed proditur, radiante stella de cælo. Sic, & circumcisio veritatem susceptæ probat humanitatis, & nomen quod est super omne nomen gloriam indicat maiestatis. Circumciditur tanquàm verus Abrahæ filius, Iesus vocatur, tanquam filius Dei.

Resp. Tribulationem, & dolorem inveni. * Et nomen Domini invocaui.

Vers. Turris fortissima nomen Domini, in ipso speraui, & adiutus sum. Et nomen.

Lectio

Lectio VIII.

NEque enim ad instar priorũ meus iste Iesus nomen vacuum, aut inane portat. Non est in eo magni nominis vmbra, sed veritas. Cælitus siquidem inditũ nomen Euangelista testatur, quod vocatum est ab Angelo, priusquam in vtero conciperetur. Et attẽde verbi profunditatem: postquam natus est Iesus, Iesus vocatur ab hominibus, qui vocatus est ab Angelo, priusquam in vtero conciperetur. Idem quippe & Angeli Salvator, & hominis, sed hominis ab incarnatione, Angeli ab initio creaturæ. Vocatum est, ait, nomẽ eius Iesus, quod vocatum est ab Angelo. In ore ergo duorum, vel trium testium stat omne verbũ, & ipsum quod in Propheta abbreuiatũ, manifestius in Euangelio legitur, caro factum.

Resp. Expectabo nomẽ tuum Domine * Quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

Vers. Vt confiteamur nomini sancto tuo, & gloriemur in laude tua. Quoniam. Gloria. Quoniam.

Nota. Lectio de S. Felice Martyre, vt in Breuiario: & post Laudes fiat in illo commemoratio. Si autem de Sancto non fiat, dicetur sequens lectio.

Lectio IX.

MErito sanè dum circumciditur puer, qui natus est nobis, Salvator vocatur: quod videlicet ex hoc iam cœperit operari salutem nostram immaculatum illum pro nobis sanguine fundens. Neque enim iam quærere est Christianis, cur voluerit Dominus Christus circumcidi. Propter hoc siquidem circũcisus est, propter quod natus, propter quod passus. Nihil horum propter se, sed omnia propter electos. Nec in peccato genitus, nec à peccato circũcisus, nec mortus est pro peccato suo: magis autem propter delicta nostra. Quod vocatum est, inquit ab Angelo, priusquam in vtero conciperetur. Vocatum plane, non impositum. Nempe hoc ei nomen est ab æterno. A natura propria habet, vt sit Salvator: innatum est ei nomen hoc, non inditum ab humana vel Angelica creaturâ.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes, & per horas.

Ant. Oleum effusum nomen tuũ, ideò adolescentulæ dilexerunt te. *Psalmus.* Dominus

 reg-

regnauit. *Cum reliquis. Ana.* Secrete, quia Dominus ipse est Deus, cuius nomen in æternum. *Ana.* Sit uult anima mea ad nomen Sanctum tuum Domine. *Ana.* Benedictum nomen gloriæ suæ, sanctum, & laudabile, & superexaltatum in sæcula. *Ana.* Iuuenes, & virgines, senes cum iunioribus laudate nomē Domini, quia exaltatum est nomen eius solius.

Cap. Fratres Christus humiliavit &c.

HYMNVS.

IEsu, decus Angelicum.
In aure dulce canticum,
In ore mel mirificum,
In corde nectar cælicum.
Qui te gustant, esuriunt,
Qui bibunt, adhuc sitiunt,
Desiderare nesciunt,
Nisi Iesum, quem diligunt.
O Iesu mi dulcissime,
Spes suspirantis animę,
Te quæsumus pię lacrymę,
Te clamor mētis intimę.
Mane nobiscum Domine,
Et nos illustra lumine,
Pulsa mentis caligine,
mundum reple dulcedine.
Iesu flos Matris Virginis,
Amor nostræ dulcedinis,
tibi laus, honor nominis,
Regnum beatitudinis.
Amen.

Ves. Adiutorium nostrum in nomine Domini.

Resp. Qui fecit Cælum, & terram.

Ad Benedictus. Ana. Dedit se, vt liberaret populum, & acquireret sibi nomē æternum. Alleluia.

Oratio vt supra.

Postea fit commemor. S. Felicis in mari. Ad primam in Resp. breui dicitur. Qui natus est de Maria Virgine.

Ad tertiā, Cap. Fratres Christus humiliavit.

Resp. Breu. Sit nomen Domini benedictum, Alleluia, alleluia: Sit nomen.

Vers. Ex hoc nunc, vsquē in sæculum. Alleluia. Allel. Gloria Patri. Sit nomē Domini.

Vers. Afferte Domino gloriā, & honorem, Alleluia.

Resp. Afferte Domino gloriā nomini eius, Alleluia.

Ad Sext. Cap. Philip. 2.

IN nomine Iesu omne genu flectatur, cælestium, terrestrium, & infernorum, & omnis lingua confiteatur, quia Dominus Iesus Christus in gloria est Dei Patris.

Resp. Breu. Afferte Domino gloriam, & honorem, Alleluia, alleluia. Afferte. *Vers.* Afferte Domino gloriam nomini eius, Allel. Allel. Gloria. Afferte. *Vers.* Magnificate Domi-

Dominum mecum, Alleluia. *Resp.* Et exaltemus nomen eius in id ipsum, Alleluia.

Ad Nonam Capitulum.

OMne quodcumque facitis in verbo aut in opere, omnia in nomine Domini Iesu Christi facite, gratias agentes Deo, & Patri per ipsum. *Resp. Breu.* Magnificate Dominum mecum, Alleluia, alleluia. Magnificate. *Vers.* Et exaltemus nomen eius in id ipsum, Allel. Allel. Gloria, Magnificate. *Vers.* Adiutorium nostrum in nomine Domini, Alleluia. *Resp.* Qui fecit cælum, & terram. Alleluia.

In ij. Vesp. omnia dicuntur sicut in primis.

Ad Magnificat, Ant. Vocabis nomen eius Iesum: ipse enim salvum faciet populum suum à peccatis eorum. Alleluia.

Oratio vt supra. Deinde fit commem. S. Pauli primi eremitæ, & S. Mauri Abbatis.

DIE XIX. IANVARII.

In festo sancti Canuti Mart. Regis Daniæ, semid. ad libitum.

Omnia de Commun. Vnius Martyris, præter Orationem, & Lectiones secundi Nocturni.

In ij. Vesp. Cathedræ S. Petri fit commem. S. Canuti, M. ante Com. SS. Marii, Marthæ, Audifacis, & Abacuc mar. yr.

Oratio.

DEus, qui ad illustrandam Ecclesiam tuam, beatum Canutum Danorum Regem martyrij palma & gloriosis miraculis decorare dignatus es: cõcede propitius: vt sicut ipse Dominicæ passionis imitator fuit, ita nos per eius vestigia gradientes, ad gaudia sempiterna peruenire mereamur. Per eundem Dominum.

Lectionis primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IIII.

CAnutus Quartus Sueonis Estrithij Danorum Regis filius, fide, pietate, & morum honestate conspicuus, eximiæ sanctitatis à teneris annis specimen dedit. Paternum sceptrum summa omnium acclamatione adeptus, Religioni promouendæ sedulò incumbere, Ecclesias reditibus augere, & pretiosa suppellectili ornare cœpit. Tum zelo propagandæ fidei succensus, barbara regna iusto certamine aggressus, devictas, subditaque

que nationes Christianæ legi subiugavit. Victorijs autē plurimis glorioſus, & divitijs auctus, regale diadema ad Christi crucifixi pedes abiecit: ſe & regnum illi ſubijciens, qui Rex regum eſt, & Dominus dominantium. Corpus ſuum ieiunijs, cilicijs, & flagellis caſtigavit. In oratione & contemplatione aſsiduus, erga pauperes profuſus, erga omnes beneficus ſemper fuit: nec vnquam à iuſtitię divinæque legis ſemita deflexit.

Resp. Honeſtum fecit illum Dominus, & cuſtodivit eum ab inimicis, & à ſeductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

Vers. Deſcenditque cum illo in foveam, & in vinculis nō dereliquit eum. Et dedit illi.

Lectio V.

HIs alijſque virtutibus imbutus, ad ſupremū perfectionis apicem ſanctus Rex properabat, Accidit autem vt Angliæ regnum à Vvilhelmo Normannorum Duce formabili exercitu invaderetur. Anglis verò, Danorum opem implorantibus cum ſuccurrere Rex decreviſſet, belli expeditionem Olao fratri commiſit. Qui regnandi cupiditate illectus animā vertit in Regis pernitiē, militibus & populo contra illum concitatis. Nec deſuerunt rebellioni fomenta: cùm enim Rex editis legibus decimas Eccleſijs ſolvi, Dei & Eccleſiæ præcepta ſervari, tranſgreſſores puniri ſanxiſſet; plerique perverſi ac ſcelerati homines exacerbati, primū quidē tumultuari, tū plebem commovere, actandem ſanctiſsimo Regi necem moliri cœperunt.

Resp. Deſiderium animę eius tribuiſti ei Domine. * & voluntate labiorum eius non fraudaſti eum.

Vers. Quoniam prævenisti eū in benedictionibus dulcedinis, poſuiſti in capite eius coronam de lapide precioſo. Et voluntate.

Lectio VI.

SCiens igitur Rex, futurorum præſcius, mortem ſibi propter iuſtitiam imminere; ea prænūtiata, ad Eccleſiam ſancti Albani martyris Othoniæ, tamquam ad locum certaminis, profectus eſt; & Sacramentis munitus, agonem ſuum Domino commendabat. Mox ibi adveniēs coniuratorum multitudo. Eccleſiæ ignem admovere, fores confringere, & in eam irrūpere tētarunt. Quod cùm perſi-

perficere non possent, ad fenestras accedentes, saxa & sagittas in sanctum Regem, flexis genibus pro inimicis orãtem, magno impetu iaculari non cessarunt; donec lapidũ & telorũ ictibus, ac tandem lancea confossus, glorioso martyrio, ante altare extensis brachijs procumbens, coronatus est, sedente in Apostolico throno Gregorio Septimo. Multis posteà miraculis Martyrem suum illustravit Deus: nam gravi penuria & diuersis calamitatibus oppressa Dania, patrati sacrilegij pœnas luit. Plures etiam varijs langoribus afflicti, ad eius tumulum remedium & incolumitatem consecuti sunt. Cũque Regina sacrum eius corpus noctu clàm surripere, & aliò transferre conaretur; emisso cælitus ingenti splendore perterrita, à proposito cessavit.

Resp. Stola iucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput eius.

Vers. Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Es coronam.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorij Papæ in Euang. Si quis vult post me venire, *de Communi vnius Martyris.*

Nona Lectio & commemor. in Laud. SS. Marij, Marthæ, &c. M.

Missa In virtute tua Dñe. *de Communi vnius Martyris nõ Pontif. Oratio.* Deus, qui ad illustrandam Ecclesiam tuã. *vt sup. Euang.* Si quis vult post me venire, *de Communi vnius Martyris.*

DIE XXIII. IANVARII.

In festo sancti Raymundi de Peñiafort Confes. Ordin. Prædicator. Semid.

Omnia de Communi Confess. non Pontif. præter ea, quæ hic habentur: & ad Hymn. Iste Cõfessor, *dicitur Vers.* Hac die lætus meruit supremos Laudis honores.

Oratio.

DEus, qui B. Raymundũ pœnitentiæ Sacramẽti insignem ministrũ elegisti, & per maris vndas mirabiliter traduxisti: concede, vt eius intercessione dignos pœnitentiæ fructus facere, & ad æternæ salutis portum peruenire valeamus. Per Dominum, &c.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Lectio IV.

BEatus Raymundus Barcinonensis ex nobili familia de Peñafort, Christianę Religionis rudimentis imbutus, adhuc parvulus eximia animi, & corporis indole magnum aliquid portendere visus est. Nam adolescens humaniores litteras in Patria professus, Bononiam se cōtulit, vbi, pietatis officijs, ac Pōtificio, Ciuilique iuri sedulò incumbens, & Doctoris laurea insignitus, ibidem Sacros Canones magna cum hominum admiratione est interpretatus. Eius virtutum fama percrebrescente, Berengarius Barcinonensis Episcopus, cū Roma suam ad Ecclesiam rediret, cum conuenendi causa Bononiam iter instituit, & tandem summis precibus, vt secum in Patriam reuerteretur, obtinuit. Mox eiusdem Ecclesiæ Canonicatu, & Præpositura ornatus vniuerso Clero, & Populo, integritate, modestia, doctrina, & morum suauitate præfulsit, ac Deiparæ Virginis, quam singulari pietatis affectu venerabatur, honorem, & cultum semper pro viribus auxit.

Lectio V.

ANnum circiter quintum supra quadragesimum agens in Ordine Fratrum Prædicatorum, solemni emissa professione, vt novus miles, in omni virtutum genere, sed præcipuè in charitate erga egenos, & maximè Captiuos ab Infidelibus detentos se exercuit. Vnde cum eius hortatu Sanctus Petrus Nolasco (cuius ipse confessiones audiebat) suas opes piissimo huic operi conferret, tùm eidem, tum Beato Raymundo, & Iacobo Primo Aragoniæ Regi apparés Beatissima Virgo, gratissimum sibi, & vnigenito Filio suo fore dixit, si in suum honorem instituerentur Ordo Religiosorum, quibus Captiuos ex Infidelium tyrannide liberandi cura incumberet. Quare collatis inter se consilijs, Ordinem Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorū fundauerunt, cui Beatus Raymūdus certas viuendi leges præscripsit, ad eiusdem Ordinis vocationem accommodatissimas; quarum approbationē aliquot post annos à Gregorio Nono impetrauit, & dictum Sanctum Petrum primū Generalem Ordinis Magistrum suis ipse manibus habitu eodem indutū creauit.

Lectio

Lectio VI.

AB eodem Gregorio Romam accersitus, & Capellani, ac Pœnitentiarij & Confessarij sui munere decoratus, eiusdem iussu, Romanorum Pontificum decreta, in diuersis Consilijs, & Epistolis sparsa, in vnum Decretalium volumen redegit. Archiepiscopatum Tarraconensem ab ipso Pontifice sibi oblatum constantissimè recusauit: Et totius Ordinis Prædicatorum generale Magisterium, quod biennio sanctissimè administrauerat spõte dimisit Iacobo Aragoniæ Regi Sacræ Inquisitionis Officij suis in Regnis instituendi auctor fuit. Multa patrauit miracula, inter quæ illud clarissimum, quod ex Insula Baleari Maiori Barcinonem reuersurus, strato super aquas pallio, centum sexaginta milliaria sex horis confecerit, & suum Cœnobium ianuis clausis fuerit ingressus. Tandem prope centenarius, virtutibus, & meritis cumulatus obdormiuit in Dño anno salutis millesimo ducentesimo septuagesimo quinto, quem Clemens Octauus in Sanctorum numerum retulit.

In tertio Nocturno Homil. in Euang. Sint lumbi vestri &c. *vt in Commun. Conf. non Pont. Miss. de commun. Conf. nõ Pont. Os iusti. Primi orat. prop.* Deus qui Beatum Raymundum, *vt supra, reliqu. omnia vt in eod. Commun.*

DIE XXVIII. IANVARII.

In festo Sancti Iuliani Episc. & Conf. Dupl. 2. class. cum octa. in omnibus Hispaniæ Regnis.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter ea, quæ hic sunt propria.

Si hoc festũ venerit in Dominica Septuagesimæ, vel Sexagesimæ, transfertur in diem tertiã Februarij, cum nona Lectione, & commem. in Laud. S. Blasij Episc. & martyris: & tunc in secundis Vesp. S. Iuliani fit commem. tantum Dominicæ sequentis (quæ erit Sexagesimæ, vel Quinquagesimæ) & in Officio Dominicæ fit comm. Die Octauæ in Laudibus, & in secundis Vesperis.

Oratio.

EXcita, quæsumus Domine, in populo tuo Spiritũ charitatis, quo beatum Iulianum Cõfessorem tuum, atque Pontificem cæleste dignatus es: & concede, vt cuius festiuitatem celebramus, per eius addita exemplum ran-

dia-

diamur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones: Fidelis sermo, de Communi Confessoris Pontificis.

In secundo Nocturno.

Lectio IIII.

IVlianus, Ecclesiæ Conchensis Episcopus, Burgis pijs, & honestis parentibus natus est. Eius ortum præclara illius sanctitatis, & Episcopalis dignitatis signa diuinitus data nobilitarunt. Nam adeò formosus, & pulcher in lucē editus est, vt omnes intuentes os eius, cælesti quodam fulgore perfusum admirarentur. Multò magis verò cùm puer grandior palam super fontem baptismalem tandiù visus est Mitra, & Baculo Episcopalibus insignibus ornatus, dū adstantes admonuit, vt infanti Iuliani nomen imponerent. Posteà piè, sanctèque educatus, liberalibusque disciplinis apprimè eruditus, Theologiæ operam dedit, in qua plurimùm profecit. Itaque probatæ vitæ exemplo, & diuini Verbi prædicatione toti Hispaniæ mirandum in modum profuit. Quare ab Alfonso Nono Castellæ Rege Episcopale munus suscipere coactus est, quod summa cum laude obiuit.

Resp. Inueni Dauid seruum meum, oleo sancto meo vnxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

Vers. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus enim.

Lectio V.

VErè pater pauperum fuit: quippè qui egentium, viduarum, & pupillorum inopiam pecunia, & alijs pietatis officijs subleuauit. Reditus Ecclesiæ suæ tum subleuandis miseris, tum instaurandis, ornandisque templis insumpsit, ipse tenui victu contentus: quem labore manuū suarum comparabat. In oratione assiduus erat: cuius vi, paterna charitate ardēs, multa, & magna pro salute populi à Deo impetrauit. Quorū illa in primis illustria. Cum aliquando tota Prouincia rei frumentariæ laboraret inopia, nec quidquam amplius in Episcopatus horreis superesset, populi calamitatem miseratus, preces cum lacrymis ad Deum fudit. Tunc plurimum tritici ad ædes sancti Episcopi à permultis lumentis comportatum est, quæ, depositō onere, euanuerunt. Cūque item dira in populū lues grassaretur, sancti Episcopi oratione sedata est. Multos

quo-

quoque, variis insanabilium morborum generibus affectos, in sanitatem restituit. *Resp.* Posui adiutorium super potentem, & exaltaui electũ de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. *Vers.* Inueni Dauid seruum meum, oleo sancto meo vnxi eum. Manus.

Lectio VI.

SVper gregem suum tamquam bonus & sedulus pastor diligentissimè vigilauit, lupos arcens ab ouibus, & oues pascens verbo vitæ, cibum cuique tribuens pro captu cõgruentem, Corpus suũ ieiunijs assiduè castigans, seipsum bonorum operum exẽplar in omnibus præbuit. Denique, cùm annos ferè octoginta maxima cùm sanctitate vixisset, plenus dierum, atque virtutũ, in senectute bona migrauit ad Dominum quinto Kalendas Februarij, anno millesimo ducentesimo octauo, & honorificè in Ecclesia sua sepultus, post mortem quoque miraculorũ gloria clarus, magna populi veneratione colitur. Anno post modũ millesimo quingentesimo decimo octauo, Leone Decimo Pontifice Maximo, corpus eius è sacello, vbi multos iacuerat annos, effosum, ad locum propè aram maximam magnificè exornatum tertio Idus Aprilis solemni pompa, ac maxima celebritate translatũ est. Commemorationis eius quoque festiuitas Nonis Septembris ex Iulij Tertij Summi Pontificis concessione recolitur. *Resp.* Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est & omnis terra doctrina eius repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. *Vers.* Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruenit ad cælestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse.

In festo Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secũdum Matthæum.

Lectio VII. *cap. 6.*

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra, vbi ærugo, & tinea demolitur, & vbi fures effodiunt, & furãtur. Et reliquã.

Homilia S. Petri Chrysologi *Serm. viij. de ieiunio, & eleemosyna circa medium.*

THesaurus cæli est manus pauperis: quod suscipit ne in terra pereat, reponit in cælum. Manus pauperis est gazophylatium Christi: quia quidquid pauper accipit,

Christus acceptat. Da ergo, homo, pauperi terram, vt accipias cælũ: da nummum, vt accipias regnum: da pauperi, vt des tibi: quidquid pauperi dederis, tu habebis: quod pauperi non dederis, habebit alter. Clamat Deus: Misericordiam volo. Qui, quod vult Deus, Deo negat, à Deo sibi, quòd desiderat, vult negari. Homo, petit Deus, sed tibi, non sibi: humanam misericordiam petit, vt largiatur diuinam. Est in cælis misericordia, ad quam per terrenas misericordias peruenitur.

Resp. Amauit eum Dominus, & ornauit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronauit eum. *Vers.* Induit eum Dominus loricam fidei, & ornauit eum. Et ad portas.

Lectio VIII.

DIcturus causam in iudicio Dei, patronã tibi misericordiam, per quam liberari possis, assume. Qui de patrocinio misericordiæ certus est, de venia sis securus, de absolutione non dubitet. Misericordia non solùm causam præuenit, anticipat cognitorem; sed etiam sententiam reuocat, absoluit addictos. Quod Niniuitæ probant, quos iam sententiæ subiectos, pœna traditos, ad victimam stantes, morti deditos, misericordia sic rapuit, sic tenuit, sic præuenit, vt maluerit Deus deduci sententiam, ne misericordiæ quid negaret. Fratres, per misericordias pauperum misericordiam paremus, vt possimus esse de pœna liberi, de salute securi, Beati, inquit, misericordes, quia ipsi misericordiã consequentur. Gratis misericordiam sperat ibi, qui hic non fecerit misericordiam.

Resp. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando reuertatur à nuptijs. *Vers.* Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes. Gloria Patri. Et vos similes.

Nona Lectio de S. Agnete secundo vt in Breuiario Romano. In diœcesi Cochensi, & vbicumque fuerit Patronus, vel Titularis.

Lectio IX. *Serm. 22.*

HOmo, tali monitu Christus te ditare voluit, nõ nudare: manere tibi tua voluit, non perire: perpetuari, non vacuari sæculos imperauit: iussit te transferre, non perdere. Plus consilio pa-

rtis

tris agit, quàm iure dominatis. Inter insidias latronũ, & timearum morsus, quare tua recondas, obiurgat: peruigiles noctes, dies anxios, solicita tempora, ne tibi ipse facias, commoneris. Auri custos, seruator argenti securitatem non habet, nescit quietem, & cui deest securitas, quies perit, pœna diues est ille, non censu. Thesaurum non deficientem in cælo, hoc est dicere, vbi ego sum, ibi ponite: date mihi, ego seruo. Homo, da Patri, crede Deo: quia & heredi Pater, & Deus homini creditum non negabit: tenere tua non potest, quia sua dedit. An humanis indiget, qui diuina largitur? An est nostrorũ cupidus, qui nos suorum fecit heredes? Te Deum laudamus.

In Laudib. commem. S. Agnetis secundo: & in secundis Vesper. S. Francisci Salesij Episc. & Conf. Missa habetur propria.

DIE XXIX. IANVARII.

In festo Sancti Francisci Salesij Episc. & Confes. Semidupl.

In Hymno ad Vesperas, & Matutinum dicatur: Hac die lætus meruit supremos Laudis honores.

Oratio.

DEus, qui ad animarum salutem beatum Franciscum Confessorem tuũ, atque Pontificem, omnibus omnia factum esse voluisti: concede propitius, vt charitatis tuæ dulcedine perfusi: eius dirigentibus monitis, ac suffragantibus meritis: æterna gaudia consequamur. Per Dominum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IIII.

FRanciscus in oppido Salesio, vnde familiæ cognomen, pijs & nobilibus parentibus natus, à teneris annis futuræ sanctitatis indicia præbuit, morum innocentia & grauitate. Adolescens liberalibus disciplinis eruditus. mox Philosophiæ ac Theologiæ Parisijs operam dedit: & ne quid sibi deesset ad animi culturam, Iuris vtriusque lauream summa cum laude Patauij obtinuit. In sacra æde Lauretana perpetuæ virginitatis votum, quo pridem Parisijs se obstrinxerat, innouauit: à cuius virtutis proposito nullis vnquam dæmonũ fraudibus, nullis sensuum illecebris potuit dimoueri.

Resp. Inueni Dauid.

Lectio V.

RECusata in Sabaudię Senatu amplissima dignitate, Clericali militię nomen dedit: tum Sacerdotio initiatus, & Genneuensis Ecclesiæ præpositurâm adeptus, eius muneris partes adeò perfectè expleuit, vt eum Granerius Episcopus vindicandis ad hæresi Caluiniana Caballicensibus, alijsque Genneuæ finitimis populis, Diuini verbi præconem destinarit. Quâ expeditionem alacri animo suscipiens, asperrima quæque perpessus est, sæpe ab hæreticis conquisitus ad necem, varijsque calumnijs, & insidijs vexatus. Sed inter tot discrimina & agones, insuperabilis eius constantia semper enituit, Deique ope protectus septuaginta duo millia hæreticorum ad Catholicam Fidem reduxisse dicitur, inter quos multi nobilitate & doctrinâ insignes numerantur. *Resp.* Posui adiutorium.

Lectio VI.

MOrtuo Granerio, qui eũ sibi coadiutorem decerni curauerat, Episcopus consecratus, sanctitatis suæ radios circumquaque diffudit, zelo Ecclesiasticæ disciplinæ, precis studio, misericordia in pauperes, omnique virtute conspicuus. Ad Diuini cultus augmentum nouum Ordinem Sanctimonialium instituit, à Visitatione beatæ Virginis nuncupatum, sub regula sancti Augustini: cui addidit constitutiones sapientia, discretione, & suauitate mirabiles. Suis itaque scriptis cælesti doctrina refertis Ecclesiam illustrauit, quibus iter ad Christianam perfectionem tutum & planum demonstrat. Annum denique agens quinquagesimum quintum, dum è Gallia Annesium regreditur, post Sacrum in die sancti Ioannis Euangelistę Lugduni celebratum, graui morbo correptus, sequenti die migrauit in cælum, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo secundo. Eius Corpus Annesium delatum, in Ecclesia Monialium dicti Ordinis honorificè conditũ fuit, cœpitque statim miraculis claresc ere. Quibus ritè probatis, ab Alexandro Septimo Pontifice Maximo in Sanctorum numerũ relatus est, assignata eius festiuitati die vigesima nona Ianuarrij. *Resp.* Iste est, qui ante Deũ.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorij Papæ in Euangel.

Homo peregrè proficiscens, *vt in communi Conf. Pontif.*

Missa

Missa. Statuit ei. *de eodem Communi, prima Oratio prop. vt supra.*

DIE XXX. IANVARII.

Tertia die Inf. a Ct. sancti Iuliani, fit de sanct Martina V. & M. Semiduplex, vt in Breuiario Romano, cum commemoratio Octauæ.

DIE XXXI. IANVARII.

In festo Sancti Petri Nolasci Confes. Dupl.

In Hymno ad Vesperas & Matutinum dicatur: Hac die lætus meruit supremos Laudis honores.

Oratio.

DEus, qui in tuæ charitatis exemplum, ad fideliũ redemptionem, sanctũ Petrum Nolascum Ecclesiã tuã noua prole fecundare diuinitus docuisti: ipsius nobis intercessione concede, à peccati seruitute solutis, in cælesti patria perpetua libertate gaudere. Qui viuis & regnas.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IIII.

PEtrus Nolascus, Recaudi propè Carcasonam in Gallia nobili genere natus singulari erga proximum charitate excelluit. Cuius virtutis præsagium fuit; quod cum adhuc incunabulis vagiret infans, examẽ apum ad eum conuolauit, & fauum mellis in eius dextera cõstruxit. Adolescens parentibus orbatus, Albigensium hæresim, quæ tunc in Gallia grassabatur, execrans, diuendito patrimonio, in Hispaniam secessit, & apud beatam Virginẽ Montis Serrati votum, quo pridem se obstrinxerat, exoluit. Tum Barchinonam pergens, cũ Christi fidelibus ab hostium seruitute redimendis omnem pecuniam consumpsisset, se ipsum pro ijs liberandis venum ire, aut in illorum vincula suffici cupere dictitabat.

Resp. Hæresum scelt illũ Dominus, & custodiuit eum ab inimicis, & à seductoribus tutauit illum.* Et dedit illi claritatem æternam. *Vers.* Iustũ deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnũ Dei. Et dedit.

Lectio V.

QVam gratum Deo fuerit hoc sancti viri desiderium, subsequens declarauit euentus: nam noctu oranti, & de Christianorum in captiuitate degẽtium subsidio multranimo vocanti beata Virgo apparens, Filio suo

suo sibique acceptissimũ fore suggessit, si ad sui honorẽ Religiosorum Ordo institueretur, quibus præcipue esset cura captiuos ab infidelium tyrannide liberare. Huic cælesti monito illicò obtemperans, vna cum sancto Raymũdo de Peñiafort, & Iacobo Primo Rege Aragoniæ, de eadẽ re à Dei Genitrice ipsa nocte præmonitis, Religionem beatæ Mariæ de Mercede Redẽptionis Captiuorũ instituit: Sodalibus suis quarto voto obstrictis, manendi in pignº sub Paganorum potestate, si pro Christianorum liberatione opus fuerit.

Resp. Amauit eum Dominus & ornauit eum, stolam gloriæ induit eum.* Et ad portas paradisi coronauit eum.

Vers. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornauit eum Et ad portas.

Lectio VI.

EDito virginitatis voto, illibatam perpetuò castitatem seruauit. Patientia, humilitate, abstinentia, ceterisque virtutibus mirabiliter enituit. Prophetiæ dono illustris, futura prædixit: inter quæ maximè celebratur, quod Iacobus Rex Valentiã à Mauris occupatam expugnauerit, accepta prius ab eo obtinendæ victoriæ securitate. Angeli Custodis, ac Deiparæ Virginis frequẽti apparitione recreabatur. Senio tãdem confectus, de imminenti morte certior factus, in morbum incidit, sanctisque refectus Sacramentis, fratres suos ad charitatem erga captiuos cohortatus, & Psalmũ, Confitebor tibi Domine in toto corde meo, deuotissimè recitans, ad illa verba, Redẽptionem misit Dominus populo suo, spiritum Deo reddidit media nocte vigiliæ Natiuitatis Domini, anno millesimo ducentesimo quinquagesimo sexto. Cuius festiuitatem Alexander Septimus die trigesima prima Ianuarij celebrari præcepit.

Resp. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam:* Quia te vidi iustum corã me ex omnibus gentibus. *Resp.* Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruenit ad cælestia regna. Quia te vidi. Gloria Patri Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri in Euangelium. Nolite timere pusillus grex. *de Communi Confessoris non Pontificis.*

Missa. Iustus vt palma florebit

rebit, *de Communi Confessoris non Pontificis, Oratio.* Deus, qui in tuæ, *vt supra.*

DIE I. FEBRVARII.

Quinta die Infraoctauam sancti Iuliani, fit de sancto Ignatio Episc. & mart. Semiduplex, vt in Breuiario, cum commem. Octauæ.

DIE II. FEBRVARII.

Sexta die Infra Oct. sancti Iuliani, fit de Purificatione B. M. V. Dupl. 2. C. vt in Breuiario, sine commem. Octauæ: in secundis autem Vesp. fit commem. Octauæ (si de ea faciendum sit Officium sequenti die) & S. Blasij Episc. & mart.

DIE III. FEBRVARII.

Septima die Infraoctauam sancti Iuliani.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernardi Abbatis. *In Vigilia Petri, & Pauli Apostolorum. Tom. 1.*

Lectio IIII.

TRria sunt, quæ in hac festiuitate sancti Iuliani vigilanter considerare debemus. Auxilium sancti, exẽplum eius, confusionem nostram: auxilium eius, quia, qui potens in terra, potentior est in cælis ante faciem Domini Dei sui. Si enim dum hic viueret, misertus est peccatoribus, & orauit pro eis, nunc tantò amplius quantò verius agnoscit miserias nostras: orat pro nobis Patrem, quia beata illa patria charitatem eius non immutauit. Neque enim quia impassibilis omni no, ideò & incompassibilis factus est, sed nunc potius induit sibi viscera misericordiæ, cùm ante fontem misericordiæ existit.

Resp. Inueni Dauid.

Lectio V.

DEbemus etiam attendere exemplum eius: quia quá diù in terris visus est, & cum hominibus conuersatus est, non declinauit ad dexteram, neque ad sinistram: sed viam regiam tenuit, donec veniret ad illum, qui dicit: Ego sum via, veritas, & vita. Intuemini humilitatem operum eius, auctoritatem verborum eius: & tunc videbitis quomodo tàm verbo quàm exemplo luxerit inter homines, qualia nobis vestigia dereliquerit, vt ambulemus per ea, & non erremus in eis. Verè iuxta Prophetam semita iusti recta est, rectus callis iusti ad ambulandum.

Resp. Posui adiutorium.

Lectio

Lectio VI.

SEd & diligentiori intuitu confusionem nostram inspiciamus, quia homo ille similis nobis fuit, passibilis, ex eodem luto formatus, ex quo & nos. Quid ergo est quod non solùm difficile, sed & impossibile credimus, vt faciamus opera quæ fecit, vt sequamur vestigia eius? Confundamur, fratres, & contremiscamus ad vocem istam, si fortè hæc confusio adducat nobis gloriam: si fortè generet gratiã nobis timor iste. Sic ergò in sancti Iuliani festiuitate & gaudere, & confundi debemus: gaudere, quia patronum premisimus: confundi, quia eum imitari non possumus.

Resp. Iste est, qui ante Deũ.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secũdum Matthæum.

Lectio VII. *cap.* 6.

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra, vbi ærugo, & tinea demolitur, & vbi fures effodiũt & furantur. Et reliqua. Homilia S. Ioannis Chrysostomi.

In cap. 3. Matthæi. Homil. 12. tom. 2. paulò ante finem.

QVia in cælo est domus nostra, ibi etiam omnia reccõdamus, nihil hic penitus relinquentes, ne illud perdamus. Hic siquidem etsi ostijs thesauros tuos, etsi clauibus seriisque communias, si apponas famulorum mile custõdias, etsi superes omnes insidias malignorum, etsi oculos effugias inuidentium, etsi nulla pertineas damna patiaris etiam si nullum omnino rebus inferat detrimentum vetustas (quod vtique inter impossibilia numerandum est) mortem tamen nunquam valebis effugere: sed vno tibi momento temporis omnia illa rapientur, nec rapientur modò, sed in manus etiam inimicorum plerumque tradentur.

Resp. Amauit eum Dominus

Lectio VIII.

SI verò in supernam illam domum opes tuas transferas, omnia proculdubio ista superabis. Non enim ostium, non seras & claues superponi erit necesse: tanta est potentia illius ciuitatis, tam indespoliabilis regio, & quę omnino inuia corruptioni malitiæquè permaneat. Nonne igitur extremæ vecordiæ est, hic quidem, vbi reposita corrũpuntur ac pereunt, omnia congregare: eo loci

loci autem, vbi & intacti permanent, atque etiam augentur, non vel minimum quidquam reponere, & ea quæ cum ibi simus sine fine victuri?

Resp. Sint lumbi vestri cinct.

Pro sancto Blasio. 9. est. In Breuiario, & in Laud. sic, omni

DIE III. FEBRVARII.

In Octaua sancti Iuliani. Dupl. Omnia sicut in die, præter ea quæ hic habentur.

In primo Nocturno. Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernardi Abbatis. *Sermo 2. de S. Victore. Tom. 2.*

Lectio IIII.

GAudeamus in Domino, dilectissimi, qui inter cetera beneficia indulsit mundo beatum Iulianum; cuius multi saluabuntur exemplo, laetum dico gaudere, quod factus de medio, appropiauit Deo, vt multo plures eius intercessione saluentur. Habet ex hominibus, cui hominum peccata donet misericors & miserator Dominus; habet tempus & locum intercedendi pius & misericors aduocatus. In terris visus est, vt esset exemplo: in cælum leuatus est, vt sit patrocinio. Hic informat ad vitam: illic inuitat ad gloriam. Factus est mediator ad regnum, qui fuit inchoator ad opus. Bonus mediator, qui sibi iam postulans nihil, totum in nos transferre desiderat, & supplicantis affectum, & supplicationis fructum.

Resp. Inueni Dauid.

Lectio V.

HÆc dies gloriosæ migrationis eius dies lætitiæ cordis eius, exultemus, & lætemur in ea. Introiuit in potentias Domini, gaudeamus, quia nunc potentior est ad saluandum. Hodie, posito corpore, quo solo præpediri ab introitu gloriæ videbatur tanto alacrior quanto expeditior penetrauit in sancta, similis factus in gloria Sanctorum. Hodie de nouissimo & humili loco, quem sibi ex consilio Saluatoris elegerat, ipse summo Patre familias euocante, verus amicus ascendit superius, & est illi gloria coram simul discumbentibus. Ascendit autem cum immensa suppellectili meritorum, clarus triumphis, miraculis glorio-

Resp. Posui adiutorium.

Lectio VI.

ANima eius in bonis demorabitur. Quæris vbi? cum Abraham, Isaac, &

Iacob in regno cælorum cum talibus, & tali in loco sibi sedet: Sedet excelsa, & fulgida, sedet lætabunda & laudans, sedet delicata & ornata monilibus suis, stipata malis, fulcita floribus. Sedet gloriosus Pontifex debita tam suæ quitate & securitate quietus, securus quidem sibi, sed nostri solicitus. Non enim cum putredine carnis simul se exuit visceribus pietatis, nec sibi sic induit stolam gloriæ, vt nostræ pariter miseriæ, suæque ipsius misericordiæ oblitionem indueret.

Resp. Iste est, qui ante Deū.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundum Matthæum.

Lectio VII. *Cap. 6.*

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra, vbi ærugo, & tinea demolitur, & vbi fures effodiunt, & furantur. Ex reliq. Homilia S. Ambrosij Episc. *Ex cap. 14. de Nabuthe Iezraelita. Tom. 1.*

CVstos es quidem rerum, non Dominus facultatum, qui aurum terræ infodis, minister vtique alienus, non arbiter. Sed vbi thesaurus tuus, ibi & cor tuum. Ergo in illo auro cor tuum infodisti terræ. Vende potius aurum, & eme salutem: vende lapidem, & eme regnum Dei: vende agrum, & eme tibi vitam æternam. Considera quia ista tibi potest mors eripere, potestas superioris tollere. Deinde, quia poteris parua pro magnis, caduca pro æternis, thesauros pecuniæ pro thesauris gratiæ vendere. Illa corrumpuntur, illi permanent. Considera quia hos solus non possides: possidet te cum tinea, possidet ærugo, quæ cōsumit pecuniam. Has tibi consortes auaritia dedit.

Resp. Amauit eum Dominus.

Lectio VIII.

VIde autem quos tibi det gratia debitores. Splendidum in pœnis beneficentiæ labia iustorum, & testimonium bonitatis illius fidele. Facit tibi Patrem debitorem Deum, qui pro munere, quo pauper adiutus est, focenus exoluet, quasi boni debitor creditoris. Facit tibi debitorem Filium Dei, qui ait: Esuriui, & dedistis mihi manducare: sitiui, & dedistis mihi bibere: hospes eram, & collegistis me: nudus, & operuistis me. Quod enim vnicuique minimorum collatum fuerit, sibi dicit esse collatum. Nescis, ò homo, structe diuitias.

Si

Si vis dives esse, esto pauper sæculo, vt sis dives Deo. Dives fidei, dives est Deo: qui dives est in misericordia, hic est dives Deo.

Resp. Sint lumbi vestri.

Lectio IX.

SVnt qui in paupertate abundent: & qui in diuitijs egeant, abundant pauperes, quorum profunda paupertas abundauit in diuitijs simplicitatis suæ; diuites autem egu erunt, & esurierunt. Neque enim otiosè scriptum est: Diuitum pauperes præpositi erunt, & proprijs seruis dominis fœnerabunt; quia diuitis, & domini superuacua, & mala seminant, ex quibus non fructum colligant, sed spinas metant. Ideo pauperibus diuites erunt subditi, & serui dominis spiritalia fœnerabunt: quemadmodum dives rogabat, vt sibi, stillam aquæ pauper Lazarus fenerare. Potes, & tu, dives, istam implere sententiam, si largiaris pauperi. Qui enim largitur pauperi, Domino fœnerat.

Te Deum laudamus.

In secundis vesperis fit commemor. sanctæ Agathæ Virg. & mart. vt in Breuiario.

Si dies octaua sancti Iuliani veni in Dominica Septuag. fit Officium de Dominic. hoc modo, Vesperæ in Sabbato præcedenti dicuntur de Feria, vt in Psalterio, scilicet, Antiph. Benedictus Psalmi Sabbati, & Capit. de Dominica, cum commem. diei Octauæ, vt in primis Vesperis festi. Antiph. Sacerdos, & Pontifex. Vers. Amauit eum Dominus, Oratio. Excita, sine Suffrag. consueuis, & precibus propter Octau.

Sequenti die fit de Dominica prædicta cum commem. Octau. in Laudib. & secundis Vesper. & non dicuntur Suffragia, nec preces ad Primam, & Cōpletor. Si dies Oct. venerit in Fer. IIII. Cinerum, nihil fit de Oct. neque in primis Vesp. eiusdē diei Oct. sed Fer. vj. dicuntur Vesp. de Feria sine commem. Oct. cum de ea nihil fieri debeat die sequenti, & sic cessabit omnino in Nona sequentis diei Infra oct. ex Rubric. Octauarij Romani.

DIE IV. FEBRVARII.

In festo Sanctæ Andreæ Corsini Epis. & Conf. Sem. ad libitum.

Omnia de Communi Confess. Pontif. præter Orationem & Lectiones secundi Nocturni.

In Hymno ad Vesp. & Matutinum dicatur, Hac die lætus meruit supremos Laudis honores,

Oratio.

DEus plebis tuę inſaratos, cui beatus Andreas Pontifex, abdicato ſæculi faſtu liberiori placuit miniſterio da, quæſumus, paſtoris ſui ſolemnia recenſenti eius non deſtitui ſuffragio, cuius confidit meritis tuæ reſtitui gratior maieſtati. Per Dominum noſtrum.

In prima Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio IIII.

ANdream, Florentię ex nobili Corſinorum familia natum, parentes precibus à Deo impetrarunt, & beatę Virgini ſpopondérunt. Qualis autem futurus eſſet, diuino præſagio, antequam naſceretur, oſtenſum eſt: nam mater grauida ſibi viſa eſt per quietem lupum edidiſſe, qui ad Carmelitarum ædem pergens, in ipſo templi veſtibulo ſtatim in agnum conuerſus eſt. Adoleſcens pie & ingenuè educatus, cum ſenſim ad vitia declinaret, ſæpè à matre increpatus fuit. Vbi autem cognouit, ſe parentum voto Deiparæ Virgini dicatum fuiſſe, Dei amore ſuccenſus, deque viſu matris admonitus, Carmelitarum inſtitutum amplexus eſt, in quo variis tentationibus à dæmone vexatus, nuſquam tamen potuit à Religionis propoſito dimoueri. Mox Lutetiam miſſus, emenſo ſtudiorum curriculo & laurea donatus, in patriam reuocatur, ſuique Ordinis regimini in Hetruria præficitur.

Reſp. Inueni Dauid. *Lect. V.*

INterea Feſulana Eccleſia ſuo viduata Paſtore cum ſibi Epiſcopum elegit: cuo munere ſe indignum æſtimans, diu latuit ignotus, donec pueri voce mirabiliter loquentis proditus, & extra vrbem inuentus ne diuinæ contradiceret voluntati, Epiſcopatum ſuſcepit. Ea dignitate auctus, humilitati, cui antea coluerat, imperitus non fuit, & paſtorali ſollicitudini miſericordiam in pauperes, liberalitatem, orationis aſſiduitatem, vigilias, aliaſque virtutes adiunxit, & ſpiritu ita prophetico clarus fuit adeò, vt eius ſanctitas ab omnibus celebraretur.

Reſp. Poſui adiutorium.

Lectio VI.

HIs perfunctus Vrbanus Quintus, ad ſedandas Bononiæ turbas, Andream legatum miſit: quo in munere multa perpeſſus, cuius odia, quæ ad internecionem exar-

exarserant: summa prudentia restrinxit, tum restituta tranquilitate ad propria reuersus est. Nec multò post assiduis laboribus & voluntaria carnis macerationè confectus, obitus die à beata Virgine sibi prædicto, ad cælestia regna migrauit anno Domini millesimo trecentesimo septuagesimo tertio, ætatis suæ septuagesimo primo. Què Vrbanus Octauus multis magnisque miraculis clarum Sanctorum numero adscripsit. Eius corpus Florentiæ in Ecclesia sui Ordinis quiescit, & maxima ciuium veneratione colitur, quibus non semel in præsenti discrimine præsidio fuit.

Resp. Iste est, qui ante Deum.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorij Papæ in Euangelium Homo peregrè proficiscens. *de Communi Confes. Pont.*

Missa de Communi Confes. Pontif. Statuit ei Dominus. *Prima Oratio, & supra, reliqua de eodem Communi.*

DIE VIII. FEBRVARII.

In festo Sancti Ioannis de Matha Conf. Duplex.

In Hispania tantùm.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. exceptis his quæ sunt propria.

Oratio.

DEus, qui per sanctum Ioannem de Matha Ordinem Sanctissimæ Trinitatis, ad redimendum de potestate Saracenorum Captiuos, cælitus instituere dignatus es: præsta quæsumus, vt eius suffragantibus meritis, à captiuitate corporis & animæ, te adiuuante, liberemur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente. Si autem occurrat in Quadragesima legantur Lectiones de Communi Conf. non Pontif. Iustus, si morte præoccupatus.

IN SECVNDO NOCT.

Lectio IV.

IOannes de Matha, Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum institutor, Falcone in Prouincia natus est, parentibus pietate, & nobilitate conspicuis. Studiorum causa Aquas Sextias, mox Parisios profectus, confectoque Theologiæ curriculo, Magisterij Lauream adeptus, Doctrinæ & virtutis splendore eniruit. Quibus motus Parisiensis Antistes ad factum Presbyteratus ordinem præ humilitate reluctitem promouit, eo consilio vt in ea Ciuitate commorans sapientia & moribus stud o ę

iuuen-

iuuentuti præluceret. Cum autem in Sacello eiusdem Episcopi, ipso cum alijs adstante, primũ Deo sacrum offerret, cælesti fauore meruit recreari. Nã Angelus candida & fulgenti veste indutus, cui in pectore Crux rubei & cerulei coloris assuta erat, brachijs cancellatis, & super eius Captiuos ad latera positos, Christianum vnum, alterum Maurum, extensis apparuit. Qua visione in extasim raptus, intelexit protinus vir Dei, se ad redimendos ab infidelibus Captiuos destinari.

Resp. Honestum fecit.

Lectio V.

QVo verò maturius in re tanti momenti procederet, in solitudinem secessit, ibique diuino nutu factum est, vt Felicem Valesium in ipsa eremo iam multis annis degentem repererit, cũ quo inita societate se per triennium in oratione, & contemplatione, omniumque virtutum studio exercuit. Contigit autem, vt dum secum de rebus Diuinis propè fontem colloquerentur, ceruus ad eos accesserit, Crucem inter cornua gerens rubei & cerulei coloris: Cumque Felix ob rei nouitatem miraretur, narrauit ei Ioannes visionem in prima Missa habitã, & exinde feruentius orationi incumbentes, ter in somnis admoniti, Romam proficisci decreuerunt, vt à Summo Pontifice noui Ordinis pro redimendis Captiuis institutionem impetrarent. Electus fuerat eo tempore Innocentius Tertius, qui illis benigne acceptis, dum secum de re propesita deliberat, in festo sanctæ Agnetis Secundo Laterani intra Missarum solemnia ad Sacræ Hostiæ elevationem, Angelus ei candida veste, cruce bicolori, specie redimentis Captiuos apparuit. Quo viso Pontifex Institutum approbauit, & nouũ Ordinem Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum vocari iussit, eiusque professoribus albas vestes cũ Cruce rubei & cerulei coloris præbuit.

Resp. Amauit cum Dominus.

Lectio VI.

SIc stabilito Ordine, sancti Fundatores in Galliam redierunt, primoque Cœnobio Cerui frigidi in Diœcesi Meldensi constructo ad eius regimen Felix remansit & Ioannes Romam cum aliquot socijs reuersus est, vbi Innocentius domum, Ecclesiã, & Hospitale sancti Thomæ

mæ de Formis in Mõte Cœlio eis donauit, cum multis redditibus,& possessionibus. Datis quoque litteris ad Miramamolinũ Regem Marochij opus redemptionis felici auspicio inchoatum fuit. Tũm ad Hispanias, sub iugo Saracenorum magna ex parte oppressas, Ioannes profectus est, Regumque, Principũ atque aliorum fidelium animos ad Captiuorum,& pauperum commiserationem cõmouit. Monasteria edificauit Hospitalia erexit, magnoque lucro animarum plures Captiuos redemit. Romam tandem reuersus, sanctisque operibus incumbens, assiduis laboribus attritus, & morbo confectus, ardentissimo Dei & proximi amore exæstuans ad extremum deuenit. Quare fratribus conuocatis, eisque ad opus redemptionis, cælitus præmonstratum, efficaciter cohortatis, obdormiuit in Domino sexto decimo Kalendas Ianuarij, anno salutis millesimo ducentesimo decimo tertio: eiusque corpus in ipsa Ecclesia sancti Thomæ de Formis condigno honore tumulatum fuit.

Resp. Iste homo perfecit omnia.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorij Papæ in Euangel. Sint lumbi vestri præcincti *de eodem Communi.*

Missa: Os iusti *de eodem Cõmuni. Oratio, vt supra.*

DIE XVII. MARTII.

In festo S. Gertrudis Virginis. Semiduplex.

Omnia de communi Virg præter ea, quæ hic sunt propria.

Oratio.

DEus, qui in purissimo corde beatæ Gertrudis virginis tuæ iucundam tibi habitationem præparasti: eius meritis,& intercessione cordis nostri maculas clementer absterge, vt digni diuinæ Maiestatis tuæ habitatio effici mereatur. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum. Qui tecum viuit.

Deinde fit commemoratio Feriæ, & Sancti Patricij Ep. & Confessoris.

In primo Nocturno, Lectiones de Epistola B. Pauli Apostoli ad Corinthios, De Virginibus, *&c. Si celebretur in Quadragesima. Alias de Scriptura occurrente.*

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

GErtrudis Virgo Isenbij in Comitatu Mansfeldien si nobilissimis parentibus

bus nata, quinquennis Christo, cui iam nubilis erat, & matura, in Monasterio vrbis Rouerdæ Ordinis sancti Patris Benedicti virginitatem suam consecrauit. Ab ipso in Religionem ingressu Angelica vitæ ratione iniit, & litteris humanioribus, & diuinis apprimè exculta, ad eam doctrinæ perfectionem peruenit, quam eruditissimi quique merito suspicerent. Eximia fuit eius contemplatio, in qua multis reuelationibus ac visis cælestibus à Deo illustrata, eodem inspirante libros diuinæ sapientiæ plenos conscripsit. Quamvis autem tantis naturæ, ac gratiæ dotibus eniteret, diuinis fruerentur colloquijs prophetiæ dono, & plurimis esset insignita miraculis: adeò tamen ipsa sibi vilescebat, vt inter præcipua diuinæ virtutis miracula hoc vnum singulare crederet, quod se indignissimam vt dictitabat, terra peccatricem sustineret.

Resp. Propter veritatem.

Lectio V.

DVm annum ageret trigesimum, in Abbatissam eius primum Monasterij in quo habitum receperat, deinde Elpediani, siue, vt vocant, Elphiani electa: quo in munere per quadraginta annos ea charitate, prudentia, & regularis disciplinæ integritate se gessit, vt Cœnobium domus Dei esse videretur, in qua corporati Angeli viuerent sub Gertrude magistra: quæ quamvis esset omnium mater, omnium tamen se ministram exhibebat. Cœlestis sponsus in eius purissimo corde delicias suas collocauit, cui, suorum etiam vulnerum stigmata igneo amoris stilo diuinus cælator inussit. Hinc illa nihil nisi Christum loquebatur, quem in corde gestabat: qui nunquam se conuenientius, quam in Altaris Sacramento, ac deinde in huius dilectæ suæ corde, & anima inueniendum prænuntiauit. Eiusdem charissimæ sponsæ sanctitatem diuini oris sui confirmauit oraculo, cum testatus est, nullam tunc temporis animam in terris viuere, quæ vt illi cõiunctior ita gratior esset, & acceptior.

Resp. Dilexisti iustitiam.

Lectio VI.

DEiparam Virginem, peculiari beneficio in matrem, & procuratricem sibi à Christo datam, quam cum alijs cæli ciuibus frequenter habebat spectabilem singulari pietate prosequeba

tur

tur. Erga Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, & Christi passionem tãto amoris, & gratitudinis sensu afficiebatur, vt tota lachrymis liquesceret. Animas piatularibus flammis addictas quotidianis suffragijs, & assiduis precibus subleuabat. Zelo diuini honoris promouendi, & procurandæ salutis proximi iugiter ardebat. Cum igitur feruentissimo Dei amore potius quàm morbo languesceret; huic Christus cum Sanctissima Matre, dilectoque discipulo, & candidissimo virginum choro comitatus adfuit & eius animam corporis solutam compagibus, ac mirabili pectoris explicatione intra cordis sui penetralia receptam ad cælestem thalamum traduxit.

Resp. Afferentur Regi.

In tertio Nocturno Lectiones S. Gregorii Papæ. Simile est regnum cælorum, *de Communi Virginum, 9. Lect. & com. fer. & S. Pacifici Episc. Conf. in vesp. & com. S. Gertrudis & fer.*

DIE XVIII. MARTII.

Officium proprium S. Gabrielis Archangeli.

duplex.

Ad Vesperas Ant. Ingresso Zacharia, *cum reliq. de Dominica. Psalm.* Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum. Dan. 9.

Ecce vir Gabriel, quem videram in visione à principio, citò volans tetigit me in tempore sacrificij vespertini, & docuit me, & locutus est mihi, & dixit: Daniel nunc egressus sum, vt docerem te, & intelligeres.

Hymnus:

CHRISTE, sanctorum,
decus Angelorum,
Gentis humanæ Sator,
& Redemptor,
Cælitũ nobis tribuas beatas,
Scandere sedes.
Angelus pacis Michael in ædes
Cælitus nostras veniat Serenæ,
Auctor vt pacis lachrymosa in orcum,
Bella releget,
Angelus fortis Gabriel, vt hostes
Pellat antiquos, & amica cælo,
Quę triumphator statuit per orbem,
Templa reuisat,
Angelus nostræ medicus salutis
Adsit è cælo Raphael, vt omnes

Sanet ægrotos, dubioſque vitæ,
Dirigat actus.
Virgo Dvx pacis, Genitrixque lucis,
Et ſacer nobis Chorus Angelorum
Semper aſsiſtat, ſimul, & micantis,
Regia cæli.
Præſtet hoc nobis Deitas beata
Patris, ac Nati, pariterque ſancti
Spiritus, cuius reſonat per omnem
Gloria mundum. Amen.

Verſ. Stetit Angelus iuxta aram templi.

Reſp. Habens thuribulum aureum in manu ſua.

Ad Magnif. Ant.

Ingreſſus Gabriel Angelus ad Mariam Virginem, dixit: Aue, gratia plena, Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus.

Oratio.

DEus, qui inter cæteros Angelos ad annuntiandum Incarnationis tuæ myſterium Gabrielem Archangelum elegiſti: concede propitius, vt qui feſtum eius celebramus in terris, ipſius patrocinium ſentiamus in cœlis. Qui viuis, & regnas.

In Quadrageſima ſupti comm. feriæ occurrentis in Veſpe & Laudib.

Ad Matutinum, Inuitatorium.

Regem Archangelorum Dominum. * Venite adoremus. *Pſal.* Venite exultemus.

Hymn. Chriſte ſanctorum, *vt ſupra in veſp.*

In primo Nocturno, Ant.

Dixit Angelus Gabriel ad Danielem: Intellige fili hominis, quoniam in tempore finis implebitur viſio.

Pſal. Domine Dominus noſter, *& alij Pſalm. vt in feſto Dedicationis S. Michaelis xxix. die Septembris.*

Ant. Ecce vir Gabriel, quem videram in viſione, citò volans tetigit me in tempore ſacrificij veſpertini, & docuit me.

Pſal. In Domino confido.

Ant. Cumque Gabriel loqueretur ad me, collapſus ſum pronus in terrã, & tetigit me, & ſtatuit me in gradu meo.

Pſal. Domine, quis habitabit.

Verſ. Stetit Angelus iuxta aram templi.

Reſp. Habens thuribulum aureum in manu ſua.

Ex Daniele Propheta.

Lectio I.

EGo Daniel, cum adhuc loquerer, & oratem, & confiterer peccata mea, & peccata populi mei Iſrael, & poſternerem preces meas in con-

conspectu Domini, pro monte sancto Dei tui, etenim vir Gabriel, quem vidi in visione à principio, cito volans tetigit me in tempore sacrificij vespertini, & docuit me, & locutus est mihi, dixitque Daniel, nunc egressus sum, vt docerem te, & intelligeres. Ab exordio precum tuarum egressus est sermo. Ego autem veni, vt indicarem tibi, quia vir desideriorum es. Tu autem animaduerte sermonem, & intellige visionem.

Resp. Cum oraret Daniel, & confiteretur peccata sua, & peccata populi sui. * Ecce Archangelus Gabriel citò volans tetigit eum in tempore sacrificij vespertini.

Vers. Cumque proiceret preces suas in conspectu Dei sui. Ecce Archangelus.

Lectio II.

SEptuaginta hebdomades abbreuiata sunt super populum tuum, & super vrbem sanctam tuam, vt consummetur præuaricatio, & finem accipiat peccatum, & deleatur iniquitas, & adducatur iustitia sempiterna, & impleatur visio, & prophetia, & vngatur Sanctus Sanctorum. Scito ergo, & animaduerte ab exitu sermonis, vt iterum ædificetur Ierusalem vsque ad Christum ducem hebdomades septem, & hebdomades sexaginta duæ erunt. Et rursum ædificabitur platea & muri in angustia temporum.

Resp. Locutus est Gabriel Daniel, & dixit: Ab exordio precum tuarum egressus est sermo. * Ego autem veni, vt indicarem tibi, quia vir desideriorum es.

Vers. Tu autem animaduerte sermonem, & intellige visionem. Ego autem veni.

Lectio III.

ET post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus, & non erit eius populus, qui eum negaturus est: & ciuitatem, & sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo: & finis eius vastitas, & post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdomada vna: & in dimidio hebdomadis deficiet hostia, & sacrificium, & erit in templo abominatio desolationis: & vsque ad consummationem, & finem perseuerabit desolatio.

Resp. Ecce vir Gabriel, quem videram in principio, cito volans tetigit me in tempore sacrificij vespertini, & docuit me, & dixit. * Daniel, nunc egressus sum, vt docerem te, & intelligeres.

Vers. Gabriel hic me

me intelligere istam visionē. & venit & stetit iuxta vbi ego stabam, & ait ad me. Daniel. Gloria Patri. Daniel.

In secundo Nocturno.

Ant. Gabriel Angelus apparuit Zachariæ, dicens: Vxor tua Elisabeth pariet tibi filiū: & vocabis nomen eius Ioannem. *Psalm.* Cæli enarrant.

Ant. Et dixit Zacharias ad Angelum: Vnde hoc sciam? Ego enim sum senex, & vxor mea processit in diebus suis. *Psal.* Domini est terra.

Ant. Respondens autem Angelus, dixit ei: Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum & missus sum loqui ad te, & hæc tibi evangelizare. *Psal.* Benedicam Dominum.

Vers. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini.

Resp. De manu Angeli.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Ex homilia 1. de Laudibus Virginis super missus est.

Lectio IIII.

MIssus est Angelus Gabriel à Deo. Non arbitror hunc Angelum de minoribus esse, qui qualibet ex causa, crebra soleat ad terras fungi legatione. Quod ex eius nomine palam intelligi datur, quod interpretatum, fortitudo Dei, dicitur. & quia non ab aliquo alio, forte excellentiore se (vt assolet) spiritu, sed ab ipso Deo mitti perhibetur. Propter hoc ergo positum est à Deo. Vel ideò dictum est, à Deo, ne cui vel beatorum spirituū suum Deus ante quam Virgini reuelasse putetur consiliū, excepto dumtaxat Archangelo Gabriele, qui vtique tātæ inter suos inueniri potuerit excellentiæ, vt tali & nomine dignus haberetur, & nuntio.

Resp. Factum est cum sacerdotio fungeretur Zacharias in ordine vicis suę ante Deū * Apparuit ei Angelus Gabriel, stans à dextris altaris incensi. *Vers.* Cumque ingressus in templum Domini incensum poneret secundum consuetudinē Sacerdotij sui. Apparuit ei.

Lectio V.

NE discordat nomen à nuntio Dei quippe virtutem Christum, quem melius nuntiare decebat, quā hunc quem simile nomen honorat. Num quid est aliud fortitudo, quàm virtus? Non autem dedecens, aut incongruum videatur, Dominum, & nuntium communi censeri vocabulo: cum similis in vtroque appellationis, non sit

tamen vtriusque similis causa. Aliter quippe Christus fortitudo, vel virtus Dei dicitur, aliter Angelus. Angelus enim tantum nuncupatiuè, Christus autem etiam substantiuè. *Resp.* Descendit Gabriel Angelus ad Zachariam, dicens: * Ne timeas, quoniam exaudita est deprecatio tua; & vxor tua Elisabeth pariet tibi filium, & vocabis nomen eius Ioannem. *Vers.* Et Zacharias turbatus est videns, & timor irruit super eum. Dixit autem ad illum Angelus. Ne timeas.

Lectio VI.

CHristus Dei virtus, & dicitur, & est: qui fortiarmato, qui suum atrium in pace custodire solebat, fortior superueniens, ipsum suo brachio debellauit, & sic ei vasa captiuitatis potenter eripuit. Angelus vero Fortitudo Dei appellatus est: vel quod huiusce mandi meruerit prærogatiuum officij: quo eiusdem nuntiaret aduentum virtutis: vel quia Virginem naturâ pauidam, simplicem, verecundam, ne miraculi nouitate expauesceret, confortare deberet: quod & fecit. Ne timeas, inquiens Maria, inueniſti enim gratiam apud Deum. Conuenienter itaque Gabriel ad hoc opus eligitur: imò quia tale illi negotiũ iniungitur, rectè tali nomine designatur.

Resp. Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum: & missus sũ loqui ad te, & hæc evangelizare. * Ecce eris tacens, & non poteris loqui vsque ad diem, quo hæc fiant.

Vers. Pro eo quod non credidisti verbis meis, quæ implebuntur tempore suo. Ecce eris tacens. Gloria Patri. Ecce eris tacens.

In tertio Nocturno.

Ant. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Ioseph.

Psal. Cantate Dño.

Ant. Gabriel Angelus Mariæ dixit: Ecce Elisabeth cognata tua, & ipsa concepit filium in senectute sua. *Psa.* Dominus regnauit, exultet.

Ant. Suscipe Verbum Virgo Maria, quod tibi à Domino per Angelum Gabrielem trãsmissum est. *Psa.* Benedica anima mea Domino.

Vers. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. *Resp.* Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Lectio sancti Euangelij secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. I.

IN illo tempore: Missus est

An-

Angelus Gabriel a Deo in ciuitatem Galileæ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo Dauid, & nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Iuliani Archiepiscopi Toletani.

Lib. 2. contra Iudæos, statim post principium. Lect. vij.

SAcramentum illud septuaginta hebdomadarum de Christi natiuitate Daniel per Angelum didicit: similiter & Zacharia, apparente sibi Angelo, Ioannem filium de se generandum audiuit: & Mariæ, Angelo sibi prædicenti Christum ex se nascendum, & credidit, & assensit. Hæc tria per Angelum dicta & completa videmus. Iam ergo solicitè intuendum est, vtrum Angelus iste, qui Zachariæ, & Mariæ apparuit, ipsi quoque Danieli illa prædixerit.

Resp. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Ioseph & expauescit virgo de lumine. * Ne timeas Maria, inuenisti enim gratiam apud Dominum: ecce concipies, & paries, & vocabitur Altissimi filius.

Vers. Quæ cum audisset, turbata est in sermone eius, & cogitabat, qualis esset ista salutatio: & ait Angelus ei. Ne timeas, Maria. * Ecce.

EQuidem ipse Daniel in prophetiæ suæ volumine, quando illa sacramenta hebdomadarum de Christi natiuitate per Angelum futura cognouit, sic ipsius Angeli nomen euidenter expressit. Dicit enim: Ecce vir Gabriel, quem videram in principio, cito volans tetigit me & dixit: Daniel animaduerte sermonem meum & reliqua, quæ ibi commemorantur. Item his temporibus secundum Euangelium, Angeli ipsius nomen mirificè sic inuenitur expressum. Dixit enim idem Angelus Zachariæ: Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum, & missus sum loqui ad te, & hæc tibi euangelizare.

Resp. Gaude Maria Virgo: cunctas hæreses sola interemisti. * Quæ Gabrielis Archangeli dictis credidisti, dum virgo Deum, & hominem genuisti, & post partum virgo inuiolata permansisti.

Vers. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. * Quæ Gabrielis. Gloria. Quæ Gabrielis.

Nona Lect. 9. de fer. occurrente. Nisi transferatur post Octauam

Pas-

Pasch. quia tunc dicitur sequens.

Lectio IX.

QVod etiam de B. Mariæ Virginis partu sic in eo dem Euangelio legitur. Missus est, inquit Angelus Gabriel à Deo in Ciuitatem Galileæ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Ioseph de domo Dauid, & nomen Virginis Maria. Iam ergo manifestum est, quòd vnus, idemque Angelus Gabriel fuerit, qui & præfixa illa tempora Danieli de Christi natiuitate aperuit, & partum Virginis præsentem esse monstrauit. Ad tempus itaque præfinitum occurrit, & olim à se dicta operis efficientia completa esse conuincit: & illic fidelis in prophetia hebdomadarum, & hic fidelis per misterium reuelatum.

Te Deum laudamus, &c.

Ant. INgressus Zacharias templum Domini, apparuit ei Gabriel Angelus stans à dextris altaris incensi, & dixit Dominus regnauit, decorem.

Ant. Ait autem Angelus: Ne timeas Zacharia, quoniam exaudita est deprecatio tua.

Ant. Ego sum Gabriel Angelus, qui asto ante Deum, & missus sum loqui ad te.

Ant. Gabriel Angelus locutus est Mariæ, dicens: Ecce concipies in vtero, & paries filiũ; & vocabis nomẽ eius Iesũ.

Ant. Dixit autem Maria ad Angelũ: Quomódo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Gabriel Angelus, dixit ei: Spiritus Sanctus superueniet in te, & virtus Altissimi obũbrabit tibi.

Capitulum. Dan. 9.

ECce vir Gabriel quem videra in visione à principio, citò volans tetigit me in tempore sacrificij vespertini. & docuit me, & locutus est mihi, & dixit: Daniel nunc egressus sum, vt docerem te, & intelligeres.

Hymnus.

PLacare, Christe, seruulis,
Quibus Patris clementiã
Tuæ ad Tribunal gratiæ
Patrona Virgo postulat.
Et vos beata, per nouem
Distincta gyros Agmina
Antiqua cum præsentibus,
Futura damna pellite.
Auferte gentem perfidam,
Credentium de finibus,
Vt vnus omnes vnicum
Ouile nos Pastor regat.
Deo Patri sit gloria,
Natoque Patris vnico,
Sancto simul Paraclito,
In sempiterna sæcula.
Amen.

Vers.

Vers. Stetit Angelus iuxta aram templi.

Resp. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ad Benedictus. Ant.

Gabriel Angelus descendit ad Zachariã, & ait illi: Vxor tua pariet tibi filium, & vocabis nomen eius Ioannem, & multi in natiuitate eius gaudebunt: ipse enim præibit ante faciem Domini præparare vias eius.

Oratio.

DEus, qui inter cæteros Angelos ad annuntiandum Incarnationis tuæ mysterium Gabrielem Archangelum elegisti: concede propitius, vt qui festum eius celebramus in terris, ipsius patrocinium sentiamus in cælis. Qui viuis & regnas.

Ad Tertiam. Ant. Ait autem Angelus. *Cap.* Ecce vir Gabriel, *vt supra in laudib.*

Resp. Brev. Stetit Angelus.* Iuxta aram Templi. Stetit Angelus.

Vers. Habens thuribulum aureum in manu sua. Iuxta Gloria. Stetit Angelus.

Vers. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini.

Resp. De manu Angeli.

Ad Sextam. Ant. Ego sum Gabriel.

Cap. Dan. 9.

EGo autem veni, vt indicarem tibi, quia vir desideriorũ es: septuaginta hebdomades abbreuiatæ sunt, vt finem accipiat peccatum, & impleatur visio, & prophetia, & vngatur Sãctus Sanctorũ.

Resp. Br. Ascendit fumus aromatum.* In conspectu Domini. Ascendit fumus.

Vers. De manu Angeli. In cõspectu Gloria Patri, & Filio. Ascendit.

Vers. In conspectu Angelorũ psallam tibi Deus meus.

Resp. Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Ad Nonam. Ant. Dixit autem Maria.

Cap. Dan. 9.

SCito ergo, & animaduerte ab exitu sermonis, vt iterum ædificetur Ierusalem, vsque ad Christum ducem hebdomades septem, & hebdomades sexaginta duę erunt.

Resp. Br. In conpectu Angelorum.* Psallã tibi Deus meus In conspectu.

Vers. Adorabo ad templum sanctum tuũ, & confitebornomini tuo. Psal. tibi Gloria incõspectu. *Vers.* Adorate Deũ

Resp. Omnes Angeli eius.

In secundis Vesp. fit de S. Ioseph Conf.

DIE

DIE XIX. MARTII.

In festo Sancti Ioseph Confes. Duplex secundæ classis.

Omnia vt in Breuiario Romano, præter ea quæ hic habentur propria.

Capitulum Eccl. 31.

BEatus vir, qui inuentus est sine macula: & qui post aurum non abijt, nec speranit in pecuniæ thesauris. Quis est hic, & laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.

In vtrisque Vesperis. Hymnus.

TE, Ioseph, celebrent agmina Cælitum,
Te cuncti resonet Christiadum chori,
Qui clarus meritis iunctus es inclytæ
Casto fœdere Virgini.
Almo cum tumidam germine coniugem
Admirans, dubio tangeris anxius,
Afflato superi Flaminis Angelus
Conceptũ puerũ docet.
Tu natum Dominum stringis, ad exteras
Ægypti profugum tu sequeris plagas,
Amissum Solymis quæris, & inuenis,
Miscens gaudia fletibus:
Post mortem reliquos mors pia consecrat,
Palmamque emeritos gloria suscipit:
Tu viuens, superis par, frueris Deo,
Mira sorte beatior.
Nobis, summa Trias, parce precantibus,
Da Ioseph meritis sidera scãdere:
Vt tãdem liceat nos tibi perpetim
Gratũ promere canticũ.
Amen.

Vers. Os iusti meditabitur sapientiam.

Resp. Et lingua eius loquetur iudicium.

Ad Magnificat pro primis Vesperis, Antiphona

IOseph fili Dauid noli timere accipere Mariam coniugem tuam, quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est: parier autem filium, & vocabis nomẽ eius Iesum.

Oratio.

SAnctissimæ Genitricis tuæ Sponsi, quæsumus Domine, meritis adiuuemur: vt quod possibilitas nostra non obtinet, eius nobis intercessione donetur: Qui viuis, & regnas.

Deinde fit comm. S. Gabrielis.

Aña. Archangelus Gabriel ait ad Mariam: Non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria: Ecce Ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Et discedit ab ea Angelus.

Vers. In conspectu Angelorũ psallam tibi Deus meus.

Resp. Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Oratio. Deus, qui inter ceteros, &c.

Deinde fit comm. fer. Quadrages. si occurrat.

Ad Matutinum.

Hymnus.

Cælitum Ioseph decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columẽque mundi,
Quas tibi læti canimus benignus
Suscipe laudes.

Te fator rerũ statuit pudicæ
Virginis sponsum, voluitque Verbi
Te patrem dici, dedit & ministrum
Esse salutis.

Tu Redemptorem stabulo iacentem,
Quem chorus Vatum cecinit futurum,
Aspicis gaudens, humilisque natum
Numen adoras.

Rex Deus Regũ, & Dominator orbis,
Cuius ad nutum tremit inferorum
Turba, cui pronus famulatur Æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excelsæ Triadi perẽnis,
Quę tibi præbens superos honores.
Det tuis nobis meritis beatę
Gaudia vitæ. Amen.

AD LAVDES.

Capitu. Beatus vir. *Vt supra.*

Hymnus.

Iste, quem læti colimus fideles,
Cuius excelsos canimus triumphos,
Hac die, Ioseph, meruit perẽnis Gaudia vitæ
Onimis felix, nimis ò beatus,
Cuius extremam vigiles ad horam
Christus & Virgo simul astiterunt
Ore sereno.

Hinc stygis victor, laqueo solutus
Carnis, ad sedes placido sopore
Migrat æternas, rutilisque cingit
Tempora sertis.

Ergo regnantem flagitemus omnes,

Adsit

Adsit vt nobis, veniamque nostris
Obtinens culpis, tribuat supernæ
Munera pacis.
Sint tibi plausus, tibi sint honores,
Trine, qui regnas, Deus: & coronas
Aureas seruo tribuis fideli
Omne per æuum Amẽ.
Vers. Iustum deduxit Dominus per vias rectas.
Resp. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Benedictus. Antiph.

ANgelus Domini apparuit in somnis Ioseph, dicens: Surge, & accipe puerum & matrem eius, & vade in terram Israel, defuncti sunt enim qui quærebant animã pueri,

In secundis Vesperis.

Vers. Iustus vt palma florebit
Resp. Et sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Magnificat. Antiph.

MIssus est Angelus Gabriel ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Ioseph, de Domo Dauid: & nomen virginis Maria, de qua natus est Iesus, qui vocatur Christus.

OFFICIVM SEPTEM Dolorum Beatæ Mariæ V.

Duplex maius.

In omnibus Hispaniarum Regnis celebrandum Feria sexta post Dominicam Passionis, ex concessione Clementis X.

Si prædicta Feria sexta impedita fuerit alio festo Duplici primæ vel secundæ classis, festum Septem Dolorum B. M. V. transferatur ad Sabbatum immediatum, quod si sit impedium alio festo nouem Lectionum, illo anno omittatur festum Septem Dolorum, ita vt numquam transferatur ad Tempus Paschale.

Si in primis vel secundis Vesperis concurrat cum festo Annũtiationis Beatæ Mariæ, in Vesp. Annuntiationis non fit comm. festi Septem Dolorum.

In Officio dicitur Hymnus: Te Deũ laudamus, *& in Missa* Gloria in excelsis, *& in ea adhibetur colla b. Omnia ex Decretis Sac. Rit. Congreg. 3. Septemb. 1672. & 16. Septembris 1673.*

Ad Vesperas. Ant. Vadam ad montem myrrhæ, & ad collem thuris.

Psalmus 120.

CRedidi propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.
Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino: * pro omnibus qui retribuit mihi?
Calicem salutaris accipiam: *& nomẽ Domini inuocabo.
Vota mea Domino reddam coram omni populo eius: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum eius.
O Domine quia ego seruus tuus; * ergo seruus tuus, & filius ancillæ tuæ.
Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini inuocabo.
Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi eius: * in atrijs domus Domini, in medio tui Ierusalem.
Añ. Vadam ad montẽ myrrhæ, & ad collem thuris.
Añ. Dilectus meus candidus & rubicundus: comæ capitis eius sicut purpura Regis vincta canalibus.

Psalmus 119.

AD Dominum cum tribularer clamaui: * & exaudiuit me.
Domine libera animam meã à labijs iniquis, * & à lingua dolosa.
Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam?
Sagittæ potentis acutæ, * cũ carbonibus desolatorijs.
Hoù mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitaui cũ habitantibus Cedar: * multum incola fuit anima mea.
Cum his qui oderũt pacem eram pacificus: * cum loquebar illis, impugnabant me gratis.
Añ. Dilectus meus candidus & rubicundus: comæ capitis eius sicut purpura Regis vincta canalibus. *Añ.* Quò abijt dilectus tuus, ò pulcherrima mulierum? Quò dilectus tuus declinauit?

Psalmus 139.

ERipe me Domine ab homine malo: * à viro iniquo eripe me.
Qui cogitauerunt iniquitates in corde: * tota die constituebant prælia.
Acuerunt linguas suas sicut serpentes: * venenum aspidũ sub labijs eorum.
Custodi me Domine de manu peccatoris: * & ab hominibus iniquis eripe me.
Qui cogitauerunt supplantare gressus meos: * absconderunt superbi laqueum mihi.
Et funes extenderunt in laqueum: * iuxta iter scandalum posuerunt mihi.
Dixi Domino Deus meus es tu: * exaudi Domine vocẽ deprecationis meæ.
Domine, Domine virtus salutis meæ: * obumbrasti super

per caput meum in die belli. Ne tradas me Domine à desiderio meo peccatori: * cogitauerunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

Caput circuitus eorum: * labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones, in ignem dejicies eos: * in miserijs non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra: * virum iniustũ mala capient in interitu.

Cognoui quia faciet Dominus iudicium inopis, * & vindictam pauperum.

Verumtamen iusti confitebũtur nomini tuo: * & habitabunt recti cum vultu tuo.

Ant. Quò abijt dilectus tuus, ò pulchertrima mulierum? Quò dilectus tuꝰ declinauit? *Ana.* Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter vbera mea commorabitur.

Psalmus 140.

DOmine clamaui ad te, exaudi me: * intende voci meę, cũ clamauero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: * eleuatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone Domine custodiam ori meo: * & ostium circumstantiæ labijs meis.

Non declines cor meum in verba malitiæ: * ad excusandas excusationes in peccatis. Cum hominibus operãtibus iniquitatem: * & nõ communicabo cum electis eorum.

Corripiet me iustus in misericordia, & increpabit me: * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc & oratio mea in beneplácitis eorum: * absorpti sunt iudices petræ eorum.

Audient verba mea quoniá potuerunt: * sicut crassitudo terræ erupta est super terrã.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: * quia ad te Domine Domine oculi mei: in te speraui, non auferas animam meam.

Custodi me à laqueo, quem statuerunt mihi: * & à scandalis operantium iniquitatẽ.

Cadent in retiaculo eius peccatores: * singulariter sum ego, donec transeam.

Ana. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter vbera mea commorabitur. *Ana.* Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

Psalmus 141.

VOce mea ad Dominum clamaui: * voce mea ad Dominũ deprecatus sũ.

Effundo in conspectu eius oratio-

tationem meam: * & tribulationem meam ante ipsum pronuntio.
In deficiendo ex me spiritū meum: * & tu cognouisti semitas meas.
In via hac qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.
Considerabam ad dexteram, & videbam: * & non erat qui cognosceret me.
Perijt fuga à me: * & non est qui requirat animam meam.
Clamaui ad te Domine, * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viuentium.
Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sū nimis.
Libera me à persequentibus me: * quia confortati sunt super me.
Educ de custodia animā meā ad confitendum nomini tuo: * me expectant iusti, donec retribuas mihi.

Ant. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

Capitulum. *Isai.* 53.

QVis credidit auditui nostro? & brachium Domini cui reuelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra sitienti.

Hymnus.

STabat mater dolorosa,
Iuxta Crucem lacrymosa,
Dum pendebat Filius.
Cuius animam gementem,
Contristatam & dolentē,
Pertransiuit gladius.
O quam tristis & afflicta
Fuit illa benedicta
Mater Vnigeniti!
Quæ mœrebat, & dolebat,
Et tremebat cum videbat
Nati pœnas inclyti.
Quis est homo qui nō fleret,
Christi matrem si videret
In tanto supplicio?
Quis posset non contristari,
Piam matrē contemplari
Dolentem cum Filio?
Pro peccatis suæ gentis
Vidit Iesum in tormentis,
Et flagellis subditum.
Vidit suum dulcem natum
Morientem desolatum,
Dum emisit spiritum.
Eia mater fons amoris,
Me sentire vim doloris.
Fac, vt tecum lugeam.
Fac vt ardeat cor meum
In amando Christum Deū
Vt sibi complaceam. Amē.

Vers. Ora pro nobis Virgo dolorosissima.

Resp. Vt digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat, Antiph.

Tuam ipsius animam (ait ad Mariam Simeon) pertransibit gladius.

Oratio.

Oratio.

DEus, in cuius passione, secundum Simeonis prophetiam, dulcissimam animam gloriosæ Virginis, & matris Mariæ doloris gladius pertransiuit: cõcede propitius; vt qui transfixionem eius & passionem veneramdo recolimus, gloriosis meritis & precibus omnium Sanctorum Cruci fideliter astantiũ intercedẽtibus, passionis tuæ effectum felicem consequamur. Qui viuis & regnas.

Et fit commem. Feriæ.

Antiph. Desiderio desideraui hoc Pascha manducare vobiscum, ante quam patiar. *Vers.* Eripe me Domine ab homine malo. *Resp.* A viro iniquo eripe me.

Oratio.

ESto, quæsumus Domine, propitius plebi tuæ: vt, quæ tibi non placent, respuentes; tuorum potius repleantur delectationibus mãdatorum. Per Dominum.

Ad Completorium, & per Horas in fine Hymnorum dicitur:

Iesu, tibi sit gloria, qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum Initiatorium.

Dolores gloriosæ recolentes Virginis, Dominũ pro nobis passum, * Venite adoremus. *Psalm.* Venite exultemus. *

Hymnus.

SAncta mater istud agas,
Crucifixi figé plagas
Cordi meo valide.
Tui nati vulnerati,
Tam dignati pro me pati,
Pœnas mecum diuide.
Fac me verè tecum flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.
Iuxta Crucem tecum stare,
Te libenter sociare
In planctu desidero. Amen

In primo Nocturno.

Ant. Astiterunt Reges terræ, & principes conuenerunt in vnum, aduersus Dominum, & aduersus Christum eius.

Psalmus 2.

QVare fremuerunt gentes, * & populi meditati sunt inania? Astiterũt reges terræ, & principes conuenerunt in vnum, * aduersus Dominum, & aduersus Christum eius. Dirumpamus vincula eorũ: * & proijciamus à nobis iugum ipsorum. Qui habitat in cœlis irridebit eos: * & Dominus subsannabit eos. Tunc loquetur ad eos in ira sua, * & in furore suo conturbabit eos: Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanc-

tum

sanctum eius, * prædicans præceptum eius.
Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.
Postula à me, & dabo tibi gentes hereditatem tuam, * & possessionem tuam terminos terræ.
Reges eos in virga ferrea, * & tanquam vas figuli confringes eos.
Et nunc reges intelligite; * erudimini qui iudicatis terrā
Seruite Domino in timore. * & exultate ei cum tremore.
Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus, * & pereatis de via iusta.
Cum exarserit in breui ira eius, * beati omnes qui confidunt in eo.
Aña. Astiterunt reges terræ, & principes conuenerunt in vnum, aduersus Dominum, & aduersus Christum eius. *Aña.* Voce mea ad Dominū clamaui, & exaudiuit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicati sunt, qui tribulant mē?
* multi insurgunt aduersum me.
Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo eius.
Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, & exaltans caput meum.
Voce mea ad Dominum clamaui: * exaudiuit me de mō te sancto suo.
Ego dormiui, & soporatus sū; * & exurrexi, quia Dominus suscepit me.
Nō timebo millia populi circundantis me: * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.
Quoniam tu percussisti omnes aduersātes mihi sine causa: * dentes peccatorum contriuisti.
Domini est salus: * & super populum tuū benedictio tua, *Aña.* Voce mea ad Dominū clamaui, & exaudiuit me de monte sancto suo. *Aña* Factū est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.

Psalmus 12.

VSque quo Domine obliuiscēris me in finem? * Vsquequo auertis faciem tuam à me?
Quandiu ponam consilia in anima mea, * dolorem in corde meo per diem?
Vsquequo exaltabitur inimicus meus super me? * respice, & exaudi me Domine Deus meus,
Illumina oculos meos, ne vnquam obdormiam in morte: * nequando dicat inimicus:

meus

meus: Prævalui adversus eum. Qui tribulant me, exultabunt, si motus fuero: * ego autem in misericordia tua speravi. Exultavit cor meum in salutari tuo: cantabo Domino, qui bona tribuit mihi: * & psallam nomini Domini Altissimi.

Antiph. Factum est cor meum tanquam cera liquescens in medio ventris mei. *Vers.* Posuit me desolatam. *Resp.* Tota die mœrore confectam. Pater noster. *Absol.* Exaudi Domine. *Vers.* Iube domne. *Benedictio.* Benedictione perpetua.

De Isaia Propheta.

Lectio I. *Cap.* 53.

QVis credidit auditui nostro? & brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra sitienti: non est species ei, neque decor: & vidimus eum, & non erat aspectus, & desideravimus eum. Despectum, & novissimum virorum, virum dolorum, & scientem infirmitatem: & quasi absconditus vultus eius & despectus, unde nec reputavimus eum. Verè languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit: & nos putavimus eum quasi leprosum, & percussum à Deo, & humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, & livore eius sanati sumus.

Resp. Dilectus meus candidus & rubicundus, & totus desiderabilis: * Omnis enim figura eius amorem spirat, & ad redamandum provocat caput inclinatum, manus expansæ, pectus apertum. *Vers.* Pijs, ò Virgo, spectas eum oculis, contemplans in eo non tam vulnerum livorem, quam mundi salutem. Omnis enim. *Benedictio.* Vnigenitus Dei Filius.

Lectio II.

OMnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit: & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit, & non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, & quasi agnus coram tondente se obmutescet, & non aperiet os suum. De angustia, & de iudicio sublatus est: generationem eius quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura, & divitem pro morte sua: eo quod iniquitatem

non fecerit, neque dolus fuerit in ore eius.

Resp. Manus eius tornatiles, clauorũ cuspide terebratæ: * Humanæ salutis pretio quasi hyacinthis refertæ. *Vers.* Cornua in manibus eius: ibi abscondita est fortitudo eius: sunt enim manus eius. Humanæ salutis. *Benedictio.* Spiritus sancti gratia.

Lectio III.

ET Dominus voluit conterere eum in infirmitate si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longæuum, & voluntas Domini in manu eius dirigetur. Pro eo quod laborauit anima eius, videbit & saturabitur: in scientia sua iustificabit ipse iustus seruus meus multos, & iniquitates eorum ipse portabit. Ideo dispertiam ei plurimos, & fortium diuidet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, & cũ sceleratis reputatus est: & ipse peccata multorum tulit, & pro transgressoribus rogauit.

Resp. Diligebat Iesus Ioannẽ, quoniã specialis prærogatiua castitatis ampliori dilectione fecerat dignum: * Quia virgo electus ab ipso virgo in æuum permansit.

Vers. In Cruce denique moriturus huic matrem virginẽ virgini comẽdauit. Quia virgo. Gloria Patri. Quia virgo.

In secundo Nocturno.

Antiph. Inimici mei dixerũt mala mihi: Quãdo morietur, & peribit nomen eius.

Psalmus. 40.

BEatus qui intelligit super egenum, & pauperem: * in die mala liberabit eũ Dominus: Dominus conseruet eum, & viuificet eum, & beatum faciat eum in terra: * & non tradat eum in animã inimicorum eius.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris eius: * vniuersum stratum eius versasti in infirmitate eius.

Ego dixi: Domine miserere mei. * sana animam meã, quia peccaui tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: * Quando morietur, & peribit nomen eius.

Et si ingrediebatur vt videret, vana loquebatur, * cor eius congregauit iniquitatẽ sibi.

Egrediebatur foras, * & loquebatur in idipsum

Aduersum me susurrabant omnes inimici mei: * aduersũ me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt aduersum me. * Nũquid qui dormit, non adijciet vt resurgat?

Etenim

Etenim homo pacis meæ, in quo speraui: * qui edebat panes meos, magnificauit sume supplantationem.
Tu autē Domine miserere mei, & resuscita me: * & retribuam eis.
In hoc cognoui, quoniam voluisti me: * quoniā non gaudebit inimicus meus super me.
Me autem propter innocentiam suscepisti: * & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.
Benedictus Dominus Deus Israel à sæculo, & vsque in sæculum: * fiat, fiat.

Antiph. Inimici mei dixerūt mala mihi: Quando morietur, & peribit nomen eius.

Antiph. Deus, vitam meam annuntiaui tibi, posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Psalmus. 55.

MIserere mei Deus, quoniam conculcauit me homo: * tota die impugnans tribulauit me.
Conculcauerunt me inimici mei tota die: * quoniā multi bellantes aduersum me.
Ab altitudine diei timebo: * ego verò in te sperabo.
In Deo laudabo sermones meos, in Deo speraui: * non timebo quid faciat mihi caro
Tota die verba mea execrabantur: * aduersum me omnes cogitationes eorum, in malum.
Inhabitabunt, & abscōdent: * ipsi calcaneum meum obseruabunt.
Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo saluos facies illos: * in ira populos cōfringes.
Deus, vitam meam annuntiaui tibi: * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo,
Sicut & in promissione tua: * tunc conuertentur inimici mei retrorsum.
In quacumque die inuocauero te: * ecce cognoui quoniā Deus meus es.
In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonē: * in Deo speraui, non timebo quid faciat mihi homo.
In me sunt Deus vota tua: * quæ reddam laudationes tibi
Quoniam erupuisti animam meam de morte, & pedes meos de lapsu, * vt placeam coram Deo in lumine viuentium.

Antiph. Deus, vitam meam annuntiaui tibi: posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Antiph. Filij hominū: dentes eorum arma & sagittæ: & lingua eorum gladius acutus.

Psalmus. 56.

MIserere mei Deus, miserere mei: * quoniam in

te confidit anima mea.
Et in vmbra alarum tuarum sperabo: * donec transeat iniquitas.
Clamabo ad Deũ Altissimũ: * Deũ qui benefecit mihi.
Misit de cælo, & liberauit me; * dedit in opprobrium conculcantes me.
Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam * & eripuit animam meã de medio catulorum leonum: dormiui conturbatus.
Filij hominum, dentes eorũ arma & sagittæ: & lingua eorum gladius acutus.
Exaltare super cælos Deus: * & in omnẽ terrã gloria tua.
Laqueum parauerunt pedibus meis: * & incuruauerunt animam meam.
Foderunt ante faciem meam foueã: * & inciderunt in eã.
Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: * cantabo & psalmum dicam.
Exurge gloria mea, exurge psalterium & cithara: * exurgam diluculo.
Confitebor tibi in populis Domine: * & psalmum dicã tibi in Gentibus.
Quoniam magnificata est vsque ad cælos misericordia tua: * & vsque ad nubes veritas tua.
Exaltare super cælos Deus: * & super omnen terram gloria tua

Antiph. Filij hominum, dentes eorum arma & sagittæ: & lingua eorũ gladius acutus. *Vers.* Facies mea intumuit à fletu. *Resp.* Et palpebræ meæ caligauerunt. Pater noster. *Absolut.* Ipsius pietas. *Vesp.* Iube domne. *Benedictio.* Deus Pater omnipotens.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex Serm. de 12. stellis.

Lectio IIII.

MArtyriũ Virginis tàm in Simeonis prophetia, quàm in ipsa Dominicæ passionis historia commẽdatur. Positus est hic (ait sanctus senex de paruulo Iesu) in signum cui contradicetur, & tuam ipsius animam (ad Mariam autem dicebat) pertransibit gladius. Verè tuã, ò beata mater, animã gladius pertransiuit. Alioquin non nisi eam pertransiens, carnem Filij tui penetraret. Et quidem postea quam emisit spiritum tuus ille Iesus, Ipsius planè nõ attigit animam crudelis lancea, quæ ipsius aperuit latus, sed tuam vtique animam pertransiuit. Ipsius nimirum anima iam ibi non erat, sed tua planè inde nequibat auelli.

Resp. Tenebræ factæ sunt, cũ crucifixissent Iesum Iudæi: &

circa

circa horam nonam exclamauit Iesus voce magna: Deus meus, vt quid dereliquisti me? * Et inclinato capite emisit spiritũ. *Vers.* Quis tibi nunc sensus, dum cernis talia, Virgo? Et inclinato capite. *Benedictio.* Christus perpetuæ.

Lectio. V.

TVam ergo pertransiuit animam vis doloris, vt plusquam matyrem non immeritò prædicemus, in qua nimirum corporeæ sensum passionis excesserit compassionis affectus. An non tibi plusquam gladius fuit sermo ille, reuera pertransiens animam, & pertingens vsque ad diuisionem animæ & spiritus: Mulier, ecce filius tuus? O cõmmutationem! Ioannes tibi pro Iesu traditur; seruus pro Domino, discipulus pro Magistro, filius Zebedæi pro Filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quomodo nõ tuã affectuosissimam animã pertransiret hæc auditio, quando & nostra licet saxea, licet ferrea pectora sola recordatio scindit?

Resp. Passio Domini. * Ipsam eius matrem carnali orbitate grauiter percussam, vehementissimè contristauit. *Vers.* Ferrum lanceæ militaris latus quidem Saluatoris, animam verò transiuit Virginis matris. Ipsam eius matrem. *Benedictio.* Ignem sui amoris.

Lectio. VI.

NOn miremini, fratres, quòd Maria martyr in anima fuisse dicatur. Miretur qui non meminerit se audisse Paulũ inter maxima Gentium crimina memorantẽ, quod sine affectione fuissent. Longe id fuit a Mariæ visceribus, lõge sit à seruulis eius. Sed fortè quis dicat: Nũquid non eum præsciebat moriturum? Et indubitanter. Nũquid non sperabat continuò resurrecturum? Et fidenter. Super hęc doluit crucifixũ? Et vehementer. Alioquin quisnam tu frater, aut vnde tibi hæc sapientia, vt mireris plus Mariam compatiẽtẽ, quam Mariæ Filiũ patiẽtem? Ille etiam mori corpore potuit; ista commori corde nõ potuit. Fecit illud charitas, qua maiorẽ nemo habuit: fecit & hoc charitas, cui post illam similis altera non fuit. *Resp.* Quis mihi det te fratrem meum fugentem vbera matris meæ. & inhærentem lateri tuo, vt sanguis tuus sanguinem meum tangat & tergat; * vt fons aquæ tuæ de scaturigine recti cordis, per

venas

venas boni operis, in finem æterne feliciratis exiliat? *Vers.* Filij tui de longè venient, & filiæ tuæ de latere surgent. Vt fons. Gloria Patri. Vt.

In tertio Nocturno.

Ant. ph. Intenderunt arcum rem amaram, vt sagittent in occultis immaculatum.

Psalmus. 63.

EXaudi Deus orationem meam cum deprecor: * à timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me à cõuentu malignantium: * à multitudine operantium iniquitatem,

Quia exacuerunt vt gladium linguas suas: * intenderunt arcũ rem amaram, vt sagittent in occultis immaculatũ.

Subito sagittabunt eum, & non timebunt: * firmauerunt sibi sermonem nequam,

Narrauerunt vt abscõderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altũ; * & exaltabitur Deus.

Sagittæ paruulorum factæ sunt plagæ eorum: * & infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos: * & timuit omnis homo.

Et annuntiauerũt opera Dei & facta eius intellexerunt.

Lætabitur iustus in Domino, & sperabit in eo, * & laudabuntur omnes recti corde.

Ant. ph. Intenderunt arcum rem amaram, vt sagittent in occultis immaculatum.

Ant. ph. Factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Psalmus. 87.

DOmine Deus salutis meæ in die clamaui, & nocte coram te.

Intret in cõspectu tuo oratio mea: * inclina auream tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: * & vita mea inferno appropinquauit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adiutorio: inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius; * & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis, & vmbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos à me: * & posuerunt me abo

mina

minationem sibi.
Traditus sum,& nō egrediebar, * oculi mei languerunt præ inopia.
Clamaui ad te Domine tota die: * expandi ad te manus meas.
Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt,& confitebuntur tibi?
Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam: * & veritatem tuam in perditione?
Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: * & iustitia tua in terra obliuionis?
Et ego ad te Domine clamaui: * & mane oratio mea prę ueniet te.
Vt quid Domine repellis orationem meam: * avertis faciem tuam à me?
Pauper sum ego, & in laboribus à iuuentutę mea: * exaltatus autem, humiliatus sum, & conturbatus.
In me transierunt iræ tuæ: * & terrores tui conturbauerunt me.
Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.
Elongasti à me amicum & proximum: * & notos meos à miseria.
Antiph. Factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.
Antiph. Repleuit me amaritudine, inebriauit me absynthio.

Psalmus. 108.

DEus laudem meam ne tacueris: * quia os peccaris, & os dolosi super me apertum est.
Locuti sunt aduersum me lingua dolosa, & sermonibus odij circumdederunt me: * & expugnauerunt me gratis
Pro eo vt me diligerent, detrahebant mihi: * ego autem orabam.
Et posuerunt aduersum me mala pro bonis: * & odiū pro dilectione mea.
Constitue super eum peccatorem: * & diabolus stet à dextris eius.
Cum iudicatur, exeat condēnatus: * & oratio eius fiat in peccatum.
Fiant dies eius pauci: * & episcopatum eius accipiat alter.
Fiant filij eius orphani: * & vxor eius vidua.
Nutantes transferantur filij eius, & mendicent: * eijciantur de habitationibus suis.
Scrutetur fœnerator omnē substantiam eius; * & diripiant alieni labores eius.
Non sit illi adiutor: * nec sit qui misereatur pupillis eius.

Fiant nati eius in interitū: * in generatione vna deleatur nomen eius.
In memoriam redeat iniquitas patrum eius in conspectu Domini: * & peccatum matris eius non deleatur.
Fiant contra Dominum semper, & dispereat de terra memoria eorum: * pro eo quod non est recordatus facere misericordiam.
Et persecutus est hominem inopem, & mendicū, * & cōpunctum corde mortificare.
Et dilexit maledictionem, & veniet ei & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.
Et induit maledictionē sicut vestimentum, * & intrauit sicut aqua in interiora eius & sicut oleū in ossibus eius.
Fiat ei sicut vestimentum quo operitur, * & sicut zona, qua semper præcingitur.
Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi apud Dominū: * & qui loquuntur mala aduersus animam meam.
Et tu Dñe, Domine, fac mecū propter nomē tuū: * quia suauis est misericordia tua.
Libera me, quia egenus & pauper ego sum: * & cor meū conturbatum est intra me.
Sicut vmbra cum declinat, ablatus sum: * & excussus sū sicut locustæ.
Genua mea infirmata sunt à ieiunio: * & caro mea immutata est propter oleum.
Et ego factus sum opprobriū illis: * viderunt me, & mouerunt capita sua.
Adiuua me Domine Deus meus: * saluum me fac secundum misericordiam tuam,
Et sciant quia manus tua hæc: * & tu Dñe fecisti eam.
Maledicent illi, & tu benedices: * qui insurgunt in me, confundantur: seruus autem tuus lætabitur.
Induantur qui detrahunt mihi, pudore: * & operiantur sicut diploide confusione sua.
Confitebor Domino nimis in ore meo: * & in medio multorum laudabo eum.
Quia astitit à dextris pauperis, * vt saluum faceret à persequentibus animam meam.
Antiph. Repleuit me amaritudine, & inebriauit me absynthio.
Vers. Deus, vitam meam annūtiaui tibi. *Resp.* Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.
Pater noster. *Absolutio.* A vinculis. *Vers.* Iube domne. *Benedictio.* Evangelica lectio.
Lectio sancti Evangelij secundum Ioannem.

Lectio III. *Cap.*

IN illo tempore: Stabant iuxta Crucē Iesu mater eius, &

& soror matris eius Maria Cleophæ, & Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episc.

Tract. 119. in Ioan.

HÆc nimirum est illa hora, de qua Iesus aquam conuersurus in vinum, dixerat matri: Quid mihi, & tibi est mulier? Nondum venit hora mea. Hanc itaque horam prædixerat, quę tunc nondum venerat, in qua deberet agnoscere moriturus, de qua fuerat mortaliter natus. Tunc ergo diuina facturus non diuinitatis, sed infirmitatis matrem velut incognitam repellebat. Nunc autẽ humana iam pariens, ex qua fuerat factus homo, affectu commendabat humanę: moralis igitur insinuatur locus. Facit quod faciendum admonet, & exempio suo suos ministros instruxit præceptor bonus, vt à filijs pijs impendatur cura parentibus: tamquam lignum illud, vbi fixa erant membra morientis, etiam cathedra fuerit Magistri docentis.

Resp. Doleo super te fili mi Iesu, decorus nimis, & amabilis super amorem mulierum: * Sicut enim mater vnicum diligit filium, ita ego te diligebam. *Vers.* Defecit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus. Sicut. *Benedictio.* Cuius festum colimus.

Lectio VIII.

EX hac sana doctrina didicerat Paulus Apostolus, quod docebat, quando dicebat: Si quis autem suis, & maxime domesticis non prouidet, fidem negauit, & est infideli deterior. Quid autem tam cuique domesticum, quã parentes filijs, aut parentibus filij. Huius itaque salubertimi præcepi ipse Magister Sanctorum de se ipso constituebat exemplum, quando non vt famulæ Deus, quam creauerat & regebat, sed vt matri homo, de qui creatus fuerat, & quam relinquebat, alterã pro se quodammodo filium prouidebat.

Resp. Eia mater fons amoris, fac nos sentire vim doloris, vt tecum lugeamus: * Et Dominicæ passionis fructum sẽtiamus. *Vers.* Vt sicut Filius tuus Iesus pro nobis mortuus est, & resurrexit: ita, & nos commortui cũ eodem resurgamus. Et Dominicæ. Gloria Patri. Et Dominicæ Te Deum laudamus.

Lect. IX. Fer. cur.

AD LAVDES.

Et per Horas. Ant.

VAdam ad montem myrrhæ,

rhæ; & ad collem thuris. *Psa.* Dominus regnauit. *Cum reliquis de Dominica. Antiph.* Dilectus meus candidus, & rubicundus, comæ capitis eius sicut purpura Regis vincta canalibus. *Antiph.* Quò abiit dilectus tuus; ò pulcherrima mulierũ? Quò dilectus tuus declinauit? *Antiph.* Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter vbera mea commorabitur. *Antiph.* Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

Capitulum. Isaiæ 53.

QVis credidit auditui nostro? & brachium Domini cui reuelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra sitienti. *Hymnus.*

VIrgo virginũ præclara,
Mihi iam non sis amara,
Fac me tecũ plangere.
Fac vt portẽ Christi mortẽ;
Passionis eius sortem,
Et plagas recolere,
Fac me plagis vulnerari,
Cruce hàc inebriari
Ob amorem Filii.
Inflammatus, & accensus,
Per te Virgo sim defensus
In die iudicij.
Fac me Cruce custodiri,
Morte Christi præmuniri,
Confoueri gratia.
Quando corpus morietur,
Fac vt animæ donetur
Paradisi gloria. Amen.

Vers. Ora pro nobis Virgo dolorosissima. *Resp.* Vt digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Benedictus. Antiph. Cum vidisset Iesus matrem stantem iuxta Crucem, & discipulum quem diligebat, dicit matri suæ; Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo; Ecce mater tua.

Oratio.

DEus, in cuius passione, secundum Simeonis prophetiam, dulcissimam animam glorioſæ virginis, & matris Mariæ doloris gladius pertransiuit: cõcede propitius; vt qui transfixionẽ eius, & passionẽ venerando recolimus, glorioſis meritis, & precibus omnium Sanctorum Cruci fideliter astantium intercedentibus, passionis tuæ effectum felicem consequamur. Qui viuis & regnas.

Et fit commemor. Feriæ.

Ad Primam. Antiph. Vadam ad montem. *Resp.* Criste fili. *Vers.* Qui passus es pro homine.

Ad Tertiam. Antiph. Dilectus meus. *Capitulum.* Quis credidit, vt suprà. *Resp.* Posuit me, * Desolatam. Posuit. *Vers.* Tota die mœrore confectam

fectam

fectam. Desolatam. Gloria Patri. Posuit. *Vers.* Facies mea intumuit à fletu. *Resp.* Et palpebræ meæ caligauerunt.

Ad Sextam. Antiph. Quo abiit.

Capitulum. Isaiæ 53.

IPse vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, & liuore eius sanati sumus.

Resp. Facies mea,* Intumuit à fletu. Facies mea. *Vers.* Et palpebræ meæ caligauerunt. Intumuit. Gloria Patri. Facies mea. *Vers.* Deus, vitam meam annuntiaui tibi. *Resp.* Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Ad Nonã. Añ. Fulcite me floribus.

Capitulum. Isaiæ 53.

GEnerationem eius quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viuentium: propter scelus populi mei percussi eum.

Resp. Deus, vitam meam,* Annuntiaui tibi. Deus vitã meam. *Vers.* Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo. Annuntiaui. Gloria Patri. Deus, vitam meam. *Vers.* Ora pro nobis Virgo dolorosissima. *Resp.* Vt digni efficiamur promissionibus Christi.

In secundis Vesperis omnia vt in primis.

Ad Magnificat. Añ. Cum vidisset Iesus matrem stantem iuxta Crucem, & discipulum quem diligebat, dicit matri suæ: Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua.

Et fit commemor. Feriæ.

Añ. Principes Sacerdotum consilium fecerunt vt Iesum occiderent: dicebant autem: Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo. *Vers.* Eripe me Domine ab homine malo. *Resp.* A viro iniquo eripe me.

Oratio.

COncede, quæsumus omnipotẽs Deus: vt qui protectionis tuæ gratiam quærimus, liberati à malis omnibus, secura tibi mente seruiamus. Per Dominum nostrum.

Missa habetur propria, & Sequentia quæ incipit: Stabat mater dolorosa *dicitur hodie tantum non in Missis Votiuis: ex Decreto iam citato.*

DIE V. APRILIS.

In festo Sancti Vincentij Ferrerij. Cõfes. Semid. ad libit.

Omnia de Communi Confes. non Pontif. præter Orationem,

& Lectiones secundi Nocturni.

Oratio.

DEus, qui Ecclesiam tuam beati Vincentij Confessoris tui meritis & prædicatione illustrare dignatus es: concede nobis famulis tuis; vt & ipsius instruamur exemplis, & ab omnibus eius patrocinio liberemur aduersis. Per Dominum nostrum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurente. Si veniat in Quadragesima. Beatus vir, *de Communi Confess. non Pontif.*

In secundo Nocturno.

Lectio IIII.

VIncentius honesta stirpe Valentiæ in Hispania natus, ab ineunte ætate congessit senile. Qui dum caligi nosi huius sæculi labilem cursum pro ingenij sui modulo considerare t, Religionis habitum in Ordine Prædicatorũ de ciuo octauo ætatis suæ anno suscepit: & emissa solemni professione, sacris litteris sedulò incũbens, Theologiæ lauream summa cum laude cõsecutus est. Mox obtenta à Superioribus licentia, verbũ Dei prædicare, Iudæorum perfidiam arguere, Saracenorum errores confutare tanta virtute, & efficacia cœpit, vt ingentem ipsorum infidelium multitudinem ad Christi fidem perduxerit, & multa Christianorum millia à peccatis ad pœnitentiam, à vitijs ad virtutem reuocarit. Electus enim à Deo vt merita salutis in omnes gentes, tribus, & linguas diffunderet & extremi tremendique iudicij diem appropinquare ostenderet, omnium auditorũ animos terrore concussos, atque à terrenis affectibus auulsos, ad Dei amorẽ excitabat. *Resp.* Honestum fecit.

Lectio V.

IN hoc autem Apostolico munere hic vitæ eius tenor perpetuus fuit. Quotidie Missam summo mane cũ cantu celebrauit, quotidie ad populum concionem habuit; inuiolabile semper ieiunium, nisi vrgens adesset necessitas, seruauit; sancta & recta consilia nulli denegauit; carnes nũquam comedit, nec vestem lineam induit; populorum iurgia sedauit, dissidentia regna pace composuit: & cum vestis inconsutilis Ecclesiæ diro schismate scinderetur, vt vniretur, & vnita seruaretur, plurimum laborauit. Virtutibus omnibus claruit, suosque detractores, & persecutores, in simplicitate, & humilitate ambulans, cum mansuetudine recepit, & amplexus est.

Resp.

Resp. Amauit eum.

Lectio VI.

PEr ipsum diuina virtus, in confirmationem vitæ, & prædicationis eius, multa signa & miracula fecit. Nam frequentissimè super ægros manus imposuit, & sanitatē adepti sunt: spiritus immundos è corporibus expulit: surdis auditum, mutis loquelam, cæcis visum restituit; leprosos mundauit, mortuos suscitauit. Senio tandem, & morbo confectus infatigabilis Evangelij præco, plurimis Europæ prouincijs cum ingenti animarum fructu peragratis, Venetiæ in Britannia minori prædicationis & vitæ cursum feliciter consummauit, anno salutis millesimo quadringentesimo decimo nono, quem Calixtus Tertius Sanctorum numero adscripsit.

Resp. Iste homo perfecit.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorij Papæ in Euangelium Sint lumbi vestri præcincti. *de Communi Confes. non Pontif.*

Missa Os iusti. *Cum Oratione propria.*

LIMÆ ET IN DIÆcesi.

In festo B. Thuribij Archiepiscopi Limani semid.

Omnia de Communi Confes. Pontif. præter Orationem, & Lectiones secundi Nocturni.

Oratio.

ECclesiam tuam, Domine, Beati Thuribij Confessoris tui, atque Pontificis continua protectione custodi: vt sicut illum Pastoralis solicitudo glorioſum reddidit, ita nos eius intercessio in tuo semper faciat amore feruentes. Per Dominum &c.

IN I. NOCTVRNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTVRNO.

Lectio IIII.

THuribius Alphonsus ex nobili Mogroueja gente Maiorgæ in Regno Legionis natus, liberalibus disciplinis, & Iuri Canonico Vallisoleti primum, deinde Salmanticæ in Maiori Collegio Ouetensi Sancti Salvatoris, ita operam dedit, vt tamen potiorem temporis partem orationi, alijsque pijs, & christianis exercitijs impēderet. Id comprobatum est, cum immissā in eius cubiculū impudicā mulierē, præcipuus virginitatis sectator constanti

stanti animo extemplo expulit: inde ieiunijs, vigilijs, & proprij corporis castigatione continuo vitam exercuit, & nudis quoque pedibus Cõpostellam ad Sancti Iacobi sepulchrum peregrinatus est:

Lectio V.

A Gregorio Decimo Tertio Limanæ Ecclesiæ ex Quæstore fidei inuitus præficitur: quo in munere Apostolicam solicitudinem in noua Christianitate, vel solidanda, vel amplianda adhibens, perfecti Præsulis partes expleuit: Quare singulis Dominicis diebus, vel in Ecclesia, vel in Hospitali domo, in paruis etiam Oppidulis, & sub dio concionabatur, plebemque catechismo instruebat. Synodos etiam Diœcesanas, & Prouincialia Concilia iuxtà Tridentini statuta habuit, & in eis complura decreta, posteà à Sede Apostolica confirmata, condita sunt, quibus modò Ecclesia Americana regitur. Hinc morum emendatio, Cleri disciplina, iuuenum seminaria, virginũ, ac malè nuptarum cœnobia: ægrotorum xenodochia aliæque Ædes, & Templa, eius etiam sumptu cõstructa emanarunt.

Lectio VI.

Diœcesim suam, amplissimam quidem, incredibili labore totam sæpè visitauit, omnesque pene Ecclesiæ suæ prouentus in pauperum vsus, quos creditores suos vocabat erogauit, quingentis, vt ferunt, hominum millibus sacro Chrismate vnctis: innumeras contradictiones, siue ab ijs, qui foris sunt, propter fidem, siue ab ijs, qui intra, propter Ecclesiæ libertatem, summà patientia sustinens, acriter defendit. Martyrij cupidissimus. Tandem sacerdotio, & miraculis clarus, quæ etiam post mortẽ, ipsius sanctitatem comprobarunt, dum propriæ diœcesis visitationi incumberet, anno millesimo sexcentesimo sexto, ætatis suæ sexagesimo octauo, sumpto in Ecclesia Sacro Viatico ad mortis nuncium exclamans: Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus, die vigesima tertia Martij obdormiuit in Domino, quem Innocentius Vndecimus in Beatorũ numerum retulit, assignata eius festiuitati die vigesima septima Aprilis.

IN III. NOCTVRNO.

Homil. in Evang. Homo peregrè proficiscens. *Vt in Comm. Conf.*

Confessoris Pontificis.
Missa *Statuit ei Dominus* de Comm. Conf. Pontif. vt in Missali. Vel de S. Carolo 4. Nouemb. Mutato nomine.

DIE IIII. MAII

In festo Sanctæ Monicæ Viduæ. Matris S. Augustini Semid.

Omnia de Communi Sanctarum nec Virginum nec Martyr præter ea quæ hic habentur propria.

Oratio.

DEus mœrentium consolator, & in te sperantiũ salus, qui beatæ Monicæ pias lacrymas in conuersione filij sui Augustini, misericorditer suscepisti: da nobis vtriusque interuentu peccata nostra deplorare, & gratiæ tuæ indulgentiam inuenire. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTVRNO.

Lectio IIII.

MOnica, sancti Augustini dupliciter mater, quia eum & mundo & cælo peperit, marito mortuo, quẽ senectute confectũ Iesu Christo conciliauit, castam & operibus misericordiæ exercitã viduitatẽ agebat: in assiduis verò ad Deum orationibus pro filio, qui in Manichæorũ sectam inciderat, lacrymas effundebat: quem etiam Mediolanum secuta est: vbi ipsũ frequenter hortabatur, vt ad Episcopum Amprosium se conferret. Quod cum ille fecisset, eius & publicis concionibus, & priuatis colloquijs Catholicæ fidei veritatem edoctus, ab eodem baptizatus est.

Resp. Propter.

Lectio V.

MOx in Africam redeuntes, cum ad Ostia Tiberina constitissẽt, incidit in febre n. Quo in morbo, cum eam quodam die anima defeciisset, vt se collegit, vbi, inquit, eram? Et astantes intuens, Ponite hic matrem vestram, tantũ vos rogo, vt ad altare Domini memineritis mei. Nono autẽ die beata mulier animã Deo reddidit. Eius corpus ibi in Ecclesia sanctæ Aureæ sepultum est: quod posteà Martino Quinto Summo Pontifice Romam translatum, in Ecclesia sancti Augustini honorifice conditum est.

Resp. Dilexisti.

Lectio VI.

Ex lib. 9. confes. cap. 12.

SVbdit verò Augustinus, de

de matris morte differens: Neque enim decere arbitrabamur funus illud quæstuosis lacrymosis, gemitibusque celebrare, quia illa nec misere, nec omninò moriebatur: hoc & documentis morum eius, & fide non ficta, rationibusque certis tenebamus. Atque inde paulatim reducebam in pristinum sensum ancillam tuam, conuersationēque eius piam in te, & sanctam, in nos blandam, atque morigeram, qua subitò destitutus sum, & libuit flere de illa, & pro illa: & si quis peccatum inuenerit, fleuisse me matrem meam exigua parte horæ, matrem oculis meis mortuam, quæ me multos annos fleuerat, vt oculis suis viuerem, non irrideat, sed potius, si est grandi charitate, prò peccatis meis fleat ipse ad te Patrem omnium fratrū Christi tui.

Resp. Pallax gratia.

In Festo Nocturno.

Lectio sancti Euangeli secundùm Lucam.

Lectio VII. Cap. 7. b.

IN illo tempore: Ibat Iesus in Ciuitatem, quæ vocatur Naim: & ibant cum eo discipuli eius, & turba copiosa. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Epis

Sermon. 44. de Verb. Domin.

DE iuuene illo resuscitato gauisa est mater vidua: de hominibus in spiritu quotidiè suscitatis gaudet mater Ecclesia. Ille quidem mortuus erat corpore: illi autem mente. Illius mors visibilis visibiliter plangebatur: illorum mors inuisibilis nec quærebatur, nec videbatur. Quæsiuit ille, qui nouerat mortuos. Ille solus nouerat mortuos, qui poterat facere viuos. Nisi enim ad mortuos suscitandos venisset, Apostolus non diceret: Surge qui dormis, & exurge à mortuis & illuminabit te Christus.

Resp. Os iustum.

Lectio VIII.

TRes autem mortuos inuenimus, à Domino resuscitatos visibiliter, millia inuisibiliter. Quot autē mortuos visibiliter suscitauerit, quis nouit? Non enim omnia, quæ fecit, scripta sunt. Ioannes hoc dixit: Multa alia fecit Iesus, quæ si scripta essēt, arbitror totum mundum nō posse libros capere. Multi ergo sunt alij sine dubio suscitati, sed non tres frustra commemorati. Dominus enim noster Iesus Christus ea quæ faciebat corporaliter, etiam spiritaliter volebat intelligi.

Ne-

Neque enim tantum miracula propter miracula faciebat, sed vt illa, quæ faciebat, mirabilia essent videntibus, vera essent intelligentibus.

Lectio IX.

QVemadmodū qui videt litteras in codice optimè scripto, & non nouit legere, laudat quidem antiquarij manum, admirans apicum pulchritudinē: sed quid sibi velint, quid indicent illi apices, nescit, & est oculis laudator, mente non cognitor. Alius autem & laudat artificium, & capit intellectum: ille vtique, qui non solum videre quod commune est omnibus potest, sed etiam legere quod qui non didicit, non potest. Ita qui viderunt Christi miracula, & non intellexerunt quid sibi vellent, & quid intelligentibus quodammodo innuerent, mirati sunt tantum quia facta sunt: alij verò & facta mirati, & intellecta assecuti. Tales nos in schola Christi esse debemus. Te Deum laudamus.

Missa, quæ habetur in Missali Romano. Oratio vt supra.

DIE V. MAII.

In festo Coronæ Domini Duplex.

Ad Vesperas Antiph.

MIlites Præsidis. *cum reliq. de Laudib. vt infra. Psalm.* Dixit Dominus. *cum reliquis de Dominica: & loco vltimi Psalm.* Laudate Dominū omnes gentes.

Capitulum. *Cant.* 3.

EGredimini, & videte filiæ Sion Regem Salomonem in diademate, quo coronauit illum mater sua, in die desponsationis illius, & in die lætitiæ cordis eius.

In vtrisque Vesperis. Hymnus.

LAuda fidelis concio
Spinæ trophæū inclytum
Per quam perit perditio,
Vitæque datur meritum.
Nos à punctūris liberat
Æterni Patris Filius,
Dum Spinis pungi tolerat
Spinarum culpæ nescius.
Cum Spinarum aculeum,
Xptus pro nobis pertulit,
Per Diadema spineum
Vitæ coronam contulit.
Plaudat turba fidelium,
Quod per Spinæ ludibriū
Purgat Creator omnium
Spineti nostri vitium.
Vt sis perenne mentibus
Paschale Iesu gaudium,
A morte diri criminum
Vitæ renatos libera.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis

Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sęcula. Amẽ
Vers. Tuam Coronam adoramus Domine, allel. *Resp.* Tuũ glorioſum recolimus triumphum, alleluia.

Ad Magnificat, Antiph.
Apprehendit Pilatus Ieſum, & flagellauit: Et milites plectentes Coronam de ſpinis impoſuerunt capiti eius, & veſte purpurea circumdederunt eum, alleluia, alleluia.

Oratio.

PRæſta, quæſumus omnipotens Deus: vt qui in memoriam paſsionis Domini noſtri Ieſu Chriſti, Coronã eius ſpineam veneramur in terris, ab ipſo gloria & honore coronari mereamur in cælis. Qui tecum viuit.

Ad Matutinum. Inuitatorium.
Chriſtum Regem pro nobis Spinis coronatum. * Venite adoremus, alleluia. *Pſalm.* Venite exultemus. *Hymnus.* Lauda fidelis concio. *Vt ſupra in Veſperis.*

IN I. NOCTVRNO.
Antiph. Maledicta terra in opere tuo; Spinas & tribulos germinabit tibi, alleluia. *Pſal.* Beatus vir. *cum reliquis, vt in feſto Inuentionis Sanctæ Crucis die tertia Maij.*
Vers. Tuam Coronam adoramus Domine, allel. *Reſp.* Tuũ glorioſum recolimus triumphum, alleluia.

De Iſaia Propheta.

Lectio j. Cap. 53. art.

QVis credidit auditui noſtro? & brachium Domini cui reuelatum eſt? Et aſcendet ſicut virgultum coram eo, & ſicut radix de terra ſitienti: non eſt ſpecies ei, neque decor: & vidimus eum, & non erat aſpectus, & deſideraui mus eum: Deſpectum, & nouiſsimum virorũ, virum dolorum, & ſcientem infirmitatem: & quaſi abſconditus vultus eius & deſpectus, vndè nec reputauimus eum. *Reſ.* Ecce vidimus eũ non habentem ſpeciem, neque decorem: aſpectus eius in eo non eſt; hic peccata noſtra portauit, & pro nobis dolet; ipſe autem vulneratus eſt propter iniquitates noſtras: * Cuius liuore ſanati ſumus, alleluia. *Vers.* Verè languores noſtros ipſe tulit, & dolores noſtros ipſe portauit. Cuius.

Lectio. II.

VErè languores noſtros ipſe tulit, & dolores noſtros ipſe portauit: & nos putauimus eum quaſi leproſum, & percuſſum à Deo, & humiliatum. Ipſe autem vulneratus eſt propter iniquitates noſtras, attritus eſt propter

ter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, & liuore eius sanati sumus. Omnes nos quasi oues errauimus, vnusquisque in viam suam declinauit; & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum.

Resp. Quid sunt plagæ istæ in medio manuũ tuarũ?* Et dicet: His plagatus sum in domo eorũ, qui diligebant me, allelu. *Vers.* Framea suscitare super pastorem meum, & super virum cohærentem mihi. Et dicet.

De Zacharia Propheta.

Cap.12.cap.9.cap.15.cap.6. à &c.

Lectio III.

ET erit in die illa: quæram cõtere reomnes Gẽtes; quę veniunt contra Ierusalẽ. Et effundam super domum Dauid, & super habitatores Ierusalem spiritum gratiæ & precũ: & aspicient ad me, quẽ confixerunt: & plangẽt eum planctu quasi super vnigenitum, & dolebũt super eum, vt doleri solet in morte primogeniti. In die illa magnus erit plãctus in Ierusalẽ, & idicetur ei: Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? Et dicet: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebãt me. Framea suscitare super pastorem meum, & super virum cohærentem mihi, dicit Dominus exercituum: percute pastorem, & dispergentur oues, & conuertam manum meam ad parvulos.

Resp. Tuam Coronam spineam veneramur Domine, tuam glorioſam recolimus passionem:* Miserere nobis, qui passus est pro nobis, alleluia. *Vers.* Salua præsentem cateruam in tuis hodie laudibus congregatam. Miserere. Gloria Patri. Miserere.

In secundo Nocturno.

Ant. Pro frumento ortus est mihi tribulus, & pro hordeo Spina, allel. *Psal.* Cum inuocarem. *Psal.* Verba mea. *Psal.* Domine Dominus noster. *Vers.* Gloria & honore coronasti eum Domine, alleluia. *Resp.* Et constituisti eum super opera manuum tuarum, allel.

Ex tractatu S. Athanasij Epis. de Passione Domini.

Lectio IIII. *Tom.4.*

CVm exueretur Dominus eo ipso inuisibiliter erigebatur de diabolo trophæum: & quo illud manifestum fieret, narratur à Ioanne, indutum fuisse purpura: à Matthæo verò & Marco chlamyde coccinea, Coronã que illi ex Spinis super caput esse positam, & calamum in

manus datum, & ita cum eũ produxissent, genibus flexis adorasse. Miraculum nouum & incredibile, & magnæ sine dubio victoriæ insigne: quẽ enim vt hominem condemnauerant, eum mortuum deinde vt Deum adorauerunt: & quem aspernabantur vt vilem & contemptibilem, eum confitebantur Regem: cui tunicam & vestem detraxerãt, eum purpura circumdederunt: & quem ignorantes cõtumelijs afficiebant, eum Prophetam etiã nolẽtes appellauerunt: & quem perludibriũ subsannationemque pulsabãt ei triumphalia addiderunt ornamenta, coccineam chlamydem, & Coronam spineã, & calamum. Nam tametsi ea quasi per contumeliam agebant, efficiebatur tamen indè, vt ab eo lateriter spoliarentur. *Resp.* Corona aurea super caput eius. * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis, allel. *Vers.* Quoniam præueniſti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite eius Coronam de lapide pretioso. Expressa.

Sermo S. Ambrosij Episcopi.

Serm. 72. qui est 19. de sancto Cyprian.

Lectio V.

VIdeamus diligenter, ne ex palmite operis nostri non nascatur dulcedinis vua, sed fellis; ne dicatur nobis, quod Iudeis dictũ est per Prophetam: Sustinui vt faceret vuam, fecit autem spinas; & non iustitiam, sed clamorem. Quam dura conditio, vt possis o quæ Domino suo suauitatis fructus afferre debuit, Spinarum illum asperitate compunxerit: hoc est, cũ Iudæi Saluatorem debuerint tota fidei deuotione suscipere, Spinarum eum coronauerunt passione. Quæ Corona quidem, quantum in Iudeis est, erat iniuriarum contumelia; quantum in Domino, erat Corona virtutum. Compungunt ergo Iudei Dominum, dum coronant, compungunt, dum crucifigunt. Vnde ait Scriptura sancta: Videbunt in quem cõpunxerãt *Resp.* Omnes amici mei dereliquerunt me, & præualuerunt insidiantes mihi, tradidit me quem diligebam: * Et terribilibus oculis plaga crudeli percutientes subsannabant mihi, allel. *Vers.* Inter iniquos proiecerunt me, & non perpecerũ animæ meę. Et terribilibus.

Lectio

Lectio VI.

IGitur, fratres, videte ne & nobis dicatur: Sustinui vt faceret vuam, fecit autem spinas: hoc est, ne Spinas, quas Domino Iudæi cruentis imposuerunt manibus, nos iniquis sensibus apponamus, & compungamus eum non asperitate sentium, sed operum prauitate. Sunt enim spinæ cordis, quæ Verbum Dei etiã vulnerare consueuerunt, de quibus meminit in Euangelio Saluator, dicens: Seminantis semen cecidisse inter spinas, & creuisse eas, ac suffocasse quod satum est. Ergo, fratres, videte, ne vinea vestra nõ vuas sed spinas faciat, ne vindemia vestra non vinũ afferat, sed acetum. Quisquis enim vindemiã legit, & pauperibus non largitur, ille acetum colligit, nõ vinum. Quisquis meses recondit, & indigentibus non ministrat, iste non alimoniæ fructus reposuit, sed tribulos auaritiæ congregauit. Nam propterea ait Scriptura de terra nostra: Spinas & tribulos germinabit tibi. *Resp.* Vinea mea electa, ego te plantaui: * Quomodo conuersa es in amaritudinẽ, vt me Spinis coronares? allel. *Vers.* Sepiui te, & lapides elegi ex te, & ædificaui turrim. Quomodo. Gloria Patri. Quomodo.

IN III. NOCTVRNO.

Antiph. Grauata est super me manus tua: conuersus sum in ærumna mea, dum configitur Spina, allel. *Psalm.* Cantate Domino. j. *Psalm.* Dominus regnauit, exultet terra. *Psalm.* Cantate Domino. ij. *Resp.* Et is Corona gloriæ in manu Domini, alleluia. *Vers.* Et diadema regni in manu Dei tui, allelnia.

Lectio sancti Evangelij secũdum Ioannem.

Lectio VII. *Cap.* 19.

IN illo tempore: Apprehendit Pilatus Iesum, & flagellauit: Et milites plectentes Coronam de spinis, imposuerunt capiti eius. Et reliq.

Homilia S. Augustini Epist. *Tract.* 116. *in Ioan.*

HOc Pilatus non ob aliud fecisse credendus est, ni si vt eius iniurij Iudæi satiati, sufficere sibi existimarent, & vsque ad eius mortẽ sæuire desisterent. Ad hoc pertinet quod idem Præses cohortem suam etiam permisit facere quæ sequuntur, aut fortasis & iussit, quamuis hoc Euangelista tacuerit: dixit enim quid deinde fecerint milites. Pilatum tamen id iussisse non dixit.

Resp

Resp. Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exẽplum, vt sequamini vestigia eius. * Qui peccatum non fecit, nec inuentus est dolus in ore eius, alleluia. *Vers.* Qui cũ malediceretur, non maledicebat; cum pateretur, non comminabatur. Qui peccatum.

Lectio VIII.

ET milites, inquit, plectentes Coronam de spinis, imposuerunt capiti eius, & veste purpurea circumdederunt eum, & veniebant ad eum, & dicebant: Aue Rex Iudæorum; & dabant ei alapas. Sic implebantur quæ de se prædixerat Christus: sic martyres informabantur ad omnia, quæ persecutori libuisset facere, perferenda: sic paulisper, occultata tremenda potentia, commendabatur prius imitanda patientia; sic regnum, quod de hoc mũdo non erat, superbum mundum non atrocitate pugnandi, sed patiendi humilitate vincebat: sic illud granum multiplicandum seminabatur horribili contumelia, vt mirabili pullularet in gloria. *Resp.* Milites Præsidis suscipientes Iesum in prætorium, congregauerunt ad eum vniuersam cohortem; & exuentes eum, clamydem coccineã circumdederunt ei: * Et plectentes Coronam de spinis, posuerunt super caput eius, alleluia. *Vers.* Genuflexo ante eum, illudebant ei, dicentes: Aue Rex Iudæorum. Et plectentes. Gloria Patri. Et plectentes.

Lectio IX.

EXijt ergo Iesus portans Coronam spineam, & purpureum vestimentũ: & dicit eis Pilatus: Ecce homo. Hic apparet non ignorãte Pilato hæc à militibus facta, siue iusserit ea, siue permiserit, illa scilicet causa, quam supra diximus, vt hæc eius ludibria inimici libentissime biberent, & vlterius sanguinem non sitirent. Egreditur ad eos Iesus portans spineam Coronam, & purpureum vestimentum, non clarus imperio, sed plenus opprobrio, & dicit eis: Ecce homo. Si Regi inuidetis, iam parcite, quia deiectum videtis. Flagellatus est, Spinis coronatus. ludibrio sa veste amictus est, amaris conuicijs illusus est, alapis cæsus est: feruet ignominia, frigescat inuidia; sed non frigescit, inardescit potius, & increscit.

Te Deum laudamus.

AD LAVDES.

& per Horas. Antiph.

Mili-

Milites Præsidis suscipientes Iesum in prætoriū, congregauerunt ad eū vniuersam cohortem, alleluia. *Psa.* Dominus regnauit. *cū reliq. de Dominica.*

Añā. Et exuentes eum, chlamydem coccineam circumdederunt ei, allel. *Añā.* Et plectentes Coronam de spinis, posuerunt super caput eius, & arundinē in dextera eius, allel. *Añā.* Et genuflexo ante eum illudebant ei, dicentes: Aue Rex Iudæorum, alleluia, *Añā.* Et expuentes in eum, acceperunt arūdinem, & percutiebant caput eius, alleluia.

Capitulum. *Cap. 3. d.*

Egredemini, & videte filię Sion Regem Salomonē in diademate, quo coronauit illum mater sua, in die desponsationis illius, & in die lætitiæ cordis eius.

Hymnus.

Æterno Regi gloriæ
Deuota laudum cantica
Fideles soluant hodie
Pro Corona Dominica,
Coronat Regem omnium
Corona contumeliæ:
Cuius nobis opprobrium
Coronam confert gloriæ.
De Spinarum aculeis
Christo Corona plectitur:
Qua ministris tartareis
Mundi potestas tollitur.
Corona Christi capitis
Sacro perfuso sanguine
Pœnis solutis debitis,
Reos purgat à crimine.
Vt sis perenne mentibus
Paschale Iesu gaudium;
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sęcula, Amē

Vers. Dominus regnauit decorem induit, allelu. *Resp.* Induit Dominus fortitudinem, & præcinxit se virtute, allel.

Ad Benedictus. Añā.

Milites induunt Iesum purpura, & imponunt ei plectentes spineam Coronam, & cęperūt salutare eum: Aue Rex Iudæorum, alleluia.

Oratio. Vt supra.

Ad Tertiam. Añā. Et exuentes eum. *Capitulum.* Egredimini. *Vt supra.*

Resp. br. Tuam Coronam adoramus Domine, alleluia, allel. Tuam Coronam. *Vers.* Tuū glorioſum recolimus triumphum, alleluia, allel. Gloria Patri. Tuam. *Vers.* Gloria & honore coronasti eum Domine alleluia. *Resp.* Et constituisti eum super opera manuū tuarum, alleluia.

Ad Sextam. Añā. Et plectentes Coronam.

Ioan.

Ioan. in Apoca. cap. 6.

Capitulum.

VEni,& vide:& ecce equ' albus, & qui sedebat super illum habebat arcũ; & data est ei Corona,& exiuit vincens,vt vinceret.

Resp. br. Gloria & honore coronasti eum Domine, allelu. allel. Gloria & honore. *Vers.* Et constituisti eum super opera manuum tuarum, allel. allel. Gloria Patri. Gloria & honore. *Vers.* Eris Corona gloriæ in manu Domini, allelu. *Resp.* Et Diadema regni in manu Dei tui, alleluia.

Ad Nonam Ant. Et expuentes in eum.

Capitulum. Isai. cap. 28. b

IN die illa erit Dominus exercituum Corona gloriæ, & sertum exultationis residuo populi sui.

Resp. br. Eris Corona gloriæ in manu Domini, allel, allel. Eris Corona. *Vers.* Et Diadema regni in manu Dei tui, allel. allel. Gloria Patri. Eris Corona. *Vers.* Dominus regnauit, decorem induit, allel. *Resp.* Induit Dominus fortitudinem,& præcinxit se virtute, alleluia.

In Secundis Vesperis omnia vt inprimis.

Ad Magnificat. Ant.

O Coronæ mitenda dignitas! mortis pœnas debitas repellis:tu spes lapsis, firmitas infirmis, tu restauras Coronas perditas,allel.allel.

DIE X. MAII.

Officium proprium S. Antonini Archiepiscopi Florentini,& Conf. Ord.

Prædic.

Semidup. ad libitum.

Omnia de Communi Confes. Pontif. præter Orationem, & Lectiones, quæ sequuntur.

Oratio.

SAncti Antonini Domine Confessoris tui,atque Põtificis meritis adiuuemur: vt sicut te in illo mirabilem prædicamus, ita in nos misericordem fuisse gloriemur. Per Dominum,&c.

In primo Nocturno Lectiones Striptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IIII.

ANtoninus Florentiæ honestis parentibus natus ab ipsa iã pueritia egregium futuræ sanctitatis specimen exhibuit. Annũ agẽs sextum decimũ, Religionẽ Prædicatorum amplexus, cœpit exinde maximis clarere virtutibus. Otio perpetuum bellum indixit, post nocturnum breuem somnũ primus matutinis precibus aderat

aderat, quibus persolutis reliquum tempus noctis orationibus, aut certè lectioni, & scriptioni librorum tribuebat; & si quando importunior fessis membris somnus obreperet, ad parietem paululum declinato capite, ac tãtisper discusso somno, mox sacras vigilias auidiùs repetebat.

Lectio V.

Disciplinæ regularis sui ipsius seueriſsimus exactor, carnes, nisi in graui ægritudine, nunquam edit. Humi, aut in nudo tabulato cubabat: cilicio semper vsus, & interdum zona ferrea ad viuam cutem incinctus: virginitatem integerrimè semper coluit. In explicandis cõsilijs tantæ dexteritatis fuit, vt communi elogio Antoninus consiliorum diceretur. Adeò autem in eo humilitas enituit, vt etiam cœnobijs, ac Prouincijs præfectus abiectiſsima Monasterij officia demiſsiſsimè obiret. Ab Eugenio IV. Florentinus Archiepiſcopus renũciatus, ægerrimè tandem, nec nisi Apostolicis minis perterrefactus, vt Episcopatum acciperet, acquieuit.

Lectio VI.

In eo munere vix dici potest, quantũ prudentia, pietate, charitate, manſuetudine, & sacerdotali zelo excelluerit. Illud mirandum, tantum ingenio valuiſſe, vt omnes fermè scientias per se nullo adhibito præceptore abſolutiſsimè didicerit. Tandem post multos labores, multis etiam editis insignis doctrinæ libris, Sacra Eucharistia, & Vnctione percepta, complexus Crucifixi imaginẽ, mortem lætus aſpexit sexto nonas Maij milleſimo quadringẽteſimo quinquageſimo nono. Miraculis viuens, & post mortem conſpicuus, Sanctorum numero adscriptus est ab Hadriano VI. anno Domini milleſimo quingenteſimo vigeſimo tertio.

In tertio Nocturno Homil. in Euang. Homo peregre proficiſcens, *de communi Confeſſ. Pont. primo loco.*

Miſſa de Commun. Confeſſ. Pontif. Statuit.

Prima orat. prop. Sancti Antonini Domine, *vt ſupr. reliq. omnia vt in eod. Comm.*

DIE XV. MAII.

In Feſto S. Iſidori Agricolæ Conf. Dupl. cum Octaua ad libit. in regnis vtriuſq; Caſtellæ, ex conceſsiõe

Matriti autem primæ Classis cum Octaua.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter ea quæ sequuntur

Capitulum. Iac. cap. 5.

ECce agricola expectat pretiosum fructum terræ, patienter ferens, donec accipiat temporaneũ,& serotinum. Patientes igitur estote & vos, & confirmate corda vestra: quoniam aduentus Domini appropinquauit.

Ad Magnificat. Ãna.

Labores manuum suarũ quia manducauit,esurientem impleuit bonis Dominus Deus noster,alleluia.

Oratio

DA nobis,misericors Deus, beato Isidoro agricola Confessore tuo intercedente, superbe non sapere: sed eius meritis & exemplis placita tibi semper humilitate deseruire. Per Dñm nostrũ

In primo Nocturno.

Dẽ Epistola beati Iacobi Apostoli.

Lectio I. Cap. 5. à 7.

PAtientes igitur estote, fratres, vsque ad aduentum Dòmini. Ecce agricola expectat pretiosũ fructum terræ, patienter ferẽs, donec accipiat temporaneum,& serotinum. Patientes igitur estote & vos, & confirmate corda vestra: quoniam aduẽtus Domini apropinquauit. Nolite ingemiscere fratres in alterutrum, vt non iudicemini. Ecce iudex ante ianuam assistit. Exemplum accipite, fratres, exitus mali, laboris & patientiæ,Prophetas,qui locuti sunt in nomine Dñi.

Lectio II.

ECce beatificamus eos, qui sustinuerunt. Sufferentiam Iob audistis,& finem Domini vidistis, quoniam misericors Dominus est,& miserator. Ante omnia autem,fratres mei,nolite iurare neque per cęlum, neque per terram, neque aliud quodcumque iuramẽtum. Sit autem sermo vester:Est,est: Non,non: vt nõ sub iudicio decidatis. Tristatur aliquis vestrum? oret. Æquo animo est? psallat. Infirmatur quis in vobis? inducat Presbyteros Ecclesię,& orent super eum, vngentes eum oleo in nomine Domini:& oratio fidei salvábit infirmum, & alleuiabit eum Dominus: & si in peccatis sit,remittentur ei.

Lectio III.

Con-

COnfitemini ergo alterutrum peccata vestra & orate pro inuicé, vt saluemini: multum enim valet deprecatio iusti assidua. Elias homo erat similis nobis passibilis: & oratione orauit, vt non plueret super terram, & non pluit annos tres & menses sex. Et rursum orauit; & cælum dedit pluuiam, & terra dedit fructum suum.

In secundo Nocturno.

Lectio IIII.

ISidorus agricola, propè Matritum Hispaniæ vrbem, in qua natus fuerat, mercede colendis agris cõductus, breui magnarum sibi virtutum eo in exercitio vberrimam segetem parauit. Admirabilis enim Christi ac Sanctorum imitator, numquam ad opus manè se conferebat, nisi prius Dei regnum studiosè quæreret, Ecclesiasq́ in ipsius ac Deiparæ honorem dicatas, visitaret. Quare cum illius moram agri dominus grauiter ferret, atque ex editiore loco quadam die, vt eum liberius increparet, agricolam operiretur; binos Angelos candida veste, duplici boũ iugo arantes, mediumque inter illos Isidorum conspexit. Quo miraculo vulgato, magno deinceps honori, tã apud herum, quàm apud ceteros homines haberi cœpit.

Lectio V.

CHaritate in pauperes adeò flagrauit, vt mercedem, quã laboribus parabat, egẽtibus erogaret. Quin etiam cum aliquando ad commune cum reliquis confratribus prandium plurimos pauperes adduxisset, nihilque aliud prandio scilicet finito, quam pulmenti partem sibi reseruatam reperisset, illam vir Dei, fide singulari fretus, ita distribuit, vt admirabiliter aucta ijs omnibus alendis, saturãdisque sufficeret. Illud etiã inter cetera mirandũ, quod per æstiuos calores, ad extinguendam in agro sitim, aquæ potum hero flagitante, cum nullibi scateret, Isidorus, stimulo, quem gerebat, humo percussa, vberem ex ea, & perennem ad hæc vsque tempora fõtẽ elicuit.

Lectio VI.

IGitur sanctitate clarus cũ ad vltimam senectutem peruenisset, obdormiuit in Domino, & in cœmeterio sancti Andreæ sepultus, tamdiù ibi iacuit, quoad ciues de ipsius corpore honestius

stius in Ecclesia collocando diuinitus moniti illud in loculo integrum, atque adeò incorruptum inuenerunt, vt ex eo suauissimus odor, qui hac etiam tempestate perdurat, efflaret. Sanctum corpus in Ecclesiam translatum, & in editiore loco situm, maximis Deus miraculis illustrauit. Quorum beneficentiam non semel, tam ipsa Matriti ciuitas, quàm etiã cetera Hispaniæ loca, ope ipsius implorata, persenserunt. Quem postremo post annos ferè quadringentos, fama sanctitatis ac miraculis illustrem Gregorius decimus quintus in Sanctorũ numerum retulit.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundum Ioannem.

Lectio VII *Cap. 15. à*

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Ego sũ vitis vera: & Pater meus agricola est. Et rel.

Homilia S. Gregorij Papæ.

Lib. 7. Reg. Epist. 32.

PEr semetipsum veritas dicit: Pater meus agricola est, & omnem palmitem in me nõ ferentem fructum tollet eum, omnẽ verò, qui fert fructum, purgabit eum, vt fructum plus afferat. Palmes enim infructuosus tollitur, quia peccator funditus eradicatur. Palmes vero fructuosus purgari dicitur, quia per disciplinam reciditur, vt ad vberiorem gratiã perducatur. Sic enim spicarum grana tribulis attrita, aristis & paleis mundantur. Sic oliuæ prelo præsæ in olei pinguedinem defluunt. Sic botri vinearũ tunsi calcibus in vinum liqueſcunt. *Lectio VIII.*

Ex eodẽ Tract. in septem Psal. Pœnitent. ad 6. Psalm.

QVi manet in verbo non fraudatur à regno. Aliter namque fructum facere non possumus, nisi in eo maneamus. Ideòque ait: Manete in me, & ego in vobis. Vbi enim manendũ nisi in ipso? Deficient domus, palatia corruent, destruentur ciuitates, ab imis sedibus turres euellentur, verbum autem Domini manet in æternum: maneamus ergo in eo qui manet in æternum, *Lectio IX.*

NOn sequamur vanitatem, deserentes veritatem. nec contristemur sicut ceteri qui spem non habent, sed sustineamus eũ. Et si moram fecerit, expectemus, ne contingat nobis, quod

quod per Prophetam dicitur: Ve his que perdiderunt sustinentiam. Quicumque mundanæ aduersitatis fractus, molestijs, diabolicæ tentationis infestatione deiectus, à spe cælestium promissionum deciderit, sustinentiæ, quam prius habuerat, mercedem amittet. Qui verò sustinebit magnam reportabit remunerationem. Te Deum laudamus.

AD LAVDES, & Tertiam.

Capitulum. Ecce agricola, *vt supra in Vesperis.*

Ad Benedictus. Antiph. Exijt qui seminat seminare semen suum, & aliud cecidit in terram bonam, & ortum fecit fructum centuplum, alleluia.

Oratio.

DA nobis, misericors Deus, beato Isidoro agricola Confessore tuo intercedente, superbè nõ sapere: sed eius meritis, & exemplis placita tibi semper humilitate deseruire. Per Dominum nostrum.

AD SEXTAM.

Capitulum. Iac. cap. 5.

ECce beatificamus eos, qui sustinuerunt. Sufferentiam Iob audistis, & finem Domini vidistis, quoniam misericors Dominus est, & miserator.

AD NONAM.

Capitulum. Iac. 5.

MVltum enim valet deprecatio iusti assidua. Elias homo erat similis nobis passibilis: & oratione orauit, vt non pluueret super terram, & non pluit annos tres & menses sex. Et rursum orauit; & cælum dedit pluuiam, & terra dedit fructum suum.

In secundis Vesperis. Ad Magnificat. Antiph. Ecce homo agricola iste fuit, quoniam Adam exemplum eius ab adolescentia sua, ad seruiendũ Deo viuenti, alleluia

Extra Maioritum fit commem. S. Vbaldi Episc. & Cõfes.

Missa propria: vbi vero non habetur dicatur: Iustus vt palma, *de Communi Confes. non Pontif. cum Orat. propria, & Euang.* Ego sum vitis vera. *de Communi mart. Temp. Pasch.*

DIE XVI. MAII.

Secunda die Infraoct.

Omnia vt in die, præter ea, quæ sequuntur.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Isidori Episcopi. *Lib. 2. Sententiar. cap.* 11.

Lec-

Lectio IIII.

PRopterea virtutes Sanctorum ad exemplum nostrum Deus proposuit, vt quanto de imitatione eorum conferri possunt nobis iustitiæ præmia, tanto de perseuerantia mali sint grauiora tormenta. Si enim ad boni incitamentũ, diuina quibus admonemur præcepta deessent, pro lege nobis Sanctorum exempla sufficerẽt. At contra, dum & nos Deus præceptis suis admoneat, & vitæ Sanctorum boni operis nobis exempla proponat, nulla est iam de reatu excusatio.

Lectio V.

ET si prauorum sæpè secuti sumus exẽpla, cur, non imitemur Sanctorum digna, & Deo placita facta? Et si apti fuimus imitari iniquos in malum, cur pigri sumus imitari iustos in bonũ? Orandus est Deus, vt virtutes, quas præparauit Sanctis ad coronam, nobis ad profectum sint positæ, nõ ad pœnã. Proficient autem ad profectum nostrum, si tot exẽpla voluerimus imitari virtutum.

Ex lib. 3. Sentent. cap. 47.

Lectio VI.

QVantum verò attinet ad rationem, non est personarum acceptio apud Deũ, qui mundi eligit ignobilia & contemptibilia, & quæ non sunt; vt ea quæ sunt destrueret: ne glorietur omnis caro, hoc est carnalis potẽtia, coram illo. Vnus enim dominus æqualiter & dominis fert consultum, & seruis. Melior est subiecta seruitus, quàm elata libertas; multi enim inùeniuntur Deo liberè seruientes sub dominis constituti flagitiosis, qui & si subiecti sunt illis corpore, prælati tamẽ sunt mente.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio vij. Cap. 15. à

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Ego sũ vitis vera: & Pater meus agricola est. Et rel.

De Homilia S. Ioãnis Chrysost.

Homil. 75. in Ioan. cap. 25.

EGo sum vitis, vos palmites. Quid vult hæc parabola significare? quod qui non vacat doctrinæ, viuere non potest, & quod futura signa Christi virtute proueniũt. Pater meus agricola est, Quid? Auxilio indiget Filius? Absit: Neque sic intelli-

intellſgitur Vide quàm diligenter hanc parabolã exequitur: non enim radici, ſed palmitibus agricolæ curam conferre dicit. Radicis autem non alia cauſa hic meminit, quam vt diſcerent ſine ipſius potentia nihil fieri poſſe, & quod ita ipſi fide vniendi ſunt, ſicut palmites viti.

Lectio VIII.

OMnem palmitem in me non ferentem fructũ, tollet eum Pater. Hic ſignat vitam, oſtendens ſine operibus neminem in ipſo eſſe poſſe: & omnẽ qui fert fructum purgabit: id eſt, incitabit ad virtutis curam. At qui radix circumfoſione & cultu primum indiget: ſed nihil de ea nunc dicit, ſed de palmitibus, ſibi ipſi ſe ſufficere oſtendens. Diſcipuli autem multa præceptoris cura indigent, etiam ſi ſtudioſi ſint, ideo inquit: Omnem cui fert fructum, purgabit eum.

Lectio nona de ſancto Vbaldo Epiſc. & Conf. niſi venerit in Fer. ij. aut iiij. Rogat. quia tunc erit de Homil. Fer. cum com. ad Laudes.

Te Deum laudamus.

Tertia die Infraoctauam.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Auguſtini Epiſc.

Serm. de 4. Fer. ſiue de cultura agr. Dominici Tom. 9.

Lectio IIII.

CÆleſti gratiæ & ſpirituali pluuiæ præparandus eſt ager Eccleſiæ, quia imber diuinus in proximo eſt. Operemur, dilectiſsimi, in iſto agro, quod nobis creditum eſt. Nobis enim datum eſt plantare, rigare, arare, nouellare: ſed Dei eſt incrementum dare. Apoſtolus Paulus Doctor Gentium in fide & veritate per ſemetipſum & operando, & monendo hanc nos docuit Dominicam exercere culturã, dicens: Ego plantaui, Apollo rigauit, ſed Deus incrementum dedit; & paulo poſt: Dei enim ſumus cooperarij, Dei agricultura.

Lectio V.

IN iſta itaque, fratres, Dominica agricultura in qua nos Dominus operari præcepit, ſic operemur, vt mercedẽ promiſſam dono gratiæ accipere mereamur. Tẽpus eſt, operemur, laboremus. Quinque illa iuga boũ, quæ ille inuitatus in Euangelio,

gelio, dum ad cœnam veni-
re nollet, probare se velle,
dixit, & propterea à cœna
se excusauit, quoniam sibi
ea, non agriculturæ Domi-
nicæ comparauit.

Lectio VI.

NOs ea ipsa quinque iu-
ga in agro Dominico
iungamus, terram du-
rissimam sulcis spiritalibus
exaremus, semen verbi Dei
proijcientes. Quascumque
spinas malarum cupiditatũ
inuenerimus, euellamus, era
dicemus, diuino igne suc-
cendamus, vt in tali opere
laborãtes Domino Deo no
stro fiducialiter dicamus:
Domine Pater familias, quo
niam te adiuuante fecimus
opus quod iussisti, redde
mercedem, quã promisisti

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij se-
cundùm Ioannem.

Lectio VII. Cap. 15. à

IN illo tempore: Dixit Ie-
sus discipulis suis: Ego sũ
vitis vera: & Pater meus
agricola est. Et rel.

De Homilia S. Ioannis
Chrysost.

Homil. 75. in Ioan. cap. 25

EGo vos purgaui, inquit:
Atque superius hoc Pa-
tris officium ostendit:
sed nulla est inter Patrem,
& Filium differentia, iam
vestra opus est diligentia.
Inde, ne se eorum ministe-
rij indigentia, sed vtilitate
hoc facere demonstraret,
addit: Sicut palmes non po-
test facere fructum à semet
ipso, nisi manserit in vite: sic
vos nisi in me manseritis.
Vt enim, metu laxato eorũ
animo, non discederent, eos
cohibet, & sibi cõglutinat,
& bonam spem habere iu-
bet, radix enim manet. Inci
di autem, & auferri palmi-
tum est. *Lectio VIII.*

QVi manet in me, & ego
in eo. Ecce Filium non
minoris esse quam Pa
trem potestatis ad discipu-
los excitandos, Pater pur-
gat, Filius in eo manet. Ma-
nere enim in radice, facit
vt palmites fructum faciãt.
Quod si non purgatus in vi
te palmes manserit, fert qui
dem fructum, sed non debi-
tum: qui verò non manet in
vite, nihil parit. Verum pur
gare Filij etiam esse osten-
ditur, & manere in radice
Patris, qui ipsam radicem
generauit. Vides quomodo
omnia communia sunt, &
purgare, & à radice virtu-
tem habere?

Lectio IX.

MIttetur, inquit foras, ne
que

que amplius ab agricola curabitur. Et arescet, hoc est, si quid habuit à radice, si quam gratiam, amittet, & omni inde auxilio & vita spoliabitur & tandem in ignem mittetur, sed non talis qui manet in vite. Inde ostendit quid sit in ea manere, inquiens: Si verba mea in vobis manserint. Vides (quod & superius meritò dicebam) ipsa opera Christum exigere; cum enim dixisset: Quodcumque petieritis faciam, addidit: Si diligitis me, mandata mea seruate. Te Deum laudamus.

Vesperæ à Capitulo de sancto Venantio martyre, cum commemor. sancti Isidori agricolæ.

DIE XVIII. MAII.

In festo sancti Venantij martyris. Semiduplex.

Omnia de Communi Martyrum Tempore Paschali, præter ea quæ hic sunt propria.

Capitulum. Sap. 5.

STabunt iusti in magna cõstantia aduersus eos, qui se angustiauerunt, & qui abstulerunt labores eorum.

Hymnus.

MArtyr Dei Venantius,
Lux & decus Camertiũ
Tortore victo & iudice
Lætus triumphũ concinit.
Annis puer, post vincula,
Post carceres, post verbera
Longa fame frementibus
Cibus datur leonibus.
Sed eius innocentiæ
Parcit leonum immanitas,
Pedesq́ lambunt martyris,
Iræ famisq́ immemores.
Verso deorsum vertice
Haurire fumum cogitur.
Costas vtrimq́ & viscera
Succensa lampas vstulat.
Sit laus Patri, sit Filio,
Tibique sancte Spiritus:
Da per preces Venantij
Beata nobis gaudia. Amen

Vers. Sancti & iusti in Domino gaudete, alleluia. *Resp.* Vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia.

Ad Magnificat. Antiph.

Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine. & æternitas tẽporum, alleluia.

Oratio.

DEus, qui hunc diem beati Venantij martyris tui triumpho consecrasti: exaudi preces populi tui, & præsta: vt, qui eius meritis veneramur, fidei constantiam imitemur. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum. Inuitatorium.

Exultent in Domino sancti, * alleluia.

Hymnus.

ATheta Christi nobilis
Idola damnat Gentium:

Deique amore faucius,
Vitæ pericla despicit.
Loris reuinctus asperis
E rupe præceps voluitur:
Spineta vultum lancinant:
Per saxa corpus scinditur.
Dũ membra raptant martyris,
Languent siti satellites:
Signo Crucis Venantius
E rupe fontes elicit.
Bellator ò fortissime,
Qui perfidis terroribus
E cautè præbes poculum,
Nos rore gratiæ irriga.
Sit laus Patri, sit Filio,
Tibique sancte Spiritus:
Da per preces Venantij
Beata nobis gaudia. Amen

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IIII.

VEnantius Camers quindecim annos natus, cum Christianæ Religionis accusaretur apud Antiochũ, qui sub Decio Imperatore Camerino præerat, in porta ciuitatis Præsidi se obtulit: quẽ ille pollicitationibus ac terroribus diu tentatum flagris cædi, & vinculis astringi iussit: sed ijs mirabiliter ab Angelo solutus, lampadibus posteà aduritur, atque inverso ore fumo suppositio suspendi tur. Eius constantiam in tormentis demiratus Anastasius Cornicularius; & quod eum ab Angelo iterum solutum candida veste supra fumum ambulante vidisset, in Christum credidit, & à beato Porphyrio Presbytero cum familia baptizatus, paulò post martyrij palmam cum eodem promeruit.

Lectio V.

AT Venantius Præsidi sisti tur, & ab eo iterum frustrà tentatus vt Christi fidem desereret, in carcerem conijcitur: quò Attalus præco mittitur, qui ei dicat, se quoque Christianum fuisse, & ei nomini propterea renũtiasse, quòd cognouisset inane esse fidei commentũ, quo Christiani præsentibus se abdicant ob vanam futurorum spem. Verum nobilis Christi athleta callidi hostis insidias non ignorans, diaboli ministrũ à se penitus reiecit. Quare ad Præsidem iterum adducto omnes contusi sunt dentes, maxillæque confractæ, atque ita cæsus in sterquilinũ deijcitur. Sed inde ab Angelo quoque ereptus, rursus stetit ante iudicem: qui, Venantio adhuc loquente, è tribunali cecidit, & in ea voce, verus est Venantij Deus, nostros deos destruite, exclamans expirauit.

Le-

Lectio vi.

QVod cum Præsidi nuntiatum esset, extemplo Venantium leonibus obijci iussit; qui naturali feritate omissa, ad eius se pedes abiecerunt: interim ille populum Christi fidem edocebat. Quare inde amotus, iterũ in carcerem traditur. Cumque postridie Præsidi referret Porphyrius, se per visum noctu populos, quos Venãtius aqua tingebat, clarissima luce fulgentes, ipsum vero Præsidem obscurissima caligine opertũ vidisse; Præses ira incensus, cum illico capite plecti imperat: deinde Venantium per loca vepribus & carduis consita trahi vsque ad vesperam. Is cum semianimis relictus esset, mane se iterum Præsidi præsentauit; cuius iussu statim è rupe præcipitatur: sed inde etiam diuinitus ereptus denuò per loca aspera ad mille passus trahitur: vbi militibus siti æstuantibus, in proxima cõualle, ex lapide, in quo & genuum formam reliquit, sicut etiam nunc in eius Ecclesia videre licet, Crucis signo à Venantio facto, aquæ manarunt. Eo miraculo plures permoti in Christum crediderunt, quos omnes Præses eo loci vna cum Venantio capite ferri iussit. Fulgura & terræ motus eo tempore ita magni fuere, vt Præses aufugeret: qui paucis tamen post diebus, diuinam haud valẽs effugere iustitiam, turpissimam mortem oppetijt. Christiani interim Venantij, & aliorum corpora honorifico loco sepelierunt, quæ Camerini in Ecclesia Venãtio dicata condita adhuc sunt.

In tertio Nocturno Homilia sancti Augustini Episcopi in Euangelium. Ego sum vitis vera *vt in Communi Martyrum Tempore Paschali.*

AD LAVDES, *& per Horas. Ant.*

Sancti tui Domine, *cum reliquis de Communi.*

Capitulum.

STabunt iusti in magna cõstantia aduersus eos, qui se angustiauerunt, & qui abstulerunt labores eorum.

Hymnus.

DVm nocte pulsa Lucifer
Diem propinquã nuntiat
Nobis refert Venantius
Lucis beatæ munera.
Nam criminum caliginem
Stygisque noctem depulit:
Veroque ciues lumine
Diuinitatis imbuit.
Aquis sacri baptismatis
Lustrauit ille patriam:

Quos tinxit vnda militer,
In astra misit martyres.
Nunc Angelorum particeps,
Adesto votis supplicum:
Procul repelle crimina,
Tuumque lumen ingere:
Sit laus Patri, sit Filio,
Tibique sancte Spiritus:
Da per preces Venantij
Beata nobis gaudia. Amen

Vers. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia. *Resp.* Mors sanctorum eius, alleluia.

Ad Benedictus. Aña.

Filiæ Ierusalem, venite & videte martyres cum coronis, quibus coronauit eos Dominus in die solemnitatis & lætitiæ, allel. allel.

Oratio.

DEus, qui hunc diem beati Venantij martyris tui triumpho consecrasti: exaudi preces populi tui, & præsta: vt qui eius merita veneramur, fidei constantiam imitemur. Per Dñm nostrũ.

Missa. Protexisti me Deus. *de eodem Communi, cum Orationibus propriis.*

Si autem celebretur post Tẽpus Pasch. omnia dicuntur vt in Communi vnius mart. extra Tẽpus Pasch. præter ea quæ hic sũt prop. & in tertio Nocturno Homilia sancti Gregorij Papæ in Euangelium. Si quis venit ad me. *de Communi vnius martyr.*

Vesperis de sancto Petro Cœlestino Papa & Confes. cum commem. sancti Venantij martyris.

DIE XIX. MAII.

In Festo S. Petri Cœlestini Papæ & Conf. dup.

Omnia de Communi Confess. Pont. præter ea quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui beatum Petrum Cœlestinum ad summi Pontificatus apicem sublimasti, quique illum humilitati postponere docuisti: cõcede propitius: vt eius exẽplo cuncta mundi despicere, & ad promissa humilibus præmia peruenire feliciter mereamur. Per Dñm nostrum.

Deinde fit commem. sancti Venantij martyr. Postea sanctæ Pudentianæ Virg.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IIII.

PEtrus, à nomine quo Pontifex est appellatus, Cœlestinus dictus, honestis Catholicisque parentibus Æserniæ in Samnitibus natus, adolescentiã vix ingressus, vt animum à mundi illecebris custodiret, in solitudinem secessit. Ibi contemplationibus mentem nutriens

corpus

corpus in seruitutem redigens, ferream catenam ad inuidam carnem adhibebat. Cõgregationem, quæ posteà Cęlestinorum dicta est, sub Regula sãcti Benedicti instituit. Hinc quasi lucerna supra cãdelabrum posita, cum abscondi nequiret (Romana Ecclesia diu viduata Pastore) in Petri Cathedram ignorans & absens ascitus, magna nouitatis admiratione non minus quàm repentino gaudio cunctos affecit. Cum autem in Pontificatus sublimitate collocatus, varijs distentus curis, assuetis incumbere meditationibus vix posse cognosceret, oneri pariter & honori volũtariè cessit. Indeque priscam vitæ rationem reperens obdormiuit in Domino: eiusque pretiosam mortẽ Crux præfulgens in aere ante cubiculi ostium reddidit amplius gloriosam. Miraculis multis tam viuens, quàm post obitũ claruit, quibus ritè examinatis, Clemens Quintus anno postquã decessit vndecimo Sanctorũ numero adscripsit.

Ex libro Moralium sancti Gregorij Papæ.

Lib. 10. cap. 16. in cap. 12. Iob.

Lectio V.

DEridetur iusti simplicitas. Huius mundi sapientia est cor machinationibus tegere, sensum verbis velare; quæ falsa sunt vera ostendere; quæ vera sunt falsa demõstrare. Hęc nimirum prudentia vsu à iuuenibus scitur, hæc à pueris pretio discitur: hanc qui sciunt ceteros despiciendo superbiũt: hanc qui nescium, subiecti & timidi in alijs mirãtur: quia ab eis hæc eadem duplicitatis iniquitas nomine palliata diligitur, dũ mentis peruersitas vrbanitas vocatur. Hæc sibi obsequentibus præcipit honorum culmina quærere, adepta temporalis gloriæ vanitate gaudere, irrogata ab alijs mala multiplicius reddere: cũ vires suppetunt, nullis resistentibus cedere; cum virtutis possibilitas deest, quidquid explere per malitiam non valent, hoc in pacifica bonitate simulare.

Lectio VI.

AT contra, sapientia iustorum est, nil per ostensionem fingere, sensum verbis aperire, vera vt sunt diligere, falsa deuitare: bona gratis exhibere, mala libentius tolerare, quàm facere: nullã iniuriæ vltionẽ quærere, pro veritate contumeliam lucrũ putare. Sed hæc iustorum simplicitas deridetur, quia ab huius mundi sapientibus, putata-

ritatis virtus fatuitas creditur. Omne enim quod innocenter agitur, ab eis procul dubio stultũ putatur: & quid quid in opere veritas approbat, carnali sapientiæ fatuum sonat. Quid namque stultius videtur mundo, quàm mentem verbis ostendere, nil callida machinatione simulare, nullas iniurijs contumelias reddere, pro maledicentibus orare, paupertatem quærere, possessa relinquere, rapienti non resistere, percutienti alteram maxillam præbere?

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secũdum Matthæum.

Lectio VII. cap. 19. d.

IN illo tempore: Dixit Petrus ad Iesum: Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te, quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homil. Venerab. Bedę Presb *Homil. in natalis S. Benedicti.*

PErfectus ille est, qui abiens vendit omnia quæ habet, & dat pauperibus, ac veniens sequitur Christum: habebit enim thesaurum nõ deficientem in cœlis. Vnde benè interrogante Petro, dixit talibus Iesus. Amen dico vobis, quòd vos qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suæ, sedebitis & vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel. In hac quippe vita pro eius nomine laborantes, in alia præmiũ sperare docuit: id est, in regeneratione, cum videlicet in vitam immortalem fuerimus resurgendo regenerati, qui in vitam caducã mortaliter eramus geniti.

Lectio VIII.

ET iusta prorsus retributio, vt qui hic pro Christo humanæ gloriam celsitudinis neglexerunt, illic à Christo iudices glorificati singulariter cum eo assideant qui à sequendis eius vestigiis nulla ratione poterant auelli. Nemo autẽ putet, duodecim tantũ Apostolos, quia pro Iuda prævaricante Mathias electus est, tunc esse iudicaturos; sicut nec duodecim solæ sunt tribus Israel iudicandæ: alioquin tribus Leui, quæ tertiadecima est iniudicata recedet.

IX. Lectio S. Pudentianæ.

Te Deum laudamus.

Si hoc festum transferatur, nona Lectio de eadem Homilia habetur in festo Conuersionis S. Pauli 25. Ianuarij.

In Laudibus fit com. oct. & sanctæ Pudentianæ Virg.

Missa: Statuit ei Dominus.

de

de Communi Conf. Pontif. Oratio vt supra. Euang. Ecce nos reliquimus omnia. *V. in Commun. Abbat. & com. o. t. & sanctæ Pudentianæ Virg.*

In secundis Vesp. commem. sequent.

DIE XX. MAII.

Sexta die Infraoctauam, fit de sancto Bernardino Senensi Cõfess. Semidup. vt in Breuiario, cum commem. Octauæ.

DIE XXI. MAII.

Septima die Infraoctauam.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernardi Abbatis. *In Psal. qui habitat. Serm. 7.*

Lectio IIII.

ATtentius sanè agricola paupérem excolit fundum, sed cui fortè nulla amplior, pretiosioruè sit possessio. Buccellam panis in sinu suo mendicus abscondit, quod in sacellis suis solũ hoc metalli genus æruginet. Tu quid ita extremæ huic paupertati, & quidẽ proprij malè prodigus laboris, incumbis? Est & alia tibi possessio, & si fortè remota. Erras, nihil tam prope nos, quàm quod intra nos est. At fortè non quidem longius positum, sed inutilem esse causaris, vt hic tibi quærendam magis sufficientiam putes. Falleris, ibi magis inuenies, immo non inuenies nisi ibi.

Lectio V.

AN verò in hac possessione æstimas, quòd vel operam tuam non exigat, vel minus respondeat operãti? Aut certè in tuto credis esse locatam, nec vlla deinceps solicitudine custodiegere? Quodlibet horum sapias, scito quòd desipias vehementer. Ibi enim quam maximè, quæ seminauerit homo, hæc & metet. Sed & qui parce seminat, parce & metet: qui verò in benedictionibus seminauerit, de benedictionibus & metet, vt faciat vnum tricesimum, vnũ sexagesimum, vnum centesimum *Ex tract. eiusdem S. Bernardi de interiori domo, in princip.*

Lectio VI.

DIligenter ergo exerce agrum tuum, ait sapiens, vt posteà ædifices domũ tuam. Agei iste corpus nostrũ est, cuius sensibus & moribus sic rectè vtimur, animique imperio eos subjicientes in vsum virtutis inflectimus, dum corpus animo indesinẽter & animus Deo ex toto subjicitur. His nimirum mo-

dis interior conscientia ædificatur,

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Euangelij secundùm Ioannem.

Lectio VII. Cap. 16. à

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Ego sum vitis vera: & Pater meus agricola. Et reliq.

Homilia S. Augustini Episc.

Tract. 81. in Ioan. 3.

EGo, inquit, sum vitis, vos palmites; qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potestis facere. Ne quisquam putaret saltem parvum aliquem fructum posse à semetipso palmitem ferre, cum dixisset: Hic fert fructũ multum; nõ ait: Quia sine me parum potestis facere; sed: Nihil potestis facere. Siue ergo parum, siue multum, sine illo fieri non potest, sine quo nihil fieri potest: quia & si parum attulerit palmes, eũ purgat agricola, vt plus afferat.

Lectio VIII.

SI quis in me, inquit, non manserit, mittetur foras sicut palmes, & arescet, & colligent eum, & in ignem mittent, & ardet. Ligna itaq; vitis tantò sunt contemptibiliora, si in vite nõ manserint, quantò gloriosiora; si manserint. Denique, sicut de his etiã per Ezechielem Prophetam Dominus dicit, præcisa nullis agricolarum vsibus prosunt, nullis fabrilibus operibus deputãtur. Vnũ de duobus palmiti congruit, aut vitis, aut ignis: si in vite non est in igne erit: vt ergo in igne non sit, in vite sit.

Lectio IX.

SI manseritis in me, inquit, & verba mea in vobis mãserint; quodcumque volueritis, petetis, & fiet vobis. Manẽdo quippè in Christo; quid velle possunt, nisi quod conuenit Christo? Quid velle possunt manendo in Saluatore, nisi quod non est alienum à salute? Aliud quippè volumus quia sumus in Christo: & aliud volumus quia sumus adhuc in hoc sæculo. De mãsione namque huius sæculi nobis aliquando subrepit, vt hoc petamus, quod nobis nõ expedire nescimus. Sed absit vt fiat nobis, si manemus in Christo, qui non facit quando petimus, nisi quod expedit nobis.

Te Deum laudamus.

DIE XXII. MAII.

In Octaua sancti Isidori agricolæ. Duplex.

Omnia dicuntur sicut in die festo,

festo, præter Lectiones secundi, & tertij Nocturni.

Lectiones primi Nocturni sumuntur de Scriptura occurente.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Serm. 2. omnium Sanctorum.

Lectio IIII.

QVia sancti Isidori agricolæ festiuam hodie, dilectissimi, omnique dignissimam deuotione memoriam celebramus, operæpretium puto, de eius felicitate, in qua beata iam requie perfruitur, sermonẽ facere charitati vestræ. Erit enim, præstante Domino, triplex sermonis vtilitas, quatenus agnita vel ex parte aliqua felici retributione Sanctorum, abũdantiori deinceps solicitudine ipsorum inhærere vestigiis, ac feruentiori desiderio ad eorum suspirare consortia, propensiori quoque deuotione eorumdem nos commendare patrocinijs studeamus.

Lectio V.

FIdelis quippè sermo, & omni acceptione dignus, vt quos solemni veneratione prosequimur, etiam simili cõuersatione sequamur: quos beatissimos prædicamus, ad eorum beatitudinem tota auiditate curramus: quorum delectamur præconijs, subleuemur eorũ patrocinijs. Nec sanè parum fructuosa inuenitur memoria festiua Sanctorum, languorem, teporem, erroremque depellens, cum eorum intercessione iuuetur infirmitas nostra, consideratione beatitudinis excitetur negligentia nostra, ignorantia quoque nostra ipsorum eruditur exemplis.

Lectio VI. Post multa.

SIc enim de presenti Sanctorum requie habemus in psalmo scriptum: Conuertere anima mea in requiem tuam, quia Dominus benefecit tibi: benè, inquam, fecit, audi quã benè: Quia eripuit animam meam de morte, oculos meos à lacrymis, pedes meos à lapsu; id est, à peccato omni, & à peccati pœna, à timore quoque; & à periculo recidendi penitus liberauit. Hoc est suauissimum animæ stratũ, quod nullis iam lauet, aut riget lacrymis, quando absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eius. Hoc cubile, in quo iam non compungitur, nec conuertitur in ærumna sua dum configitur spina. Exijt enim de terra illa quæ spinas ei & tribulos germinabat.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secũ dum Ioannem.

Lectio VII. *cap.* 15. *à.*

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Ego sum vitis vera: & Pater meus agricola est. Et reliq.

Homilia S. Hilarij Episcopi.

Enarratione in Psalm. 51.

SI qui igitur per fidem corporati Dei manere in natura assumpti à Deo corporis merebuntur, hi emundantur in fructus æternos ex se afferẽdos: quia necesse est, vt naturam verę vitis propago intra vitem manens teneat. At vero qui incredulus nati in corpore Dei fuerit, vel si & credens maneat, fructibus tamen fidei suæ careat eradicabitur, aut ob infidelitatẽ, aut ob inutilitatem fructuum negatorum.

Lectio VIII.

NAtus enim ex Virgine Dei Filius, non tũ primũ Dei Filius est, cum filius hominis; sed in Filio Dei & filius hominis: & vt filius hominis esset Dei Filius, naturam in se vniuersæ carnis assumpsit: per quam effectus vera vitis, genus in se vniuersæ propaginis tenet. Si quæ ergo propago infidelis, aut infructuosa est, eradicandam ipsa se præbet, per naturã quidem manens, sed per infidelitatem aut inutilitatem euellitur.

Lectio IX.

QVi enim non manebit in Christo, regni Christi incola non erit. Nõ erit autem, non quod sibi non patuerit incolatus (vniuersis enim patet, vt consortes sint corporis Dei atq; regni, quia Verbum caro factum est, & habitauit in nobis, naturam scilicet in se totius humani generis assumens) sed vnusquisque pro merito & euellẽdum se de tabernaculo, & eradicando de terra viuentiũ præbet: non prohibitus vnquam inesse, qui per naturæ assumptionem incola sit receptus, sed eradicatur ob infidelitatis crimen, naturæ consortio indignus existens.

Te Deum laudamus.

DIE XXV. MAII.

In festo sanctæ Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virginis. Semidup.

Omnia de Communi Virginũ, præter Orationem, & Lectiones secundi Nocturni.

Oratio.

DEus virginitatis amator, qui beatã Mariam Magdalenam virginem tuo amore succensam, cælestibus

donis decorasti: da vt quam festiua celebritate veneramur, puritate & charitate imitemur. Per Dominum nostrum.

Deinde fit commemor. sancti Vrbani Papæ & martyris.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IIII.

MAria Magdalena illustriori Pazziorum genere Florentiæ nata, ferè ab incunabulis iter perfectionis arripuit. Decennis perpetuam virginitatem vouit, susceptoque habitu in Monasterio sanctæ Mariæ Angelorũ Ordinis Carmelitarum, se omnium virtutum exemplar exhibuit. Adeò casta fuit, vt quidquid puritatem lædere potest, penitus ignorauerit. Quinquennium, Deo iubente, solo pane & aqua transegit, exceptis diebus Dominicis, quibus cibis quadragesimalibus vescebatur. Corpus suũ cilicio, flagellis, frigore, inedia, vigilijs, nuditate, atque omni pœnarum genere cruciabat.

Lectio V.

TAnto igne diuini amoris æstuabat, vt eo ferendo impar, ingesta aqua pectus refrigerare cogeretur. Extra sensus frequenter rapta, diuturnas & admirabiles extases passa est, in quibus & arcana cæ estia penetrauit, & eximijs à Deo gratijs illustrata fuit. His autem munita lõgum certamen à principibus tenebrarum sustinuit, arida, desolata, ab omnibus derelicta, varijsque tentationibus vexata; Deo sic permittente, vt inuictæ patientiæ, ac profundissimæ humilitatis exẽplar præberet.

Lectio VI.

CHaritate erga proximũ singulariter enituit; nam sæpe noctes ducebat insomnes, vel obeundis sororũ ministerijs, vel inseruiẽdo infirmis occupata, quarum aliquando vlcera lambens sanauit. Infidelium & peccatorũ perditionem amarè deflens, se ad quælibet pro illorum salute tormenta paratam offerebat. Multis ante obitum annis, vniuersis cæli delicijs, quibus copiosè affluebat, heroica virtute renuntians, illud frequenter in ore habebat: Pati, non mori. Tandem, longa & grauissima infirmitate exhausta, transiuit ad Sponsum die vigesima quinta Maij anno millesimo sexcentesimo septimo, expleto anno quadragesimo primo ætatis

suæ. Eã multis in vita & post mortem miraculis clarã Clemens Nonus Sanctarum Virginum numero adscripsit: cuius corpus in præsentem diẽ incorruptum conseruatur.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorij Papæ in Euangel. Simile erit regnum cælorum decẽ virginibus. *de Com. Virg.*

Nona Lectio, & commem. in Laudibus sãcti Vrbani Pa. & M

Missa: Dilexisti iustitiam. *cum Oratione prop. & commem sancti Vrbani Papæ & mart.*

Vesperæ de S. Philippo Cõfes. dup. Vt in Breuiario.

DIE XXX. MAII.

In festo sancti Ferdinãdi Regis Hispaniarum Confes. Dupl.

In omnibus regnis Hispaniæ Regi subiectis, ac in Ecclesia sanctorum Iacobi, & Ildefonsi de Vrbe, nationis Hispaniæ.

Omnia de Communi Confes. non Pontif. præter Orationem, & Lectiones secundi Nocturni.

Oratio

DEus, qui beato Confessori tuo Ferdinando præliari prælia tua, & Fidei inimicos superare dedisti: cõcede, vt eius nos intercessione muniti, ab hostibus mentis, & corporis liberemur. Per Dominum nostrum.

In primis Vesper. & Laudib. fit commem. sancti Felicis Papæ & mart. cũ nona lect. de co.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurente.

In secundo Nocturno.

Lectio IIII.

FErdinandus Tertius, Castellæ & Legionis Rex, cui Sancti cognomentũ iam inde à quatuor sæculis Ecclesiarum & sæculorum consẽsus dedere, tantum prudentiæ adolescens adhuc specimen præbuit, vt Berengaria mater Castellæ Regina, à qua persanctè educatus fuerat, abdicatum à se regnum in filiũ transtulerit. In eo, adiunctis regni curis, regiæ virtutes emicuere, magnanimitas, clementia, iustitia, & præ cæteris Catholicæ Fidei zelus, eiusque religiosi cultus tuendi ac propagandi ardens studium. Id præstitit in primis hæreticos infectando, quos nullibi Regnorum suorũ consistere passus, proprijs ipse manibus ligna comburendis damnatis ad rogum aduehebat. Præstitit insuper in erigendis, dotandis, & consecrãdis Christiano ritu Cordubensi, Giennensi, Hispãlensi, & aliarum Vrbium Ecclesijs, Mauricо ereptarum iugo, simulque in instaurandis primarijs

marijs Templis Toletano, Burgenſi,& alijs pia & regia munificentia.

Lectio V.

INter hæc, per Caſtellæ & Legionis regnum, in quo patri Alfonſo ſucceſſerat, collectis magnis exercitibus, annuas expeditiones contra Saracenos, Chriſtiani nominis hoſtes, ſuſcepit. In queis, vt ſemper vinceret, præcipui exercitus fuere preces pijſimi Regis ad Deũ fuſæ, & quod ante pugnam, vt ſibi Deum propitiaret, flagris in ſe ſæuiebat, atque aſpero cilicio muniebat corpus: ſicque inſignes contra ingentes Maurorum acies victorias reportauit, & plures Vrbes Chriſtiano cultui, imperioque reſtituit, & conquiſitis Giennij, Cordubæ, & Murtiæ regnis, ac Granatenſi vectigali facto, ad expugnandam Hiſpalim primariam Bæticæ Vrbem, hortante in viſione (vt traditum eſt) beato Iſidoro, olim illius vrbis Epiſcopo, victricia ſigna tranſtulit. In ea obſidione (vt fertur) præſentem diuinam opem habuit: nam ferream catenam, quæ ſuper Betim tranſuerſim extenſa, Mahometanis pro repagulo erat, coorto validiori vento, vna ex nauibus regijs, Regis iuſſu eò delata, tanto impetu fregit, vt longius præterueĉta, põtem quoque ligneum, & ſimul ſpes Maurorum obruperit, & ad deditionẽ coegerit.

Lectio VI.

TOt victorias beatæ Virginis Mariæ patrocinio ferebat, acceptas; cuius imaginem ſecum in caſtris habens, peculiari cultu proſequebatur. Capta Hiſpali, prima Religionis cura fuit, nam Templum Maurorum expiatum, & Chriſtianorum dedicatum ſacris, inſigni Archiepiſcopatu, & honeſtiſsimo Canonicorum, & Dignitatũ Collegio, regia & religioſa liberalitate exornauit. Alia deinde in vrbe Templa, & Cœnobia erexit: inter quæ pietatis officia, dum trajicere in Africam parat, Mahometanũ in ea imperium euerſurus, ad cæleſtem regiam vocatur. In extremo vitæ agone Sacram Euchariſtiã pro Viatico allatam, funi ad collum alligato, & humi ſtratus, cum lacrymis vbertim fuſis adorans, eaque dignis reuerentiæ, humilitatis, & Catholicæ Fidei obteſtationibus acceptã, obdormiuit in Domino. Iacet eius corpus, incorruptum adhuc poſt quatuor ſecula, in Templo maximo Hiſpalenſi

honо-

honorificentissi no incluſum ſepulchro.

In tertio Nocturno Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri in Euangel. Nolite timere pusillus grex *de Communi Conf. non Pontif.*

Missa: Iustus vt palma. *de eodem Cõmuni. Oratio Vt supra.*

DIE IIII. IVLII.

In festo S. Elisabeth Reginæ Portugaliæ viduæ. Semid. ad libit.

Ad Vesp. Antiph. Iurauit Dominus. *cum reliq. Antiph. & Psal. de Infraoctaua Apostolorum.*

Capitulum. Prou. 31.

MVlierem fortem quis inueniet? procul, & de vltimis finibus pretium eius. Confidit in ea cor viri sui, & spolijs non indigebit.

Resp. Deo gratias,

Hymnus.

DOmitæ cordis impetus
Elisabeth
Fortis, inopsque Deo
Seruire, regno prætulit.
Et fulgidis recepta cæli sedibus,
Sidereæque domus
Ditata sanctis gaudijs.
Nunc regnat inter Cælites beatior,
Et premit astra, docens
Quæ vera sint regni bona.
Patri potestas, Filioq; gloria,
Perpetuumque decus
Tibi sit alme Spiritus. Amẽ.

Vers. Ora pro nobis beata Elisabeth.

Resp. Vt digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat. Antiph. Et nunc Reges intelligite, erudimini qui iudicatis terrã.

Oratio.

CLementissime Deus, qui beatã Elisabeth Reginã inter cæteras egregias dotes, bellici furoris sedandi prærogatiua decorasti: da nobis eius intercessione, post mortalis vitæ, quam suppliciter petimus, pacem, ad æterna gaudia peruenire. Per Dominum nostrum.

Deinde fit comm. Oct. Apostol. Ant. Petrus Apostolus, & Paulus Doctor Gentium, ipsi nos docuerunt legẽ tuã Domine.

Vers. Constitues eos principes super omnem terram.

Resp. Memores erunt nominis tui Domine.

Oratio.

DEus, qui hodiernam diem Apostolorum tuorum Petri & Pauli martyrio consecrasti: da Ecclesiæ tuæ, eorum in omnibus sequi præceptum, per quos religionis sumpsit exordium. Per Dominum nostrum.

Ad

Ad Matutinum, Inuitatorium. Laudemus Deũ nostrum* in sanctis operibus beatæ Elisabeth.

Hymnus, vt supra in Vesperis

In primo Nocturno.

Antiph. Eleuata est magnificentia Elisabeth super cælos. *Psal.* Domine Dominus noster. *cum reliq. de Communi non Virg. Antiph.* Veni electa mea & ponam in te thronũ meũ, quia cõcupiuit Rex speciem tuam. *Psalm.* Cæli enarrant gloriam Dei. *Antiph.* Accepit benedictionem à Domino, & misericordiam à Deo salutari suo. *Psal.* Domini est terra. *Vers.* Multæ filiæ congregauerũt diuitias. *Resp.* Tu supergressa es vniuersas.

In primo Noctur. Lect. de Parabolis Salomonis, *vt in comm.*

1 *Resp.* Regali exorta progenie triumphat in cœlis Elisabeth, triplici circumdata varietate meritorum? * Nam in terra in triplici vitæ gradu posteris imitanda virtutum rẽliquit exempla *Vers.* Virginalem statum, coniugalem, & vidualem inoffenso pede cucurrit. Nam in terra.

2 *Resp.* Os suum aperuit sapientiæ: * Et lex clementiæ in lingua eius. *Vers.* Quoniam præuenisti eam in benedictionibus dulcedinis. Et lex.

3 *Resp.* Desiderium animæ eius tribuisti ei, * Et voluntate labiorum eius nõ fraudasti eã. *Vers.* Scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eam Domine. Et voluntate. Gloria Patri. Et voluntate.

In secundo Nocturno.

Antiph. Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam deducet te mirabiliter dextera tua. *Psal.* Eructauit. *Antiph.* Arcum conteret, & confringet arma, & scuta comburet igni. *Psal.* Deus noster refugium, *Antiph.* Iustitia & misericordia plena est dextera tua. *Psal.* Magnus Dominus. *Vers.* Virga tua, & bacul⁹ tuus *Resp.* Ipsa in ne consolata sunt.

Lectio IIII.

ELisabetha Aragoniæ Regibus ortam, Christi anno millesimo ducentesimo septuagesimo primo, in præsagium futuræ sanctimoniæ, parentes, præter morem, relicto matris auitæque nomine, à magna eius matertera, Thuringiæ domina, sancta Elisabetha, in Baptismo nomi natam voluere. Vbi nata est, statim patuit, quam felix Regum regnorumque esset futura pacifrix: natalitia enim eius lætitia pene cunctos aui patrisque dissensiones in cõcordiam conuertit. Pater verò

cresc-

crescentis postea filiæ admiratus indolem, affirmabat fore, vt vna Elisabetha reliquas Aragoniorum Regũ sanguine creatas fœminas virtute lõgè superaret. Sic cælestem ipsius vitam in contemnendo corporis ornatu, in fugiendis voluptatibus, in ieiunijs frequentandis, in diuinis precibus assiduè recitandis, in charitatis operibus exercendis veneratus, rerum suarum regnique felicitatem, vnius filiæ meritis referebat acceptam. Tandem vbique nota, & à multis Principibus exoptata, Dionysio Lusitaniæ Regi Christianis cæremonijs ritè est in matrimonium collocata.

Resp. Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam, & obliuiscere populum tuum, & domũ patris tui: * Et concupiscet Rex decorem tuum. *Vers.* Specie tua & pulchritudine tua intende, prosperè procede, & regna. Et concupiscet.

Lectio V.

IVncta coniugio, non minorem excolendis virtutibus, quàm liberis educandis operam dabat, viro placere studens, sed magis Deo. Mediã ferè anni partem solo pane tolerabat & aqua: quæ in quodam ipsius morbo diuinitus versa est in vinum, cum id à medicis præscriptum bibere recusasset. Pauperis fœminæ vlcus horrendum exosculata de repentè sanauit. Pecunias pauperibus destribuendas, vt Regem laterent, hiberno tẽpore in rosas conuertit. Virginem cæcam à natiuitate illuminauit, multos alios solo Crucis signo à grauissimis morbis liberauit; plurima id genus miracula patrauit. Monasteria, Collegia, & templa non modo extruxit, sed etiã magnificè dotauit. In Regum discordijs componendis admirabilis fuit: in priuatis publicisque mortalium subleuãdis calamitatibus indefessa.

Resp. Manum suam misit ad fortia: * Manum suam aperuit inopi, & palmas suas extendit ad pauperem. *Vers.* Dispersit, dedit pauperibus: iustitia eius manet in sæculum sæculi. Manum suam.

Lectio VI.

DEfuncto Rege Dionysio, sicut virginibus in prima ætate, in matrimonio coniugibus, ita viduis in solitudine fuit omnium virtutum exemplar. Illicò enim religiosis sanctæ Claræ vestibus induta, regio funeri constãter interfuit: ac paulò post Compostellam proficiscens, multa

multa ex holoserico, argento, auro, gemmisque donaria pro Regis anima obtulit: Inde reuersa domum, quidquid sibi carum aut pretiosum supererat, in sacros ac pios vsus conuertit: absoluendoque suo vere regio Conimbricensi virginum Cœnobio, & alendis pauperibus, & protegendis viduis, defendendis pupillis, miseris omnibus iuuandis intenta, non sibi, sed Deo, & mortalium omnium commodis viuebat. Reges duos filiũ & generã pacificatura, Stremotium nobile oppidum veniens, morbo ex itinere contracto, ibidem à Virgine Dei para visitata, sanctissimè obiit, anno millesimo trecentesimo trigesimo sexto, die quarta Iulij. Post mortẽ multis miraculis claruit, præsertim sua nissimo corporis iam per annos ferè trecẽtos incorrupti odore: semper etiam Reginæ Sanctæ cognomẽto celebris. Tandem anno Iubilæi, & nostræ salutis millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, totius Christiani orbis concursu & applausu, ab Vrbano Octauo ritè inter Sanctos adscripta est.

Resp. Regnum mundi, & omnem ornatũ sæculi contempsi propter amorem Domini mei Iesu Christi. * Quem vidi, quem amaui, in quem credidi, quem dilexi. *Vers.* Eructauit cor meum verbum bonum, dico ego opera mea Regi. Quem vidi. Gloria Patri. Quem vidi.

In tertio Nocturno.

Antiph. Confessio & pulchritudo in conspectu eius: sanctitas & magnificentia in sanctificatione eius. *Psal.* Cantate. *Antiph.* Annuntiauerunt cæli iustitiam eius, & viderunt omnes populi gloriam eius. *Psal.* Dominus regnauit, exultet. *Antiph.* Iudicauit in iustitia, & populos in æquitate. *Psalm.* Cantate ij. *Vers.* Ignis ante ipsam præcedet. *Resp.* Et inflammabit in circuitu inimicos eius.

Lect. in Euangel. Simile est regnum cælorum thesauro abscondito in agro. *de Comm.* 1 *Resp.* Os suum aperuit sapientiæ, & lex clementiæ in lingua eius: considerauit semitas domus suæ. * Et loquebatur de testimonijs Domini. *Vers.* Gustauit & vidit quia bona est negotiatio eius; non extinguetur in nocte lucerna eius. Et loquebatur.

2 *Resp.* Inuocaui, & venit in me spiritus sapientiæ, & prepositi illã regnis & sedibus: * Et diuitias nihil esse duxi in

comparatione illius. *Vers.* Melior est enim sapientia cunctis opibus pretiosissimis. Et diuitias. Gloria Patri. Et diuitias.

Te Deum laudamus.

AD LAVDES,

& per Horas. Antiph.

DVm esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suauitatis. *Psal.* Dominus regnauit. *Antiph.* Et concupiscet Rex decorē tuum, quia ipse est Dominus Deus tuus. *Antiph.* Potens in opere & sermone leniuit iracundiam Domini, & conciliauit cor patris ad filium. *Antiph.* Quasi arcus refulgens inter nebulas gloriæ, & quasi flos rosarum in diebus vernis. *Antiph.* Quasi stella matutina in medio nebulæ, & quasi luna plena in diebus suis.

Capitulum. Prou. 31.

MVlierem fortem quis inueniet? procul, & de vltimis finibus pretium eius. Confidit in ea cor viri sui, & spolijs non indigebit.

Hymnus.

OPes, decusque regium reliqueras,
Elisabeth, Dei dicata numini:
Recepta nunc bearis inter Angelos,
Libens ab hostium tuere nos dolis.
Præi, viamque dux salutis indica:
Sequemur. O sit vna mens fidelium,
Odor bonus sit omnis actio, tuis
Id innuit rosis operta charitas.
Beata charitas in arce siderū
Potens locare nos per omne sæculum:
Patrique, Filioque summa gloria,
Tibique laus perennis, alme Spiritus. Amen.

Vers. Meritis & precibus beatę Elisabeth. *Resp.* Propitius esto Domine populo tuo.

Ad Benedictus, Antiph. Tu gloria Ierusalem, tu lætitia Israel, tu honorificentia populi tui.

Oratio. Clemētissime Deꝰ. *vt supra.*

Deinde fit comm. Oct. Apost. Antiph. Glorioſi Principes. *Vers.* In omnem terram. *Orat. vt supra.*

Ad Tertiam. Antiph. Et concupiscet. *Capi.* Mulierem fortē. *Resp.* Specie tua. *Vers.* Adiuuabit.

Ad Sextam. Antiph. Potēs in opere.

Capitulum. Prou. 31.

MAnum suam aperuit inopi,

pi,& palmas suas extendit ad pauperem. Non timebit domui suæ à frigoribus niuis. *Resp.* Adiuuabit eam. *Vers.* Elegit eam.

Ad Nonam. Antiph. Quasi stella matutina.

Capitulum. Prou. 31.

MVltæ filiæ congregauerunt diuitias: tu supergressa es vniuersas. Fallax gratia, & vana est pulchritudo: mulier timens Dominũ ipsa laudabitur.

Resp. Elegit eam. *Vers.* Diffusa est gratia.

In secundis Vesperis. Antiph. Dum esset Rex. *Vt in Laudib. Psalm. de Communi nõ Virg. & à Capit. de Oct. Apostol.*

Pro commem. sanctæ Elisabeth. Antiph. Elisabeth pacis & patriæ mater, in cælo triũphans, dona nobis pacem. *Vers.* Ora pro nobis beata Elisabeth. *Resp.* Vt digni efficiamur promissionibus Christi. *Oratio* Clementissime Deus. *Vt supra, Missa:* Cognoui Domine. *de Communi nec Virg. nec martyr. Oratio propria, Vt supra.*

DIE VIII. IVLII.

In Festo Sanctæ Margaritæ Scotorum Reginæ. Semiduplex adlibitum.

Omnia de Communi Sanctarum nec Virginum nec Martyrum, præter Orationem, & Lectiones secundi Nocturni.

Oratio.

DEus, qui beatam Margaritam Scotorum Reginã eximia in pauperes charitate mirabilem effecisti: da, vt eius intercessione & exẽplo, tua in cordibus nostris charitas iugiter augeatur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IIII.

MArgarita, Scotorum Regina, paterno Angliæ Regum, materno Cæsarum sanguine clarissima, illustrior adhuc fuit Christiana virtute. Hæc in Hungaria nata, vbi pater tunc temporis exulabat, post exactam summa cum pietate puerilẽ ætatem, vna cum genitore, qui à sancto Eduardo patruo, Anglorum Rege, ad paterni regni fastigium vocabatur, in Angliam venit. Mox alternante parentum fortuna, ex Angliæ littore soluens, vi tempestatis expulsa, seu verius Diuinæ prouidentiæ consilio, deducta est in oram maritimam Scotiæ. Ibi cùm ex matris imperio Malcholmo Tertio, Scotorum Regi, egregijs eius dotibus capto,

nupsisset, sanctimoniæ ac pietatis operibus triginta, quibus regnauit, annis toti regnò mirificè profuit.

Lectio V.

INter regales delicias corpus afflictationibus, ac vigilijs macerans, magnam noctis partem pijs precationibus extrahebat. Præter alia ieiunia, quæ identidem vsurpabat, integros quadraginta dies ante Natalitia festa tanta cum seueritate ieiunare cõ sueuit, vt ne in grauissimis quidem doloribus intermiserit. Diuino cultui addictissima, templa plurima, & Cœnobia partim ex integro excitauit, partim resarciuit, & sacra supellectili, ac largo censu ditauit. Regem coniugem ad meliorem frugem, & ad similia suis exercitationibus opera saluberrimo exemplo traduxit: liberosque omnes tam sanctè & feliciter educauit, vt eorum plerique, quem admodum & Agatha mater, & Cristina soror, sanctissimũ vitę genus amplexi sint. Vniuersi demum regni felicitati consulens, à vitijs omnibus, quæ furtim irrepserãt, populos expurgauit, eisque mores Christiana pietate dignos restituit.

Lectio VI.

NIhil tamen æquè in illa mirabile fuit, ac flagrantissima charitas erga proximos, præsertim egenos: quorum numerosis gregibus nõ modo stipem affatim suppeditare; verùm etiam trecẽtis quotidie materna benignitate dapes præbere, flexis genibus in morem ancillę ministrare, regijs manibus pedes abluere, & præsis etiam osculis vlcera fouere solemne habuit. His porrò alijsque pijs sumptibus nõ regias tantùm vestes, & pretiosa monilia distraxit, sed ipsum non semel exhausit ærarium. Toleratis demum ad patientiæ miraculum acerbissimis doloribus, animam semestri corporis ęgrotatione purgatam, Auctori suo quarto Idus Iunij reddidit. Quo temporis momento facies eius diuturni morbi macie ac pallore fœdata, insolita quadam venusta te refloruit. Miris etiam post mortem prodigijs clara, & Clementis Decimi auctoritate in Scotiæ Patronam accepta, vbique terrarum religiosissimè colitur. Cuius festum ab eodem Pontifice cõcessum, Innocentius Vndecimus ad octauo Idus Iulij trãsferri iussit.

In

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorij Papæ in Euang. Simile est regnum cælorum thesauro abscondito. *de eodem Commu.*

Missa: Cognoui Domine. *de nec Virgine, nec Mártyre. Oratio.* Deus, qui beatam Margaritam.

DIE XII. IVLII.

In festo sancti Ioannis Gualberti Abbatis.

dupl.

Omnia de Communi Confessorum Pontif. præter ea, quæ hic sunt propria.

Oratio.

INtercessio nos, quæsumus Domine, beati Ioannis Gualberti Abbatis commendet: vt quod nostris meritis non valemus, eius patrocinio assequamur. Per Dominum nostrum.

In primis Vesp. & Laudib. fit commemor. SS. Naboris, & Felicis Martyr.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio III.

IOannes Gualbertus Florentiæ nobili genere ortus, dũ patri obsequens rem militarem sequitur, Vgo vnicus eius frater occiditur à consanguineo: quem cùm solum & inermem sancto Parasceues die Ioannes armis ac militibus stipatus obuium haberet, vbi neuter alterum poterat declinare, ob sanctę Crucis reuerentiam, quam homicida supplex, mortem iam iã subiturus, brachijs signabat, vitam ei clemẽter indulget. Hoste in fratrem recepto, proximũ sancti Miniatis templum oraturus ingreditur: vbi adoratam Crucifixi imaginem caput sibi flectere conspicit. Quo mirabili facto permotus Ioannes, Deo exinde, etiam inuito patre, militare decernit; atque ibidem proprijs sibi manibus comam totondit, ac monasticum habitũ induit: adeòque pijs ac religiosis virtutibus breui coruscat, vt multis se perfectionis specimen ac normã præberet; ita vt eiusdem loci Abbate defuncto, communi omnium voto in Superiorem eligeretur. At Dei famulus cupiens subesse potius quã præesse, ad maiora diuina voluntate seruatus, ad Camaldulenses eremi incolam Romualdũ proficiscitur, à quo cælicum sui instituti vaticinium accipit: tum suum Ordinem sub regula sancti Benedicti apud Vmbrosam vallem instituit.

Lec-

Lectio V.

DEinde plurimis ad eum ob eius sanctitatis famã vndique conuolantibus, vna cum ijs in socijs adscitis, ad hereticam & simoniacam prauitatem extirpandam, & Apostolicã fidem propagandam sedulo incumbit; innumera propterea in se & suis incommoda expertus. Nam vt eum eiusque socios aduersarij perdant, noctu sancti Saluij cœnobium repentè aggrediuntur, templum incendunt, ædes demoliuntur, & monachos omnes lethali vulnere sauciant, quos vir Dei vnico Crucis signo incolumes protinus reddit, & Petro eius monacho per immẽsum, ardentissimumque ignem illæso mirabiliter transeunte, optatam sibi & suis tranquillitatem obtinet: inde simoniacam labem ab Hetruria expulit, ac in tota Italia fidem pristinę integritati restituit.

Lectio VI.

MVlta funditus erexit monasteria; eademque & alia ædificijs ac regulari obseruantia instaurata, sanctis legibus communiuit. Ad egenos alendos sacram suppellectilem vendidit; ad improbos coercendos elementa sibi famulari conspexit; ad dæmones cõprimendos Crucem quasi ensem adhibuit. Demũ abstinentijs, vigilijs, ieiunijs, orationibus, carnis macerationibus, ac senio cõfectus, dum infirma valetudine grauaretur, Dauidica illa verba persæpè repetebat: Sitiuit anima mea ad Deum fõtem viuum, quando veniam, & apparebo ante faciẽ Dei? iamque morti proximus, cõuocatos discipulos ad fraternam concordiam cohortatur, & in breuiculo, cui conspiriri voluit, iussit hęc scribi: Ego Ioannes credo & confiteor fidem, quam sancti Apostoli prædicauerunt, & sancti Patres in quatuor Concilijs confirmauerunt. Tandem triduano Angelorum obsequio dignatus, septuagesimum octauum annum agens, apud Passinianũ, vbi summa veneratione colitur, migrauit ad Dominum anno salutis millesimo septuagesimo tertio, quarto Idus Iulij. Quem Cælestinus Tertius innumeris miraculis clarum in Sanctorum numerum retulit.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundum Matthæum.

Lectio VII. *Cap. 5. f.*

IN illo tempore: Dixit Iesus

fus discipulis suis: Audistis quia dictum est: Diliges proximum tuum, & odio habebis inimicum tuum. Et reliq.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. Commēt. in ca. 5. Matth.

EGo autem dico vobis: Diligite inimicos vestros: benefacite his qui oderunt vos. Multi præcepta Dei imbecillitate sua, non sanctorum viribus æstimantes, putāt esse impossibilia quæ præcepta sunt: & dicunt sufficere virtutibus, non odisse inimicos: ceterum diligere, plus præcipi, quàm humana natura patiatur. Sciendum est ergo, Christum non impossibilia præcipere, sed perfecta. Quæ fecit Dauid in Saul, & in Absalon: Stephanus quoq; martyr pro inimicis lapidātibus deprecatus est: & Paulus anathema optabat esse pro persecutoribus suis. Hæc autem Iesus & docuit, & fecit, dicēs: Pater ignosce illis: quod enim faciunt nesciunt.

Lectio VIII.

IN reliquis operibus bonis interdū potest aliquis qualemcunque excusationem pretendere: ad habendum verò dilectionem nullus se poterit excusare: Potest mihi aliquis dicere, non possum ieiunare: num quid potest dicere, non possum amare? Potest aliquis dicere, virginitatem non possum seruare: non possum res totas vendere, & pauperibus erogare: num quid potest dicere, non possum diligere inimicos?

Lectio IX.

NOn enim ibi aut pedes laborant currendo, aures audiendo, aut manus operādo laxantur, vt nos per ipsam excusationem liberare conemur. Non nobis dicitur: Ite ad Orientem, & quærite charitatem: nauigate ad Occidentem, & inuenietis dilectionem. Intus in nostro corde est, vbi redire iubemur, dicente Propheta: Redite prævaricatores ad cor. Nō enim in longinquis regionibus inuenitur quod à nobis petitur.

Te Deum laudamus.

Missa: Os iusti, de Communi Abbatum. Euangel. vt supra.

In festo sancti Iona scribatur die xiiij. Iulij, omissa nona Lect. sancti Henrici, eius loco legatur Lectio nona de eadem Homilia sancti Ioannis Chrysostomi, quæ habetur in eius die fest. xvii. Ianuarij, & incipi: Ne igitur putetis.

DIE

DIE XV. IVLII.

In festo sancti Henrici Imperatoris Conf. Semid.

Omnia dicuntur de Communi Confes. non Pontif. præter Orationem propriam, & Lectiones secundi Nocturni.

In Hymno ad Matutin. & & in secundis Vesperis dicatur:

Hac die lætus meruit supremos
Laudis honores.

Oratio.

DEus, qui hodierna die beatum Henricum Confessorem tuũ è terreni culmine imperij ad regnum æternum transtulisti: te supplices exoramus; vt sicut illum, gratiæ tuæ vbertate præuentum, illecebras sæculi superare fecisti, ita nos facias, eius imitatione, mundi huius blandimenta vitare, & ad te puris mentibus peruenire. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IIII.

HEnricus, cognomento Pius, è Duce Bauariæ Rex Germaniæ, ac post modum Romanorum Imperator, temporalis regni non contentus angustijs, pro adipiscenda immortalitatis corona sedulam æterno Regi exhibuit seruitutem. Adepto enim Imperio, religioni amplificandę studiosè incũbens, Ecclesias ab infidelibus destructas magnificentius reparauit, plurimisque largitionibus & prædijs locupletauit. Monasteria, aliaque loca pia vel ipse ædificauit, vel assignatis reditibus auxit. Episcopatum Barbergẽsem, hereditarijs opibus fundatum, beato Petro, Romanoque Pontifici vectigalem fecit. Benedictum Octauum, à quo Imperij coronam acceperat, profugum excepit, suæque Sedi restituit.

Lectio V.

IN Casinensi monasterio graui detentus infirmitate, à sancto Benedicto insigni miraculo sanatus est, Romanam Ecclesiã amplissimo diplomate muneratus, eidem tuendæ bellum aduersus Græcos suscepit, & Apuliam, diu ab illis possessam, recuperauit. Nihil sine precibus aggredi solitus, Angelum Domini, sanctosque Martyres tutelares pro se pugnantes ante aciem interdum vidit. Diuina autem protectus ope, barbaras nationes precibus magis quam armis expugnauit. Pannoniam adhuc infidelem, tradita Stephano Regi sorore sua in vxorem, eoque baptiza-

tizato, ad Christi fidem perduxit. Virginitatẽ, raro exẽplo, matrimonio iunxit, sanctamque Cunegundam coniugem suam, propinquis eius morti proximus, illibatam reliquit.

Lectio VI.

DEnique rebus omnibus, quæ ad Imperij honorẽ & vtilitatẽ pertinebant, summa prudentia dispositis, & illustribus per Galliam, Italiam, Germaniam religiosæ munificentiæ vestigijs passim relictis, postquam heroicæ virtutis suauissimum odorem longe lateque diffuderat; sanctitate quam sceptro clarior, ad regni cælestis præmia, consummatis vitæ laboribus, à Domino vocatus est anno salutis millesimo vigesimo quarto. Cuius corpus in Ecclesia beatorum Apostolorum Petri & Pauli Bambergæ conditum fuit; statimque ad eius tumulum multa miracula, Deo ipsum glorificante, patrata sunt, quibus postea rite probatis, Eugenius Tertius Sanctorum numero illũ adscripsit.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorij Papæ in Euang. Sint lumbi vestri præcincti. *de Communi Confes. non Pontif. Missa:* Os iusti. *de communi Confes. non Pontif. Orat. prop. vt supra.*

DIE XVI. IVLII.

Vel ad infra eius Octau.

Officium Cõmemorationis solemnis B. M. V. de Monte Carmelo. Duplex maius. In omnibus Regnis Hispaniarũ Regi subiectis, ex concessione Clementis X.

Ad Vesper. Antiph. Pulchra es, *cum reliq. de Laudib. Psalm.* Dixit Dominus. *cum reliq. vt in Offic. paruo B. M. V.*

Capitulum. Eccl. 24.

EGo quasi vitis fructificaui suauitatem odoris: & flores mei fructus honoris, & honestatis. Ego mater pulchræ dilectionis, & timoris, & agnitionis, & sanctæ spei.

Hymnus. Aue maris stella. *Vers.* Ora pro nobis sancta Deigenitrix. *Resp.* Vt digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat. Antiph.

AVe Regina cælorũ, Aue Domina Angelorum: salue radix sancta, ex qua mundo lux est orta: gaude virgo gloriosa; super omnes speciosa; vale ò valdè decora; & pro nobis semper Christũ exora.

Oratio.

DEus, qui beatissimæ semper Virginis & genitri-

cis tuæ Mariæ singulari titulo Carmeli Ordinem decorasti: concede propitius, vt cuius hodie cõmemorationem solemni celebramus officio, eius muniti præsidijs ad gaudia sempiterna peruenire mereamur. Qui viuis & regnas.

In fine Hymn. Completor. & Horar. dicatur Vers. Iesu, tibi sit gloria, qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum, Inuitatoriũ. In honorem beatissimæ Mariæ Virginis: * Iubilemus Domino.

Psalmus. Venite exultemus.

Hymnus. Quem terra.

In primo Nocturno. Ãna Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. *Psalm.* Domine Dominus noster. *cũ reliq. Vt in Off. paruo. Antiph.* Beata mater, & intacta Virgo, gloriosa Regina mundi, intercede pro nobis ad Dominum. *Psalm.* Cæli enarrant. *Antiph.* Dignare me laudare te, virgo sacrata: da mihi virtutem contra hostes tuos. *Palm.* Domini est terra. *Vers.* Sancta Deigenitrix virgo semper Maria. *Resp.* Intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum.

De Parabolis Salomonis.

Lect. I. Cap. 8.

EGo sapientia habito in cõsilio, & eruditis interfum cogitationibus. Timor Domini odit malum: arrogantiam, & superbiam, & viam prauã, & os bilingue detestor. Meũ est consilium, & æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me Reges regnant, & legum conditores iusta decernunt. Per me Principes imperant, & potentes decernunt iustitiam. Ego diligentes me diligo: & qui mane vigilant ad me, inuenient me. *Resp.* Sancta & immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam, nescio: * Quia quem cæli capere nõ poterant, tuo gremio contulisti. *Vers.* Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Quia.

Lectio II.

MEcum sunt diuitiæ, & gloria, opes superbæ, & iustitia. Melior est enim fructus meus auro, & lapide prætioso, & genimina mea argento electo. In vijs iustitiæ ambulo, in medio semitarum iudicij, vt ditem diligentes me, & thesauros eorum repleam. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret à principio. Ab æterno ordinata sum, & ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant

erant abyssi, & ego iam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant, necdum montes graui mole constiterant: ante colles ego parturiebar.

Resp. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum: * Quia cum essem paruula, placui altissimo, & de meis visceribus genui Deum & hominem. *Vers.* Beatam me dicent omnes generationes: quia ancillam humilem respexit Deus. Quia cum.

Lectio III.

BEatus homo, qui audit me, & qui vigilat ad fores meas quotidie, & obseruat ad postes ostij mei. Qui me inuenerit, inueniet vitam, & hauriet salutem à Domino: qui autem in me peccauerit, lædet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligũt mortem. Sapientia ædificauit sibi domũ, excidit columnas septẽ, Immolauit victimas suas, miscuit vinum, & proposuit mensam suam. Misit ancillas suas, vt vocarent ad arcem, & ad mœnia ciuitatis: Si quis est paruulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est: Venite, comedite panem meum & bibite vinum, quod miscui vobis.

Resp. Continet in gremio cæ lum, terramque regentem: * Virgo Deigenitrix, proceres comitantur heriles, per quos orbis ouans Christo sub Principe pollet. *Vers.* Virgo Deigenitrix, quem totus non capit orbis, in tua se clausit viscera factus homo. Virgo. Gloria Patri. Virgo.

In secundo Nocturno.

Antiph. Specie tua, & pulchritudine tua intende, prospere procede, & regna. *Psalm.* Eructauit. *Antiph.* Adiuuauit eã Deus vultu suo: Deus in medio eius, non commouebitur. *Psal.* Deus noster refugium. *Antiph.* Sicut lætantium omnium nostrum habitatio est in te, sancta Deigenitrix. *Psal.* Fundamenta. *Vers.* Post partum Virgo inuiolata permansisti. *Resp.* Dei genitrix intercede pro nobis.

Lectio IIII.

CVm sacra Pentecostes die Apostoli cælitus afflati, varijs linguis loquerentur, & inuocato augustissimo Iesu nomine, mira multa patrarent: viri plurimi, qui vestigijs sanctorum Prophetarũ Eliæ ac Elisæi insiterant, & Ioannis Baptistæ præconio ad Christi aduentum comparati fuerant, rerum veritate perspecta atque probata, Euãgelicã Fidem confestim amplexa-

plexati sunt, ac peculiari quodam affectu, beatissimam Virginem (cuius colloquijs, ac familiaritate feliciter frui potuere) adeo venerari cœperunt, vt primi omnium in eo Montis Carmeli loco, vbi Elias olim ascendentem nebulam Virginis typo insignem conspexerat, eidem purissimæ Virgini Sacellum construxerint.

Resp. Sicut cedrus exaltata sũ in Libano, & sicut cypressus in Monte Sion: quasi myrrha electa: * Dedi suauitatem odoris. *Vers.* Et sicut Cinnamomum, & balsamum aromatizans. Dedi suauitatem.

Lectio V.

AD nouum ergo Sacellum sæpe quotidie conuenientes, ritibus pijs, precationibus, ac laudibus beatissimã Virginem, velut singularem Ordinis tutelam colebant. Quamobrem Fratres beatæ Mariæ de Monte Carmelo passim ab omnibus appellari cœperunt, eumque titulum Summi Pontifices non modo confirmarunt, sed & Indulgẽtias peculiares ijs, qui eo titulo vel Ordinem, vel Fratres singulos nuncuparent, concessere. Nec vero nomenclaturam tantum, magnificentissima Virgo tribuit & tutelam, verum & insigne sacri Scapularis, quod beato Simoni Anglico præbuit, vt cælesti hac veste Ordo ille sacer dignosceretur, & à malis ingruentibus protegeretur. Ac demum cum olim in Europa ordo esset ignotus, & ob id apud Honorium Tertium non pauci pro illius extinctione instarent, astitit Honorio noctu pijssima Virgo Maria, planeque iussit, vt institutum & homines benignè complecteretur.

Resp. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, & formosa tãquam Hierusalem? * Viderunt eam filiæ Sion, & beatam dixerunt, & Reginæ laudauerunt eam. *Vers.* Et sicut dies verni circumdabant eã flores rosarum, & lilia conuallium. Viderunt.

Lectio VI.

NOn in hoc tantum sæculo Ordinem sibi tàm acceptum multis prærogatiuis beatissima Virgo insigniuit, verum & in alio (cum vbique & potentia, & misericordia plurimum valeat) filios in Scapularis Societatem relatos, qui abstinentiam modicam, precesque paucas eis præscriptas frequentarunt, ac pro sui status ratione castitatem coluerunt, materno planè affecta, dum igne purga-

torij

torij expiantur solari, ac in cælestem patriam obtectu suo quamtotius pie creditur efferre. Tot ergo, tantisque beneficijs Ordo cumulatus, solemnem beatissimę Virginis Cõmemorationem ritu perpetuo ad eiusdem Virginis gloriam quotannis celebrandam instituit.

Resp. Ornatam monilibus filiam Hierusalem Dominus concupiuit: * Et videntes eã filiæ Sion, beatissimam prædicauerunt, dicentes: Vnguentum effusum nomen tuum. *Vers.* Astitit Regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Et videntes.

In tertio Nocturno.

Antiph. Hæc est quæ nescivit thorum in delicto: habebit fructum in respectione animarum sanctarum. *Psalm.* Cantate Domino. *Antiph.* Gaude Maria virgo, cunctas hæreses sola interemisti in vniuerso mundo. *Psalm.* Dominus regnauit exultet. *Antiph.* Cum iucunditate commemorationem beatæ Mariæ celebremus, vt ipsa pro nobis intercedat ad Dominũ Iesum Christum. *Psal.* Cantate Domino. *Vers.* Speciosa facta es, & suauis. *Resp.* In deliciis tuis sancta Dei genitrix.

Lectio sancti Euangelij secundùm Lucam.

Lectio VII. *Cap.* 11.

IN illo tempore: Loquente Iesu ad turbas, extollens vocem quędam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portauit, & vbera quæ suxisti. Et reliqua.

Homil. Venerab. Bed. Presby. *Lib* 4. *cap.* 39. *Lucæ* 11.

MAgnæ deuotionis, & fidei hæc mulier ostenditur, quæ Scribis & Phariſæis Dominum tentantibus, simul & blasphemantibus, tantã eius Incarnationẽ præ omnibus sinceritate cognoscit, tanta fiducia confitetur, vt & præsentium procerum calumniam, & futurorũ confundat hæreticorum perfidiam. Si enim caro Verbi Dei secundùm carnem nascentis à carne Virginis matris pronuntiatur extranea, sine causa venter, qui eũ portauit & vbera quæ lactauerunt beatificantur. *Resp.* Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est: & sanctum nomen eius. *Vers.* Et misericordia eius à progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit.

Lectio VIII.

QVa enim consequentia

eius

eius lacte credatur nutritus, cuius semine negatur esse cõceptus? cum ex vnius eiusdemque fontis origine, secũdum physicos, vterque liquor emanare probetur: nisi forte putanda est Virgo sementinam suæ carnis materiam nutriendo in carne Dei filio suggerere potuisse: incarnando autem, quasi maiori & inusitato miraculo minimè potuisse. Sed huic opinioni obstat Apostolus dicens: Quia misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege. *Resp.* Felix namque es sacra Virgo Maria, & omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol iustitiæ Christus Deus noster. *Vers.* Ora pro populo, interueni pro clero, intercede pro deuoto fœmineo sexu sentiant omnes tuũ iuuamen, quicumque celebrant tuam commemorationem. Quia ex te.

Lectio IX.

NEque enim audiẽdi sunt qui legendum putant: Natum ex muliere, factũ sub legẽ: sed, factũ ex muliere, quia cõceptus ex vtero virginali, carnẽ nõ denihilo, non aliundè, sed materna tra traxit ex carne: alioquin nec vera Filius hõinis diceretur, qui originem nõ haberet ex homine. Et nos igitur his cõtra Eutychen dictis, extollamus vocem cum Ecclesia Catholica, cuius hæc mulier typum gessit: extollamus, & mentem de medio turbarũ, dicamusque saluatori: Beatus venter, qui te portauit, & vbera quæ suxisti. Vere enim beata parens, quæ, sicut quidam ait, enixa est puerpera Regem, qui cælum, terramque tenet per sæcula.

Te Deum laudamus.

AD LAVDES, *& per Horas, Antiph.*

Pulchra es, & decora filia Hierusalem, terribilis vt castrorum acies ordinata. *Psalm.* Dominus regnauit. *Cum reliquis de Dominica. Antiph.* Sicut myrrha electa odorẽ dedisti suauitatis, sancta Dei genitrix. *Antiph.* In odorẽ vnguentorum tuorũ currimus, adolescentulæ dilexerunt te nimis. *Antiph.* Benedicta filia tu à Domino, quia per te fructum vitæ communicauimus *Antiph.* Speciosa facta es, & suauis in delicijs tuis, sancta Dei genitrix.

Capit. Ego quasi vitis. *Vt in Vesper. Hymn.* O gloriosa Virginum. *Vers.* Elegit eam Deus & præelegit eam. *Resp.* Et habitare

bitare eam facit in tabernaculo suo.

Ad Benedictus Antiph.

AVe stella matutina, peccatorum medicina, mundi Princeps & Regina: Virgo sola digna dici, contra tela inimici, clypeum pone salutis, tuæ titulum virtutis. Tu es enim virga Iesse, in qua Deus fecit esse Aaron amigdalũ, mundi tollens scandalũ. Tu es area compluta, cælesti rore imbuta, sicco tamen vellere. Tu nos in hoc carcere solare propitia, Dei plena gratia. O Sponsa Dei electa, esto nobis via recta ad æterna gaudia, vbi pax est & gloria, tu nos semper aure pia dulcis exaudi Maria.

Oratio. Deus, qui beatissimæ, *Vt in Vesperis.*

Ad Primã Antiph. Pulchra es,

In Resp. br. Vers. Qui natus es de Maria Virgine,

Ad Tertiam Ant. Sicut myrrha.

Capitulum. Ego quasi vitis. *Vt supra.*

Resp. Sancta Dei genitrix,* Virgo semper Maria. Sancta Dei. *Vers.* Intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. * Virgo semper Maria. Gloria Patri. Sancta Dei genitrix. *Vers.* Post partũ Virgo inuiolata permansisti. *Resp.* Dei genitrix, intercede pro nobis.

Ad Sextam. Antiph. In odorem.

Capitulum. *Eccli.* 24:

SPiritus meus super mel dulcis, & hæreditas mea super mel, & fauum. Memoria mea in generationes sæculorum.

Resp. Post partum virgo* Inuiolata permansisti. Post partum.

Vers. Dei genitrix intercede pro nobis. Inuiolata, Gloria Patri. Post partum. *Vers.* Speciosa facta es & suauis. *Resp.* In delicijs tuis, sancta Dei genitrix.

Ad Nonam. Antiph. Speciosa facta es.

Capitulum. *Eccli.* 24.

QVi audit me non confundetur, & qui operantur in me non peccabunt, qui elucidant me vitam æternam habebunt.

Resp. Speciosa facta es,* Et suauis. Speciosa. *Vers.* In delicijs tuis, sancta Dei genitrix. Et suauis. Gloria Patri. Speciosa facta es. *Vers.* Elegit eã Deus, & præelegit eam. *Resp.* Et habitare eam facit in tabernaculo suo.

In secundis Vesperis omnia Vt in primis.

Ad

Ad Magnificat. Antiph.

ALma Redemptoris mater, quæ peruia cæli porta manes, & stella maris: Succurre cadenti, surgere qui curat populo, tu quę genuisti, natura mirante, tuum sanctũ genitorem, Virgo prius, ac posterius Gabrielis ab ore sumens illud Aue, peccatorum miserere.

Oratio. Deus, qui Vt supra.

DIE XX IVLII.

Officium proprium sanctæ Liberatæ Virginis, & Martyris, Patronæ Ecclesiæ, & Diœcesis Seguntinæ. Dup. secund. Clas.

Omnia de Communi Virginum, & Martyrum, præter ea quæ sequuntur.

In primis Vesperis.

Ad Magnificat.

Antiph. Glorioſum ſanctę Liberatæ triumphum ſolemniter celebremus, quæ in Cruce pendens infernum vicit, & tyrannorum tormenta ſuperauit, Alleluia.

Oratio.

BEatæ Liberatæ Virginis, & Martyris tuæ, quæſumus Domine, precibus, & meritis adiuuemur: vt quę pro tui nominis confeſsione, & pudicitiæ defenſione in Cruce pependit, ab inimicorum inſidijs ſua nos protectione defendat. Per Dominum noſtrum.

In Primo Nocturno.

De libro Eccleſiaſtici.

Confitebor tibi Domine Rex, de communi.

In ſecundo Nocturno.

Lectio IV.

LVcius Catellius Seuerus, Præſes Galleciæ, & Luſitaniæ, & eius terrę Regulus, idolorum cultor, ex Calſia coniunge, eidem falſę religioni dedita, vno partu (vt multarũ in Hiſpania Eccleſiarum fert traditio) nouẽ edidit filias. Quæ cum exiſtimaret, hoc poſſe contra eã aliquam violati thori, & intemperantis vitæ excitare ſuſpicionem, obſtetrici ſeuere indixit, vt occultè illam tot filiarum turbam in fluminẽ proijceret. Illa verò conſiliũ deteſtata, in proximum vicũ progreſſa, nouem puellas totidem nutricibus alendas tradidit; a quibus ſacro fonte luſtratæ, Geniuera, Vvilgefortis ſeu Liberata, Victoria, Eumelia, Germana, Gẽma, Martia, Baſiliſſa, ac Quiteria nũcupatæ, totas ſe Deo conceptæ virginitatis voto cõſecrarũt. *Reſp.* Propter veritatem.

Lectio V.

INterea dira perſecutio Chriſ

Christianum nomen vrgebat, & ad Balchagiã Catellij sedẽ progressa (quæ hodie dicitur Bayona Tudẽsis) cultores idolorum impulit, vt virgines sacras cõprehenderent, & Catellio patri sisterent puniendas. Qui de genere, & religione scisscitatus, Christianas, & filias suas esse cognouit: Cum autem omnia illis regia liberalitate promitteret, omniaquè suplicia iudicis seueritate minaretur, vt eas a studio Christianæ religionis abduceret, & maternæ preces, & lacrymæ his omnibus accederent: nihilominus sacræ virgines omnes in ea, quam susceperant, fide constantes permanserunt.

Resp. Dilexisti iustitiam.

Lectio. VI.

CVm autem pater nil proficeret, & in filiarum cædem raperetur furore, illæ tametsi Martyrij cupidę, patris tamen graue peccatũ vitare cupientes, ab eius statuerunt sese potestate subducere, quod facere, non simul omnes, sed seorsum, aliæ alio dilapsæ: vbi varijs locis martyriũ subierunt. Vuilge fortis vero, seu Liberata, cum alijs Christianis in eremum secessit, vbi asperrime viuens Syluestri cibo semel ad vesperam quotidie reficiebatur; donec comprehensa iterum ab impijs idolorum cultoribus ad sacrilegũ idolorum cultũm, & impudicitiam fuit instigata: illa vero, nec sororũ nece perculsa, nec minis, aut cruciatibus deterrita, tortoribus se læta obtulit. Et post varia tormentorum genera, in Lusitania ad Castraleuca pro fide, & pudicitia decertãs in Cruce meruit Martyrij palmam adipisci, circa annũ Domini centesimum trigesimum nonum: cuius corpus in amplissimo templo Seguntino honorificè conditũ, summa colitur religione, & populorum frequentia.

Resp. Afferentur.

In Tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundum Mathæum.

Lectio. VII. Cap. 13.

IN illo tempore dixit Iesus Discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum cælorum thesauro abscondito in agro. Et reliqua.

Homilia sancti Ioannis Chrysostomi.

Homil. 48. *super Matthæum Cap.* 13.

SIcut granum sinapis, & fermentum, sic duæ parabolæ istæ thesauri, atque margaritę parum inter se differunt:

runt: illud enim ambabus his denotatur, quoniam oporteat prædicationem Euangelij omnibus cæteris anteponere. Et illis quidem (fermẽti dico, atque sinapis) magna Euangelij virtus ostendebatur, quæ omnino totum orbem terrarum erat superatura: hæ vero posteriores summi esse pretij significant: sicut enim sinapis extenditur, sic quasi margarita pretiosissimum est, ac infinitas exhibet commoditates, vt thesaurus.

Resp. Hæc est virgo.

Lectio. VIII.

NEc illud solum dicimus quia cetera obijcienda sunt omnia, & sola prædicatio Euangellij retinẽda: verum etiam magno id esse cum gaudio faciendum. Sane qui renuntiationem bonorum facit, is nullam iacturam, sed quæstuosissimam facit mercaturam. Perpendis quo modo in mundo abdita, atque celata prædicatio est? Et in prædicatione sũma felicitas recondita? Nisi ergo cunctas res tuas venundabis, non emes: nisi curiose quæras, non inuenies. Duo hæc quippe nobis ad salutem necessaria sunt, sæcularium rerum contemptus, & iugis vigilantia.

Resp. Media nocte.

Lectio. IX.

QVærenti enim (inquit) bonas margaritas, & cum inuenisset vnam pretiosam, vendidit quæcũque habebat, ac emit eam. Vna quippe veritas, nec in multas scinditur partes: ac veluti qui margaritam habet, nouit se diuitem esse, etiam si alijs ignotum nonnumquã illud sit, cum paruo in loculo margarita reconditur: sic in prędicatione veritatis, qui ei adhærent, totoquè animo illam amplectuntur, opulentos esse non ignorant, quamvis infideles, thesauri vim non agnoscentes, fidelium opes contemnant.

Te Deum laudamus.

Ad Benedictus. Ant.

Quamvis plurimis blandimentis, & minis sancta Liberata expectaretur, vt fidem Christianam, pudicitiamquè desereret: stabilis, & firma in agone permãsit, & in Cruce impollutum spiritum Deo reddidit.

Oratio.

BEatæ Liberatæ Virginis, & Martyris tuæ, quæsumus Domine, precibus, &

& meritis adiuuemur: vt quæ pro tui nominis confessione, & pudicitiæ defensione in Cruce pependit, ab inicorum insidijs sua nos protectione defendat, Per Dominum nostrum.

In secundis Vesperis.

Ad Magnific. Añ.

O felix Liberata, à tyrannorũ seuitia liberatà! O gloriosa Vvilgefortis quæ vbique fortis in certamine reperta es! O Patrona admiranda Ciuitatis,& Diœcesis Seguntinæ: fac nos tuis precibus ad gaudia cælestia, quibus frueris, peruenire.

DIE XXXI. IVLII.

In festo S. Ignatij Conf. Dup. Omnia vt in Breuiar. Rom. In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorij Papæ in Euangel. Designauit Dominus. *de Communi Euangelistarum. Missa habetur propria.*

OFFICIVM PROPRIVM B. Virginis Mariæ de Mercede.

Duplex. Maius.

Recitandum Dom. 1. Augusti. Omnia dicuntur, vt in festo ad Niu. præter ea, quæ sequuntur

Oratio.

DEus, qui per gloriosissimam Filij tui Matrem ad liberandos Christi fideles a potestate Paganorum, noua Ecclesiam tuam prole amplificare dignatus es; præsta quæsumus, vt quam pie veneramur tanti operis Institutricem, eius pariter meritis, & intercessione, a peccatis omnibus, & captiuitate dœmonis liberemur. Per eundẽ.

Deinde fit commemor. Dominicæ occurrentis.

In secundo Nocturno.

Lectio. IV.

QVo tempore maior, feliciorq́ Hispaniarũ pars diro Saracenorum oprimebatur iugo, innumeriquefideles sub immani seruitute maximo cum periculo Christianæ fidei abiurandæ, amittendæ què salutis æternæ, infelicitèr detinebantur: Beatissima cęlorum Regina, tot tantisque benigniter occurrens malis, nimiam charitatẽ suam in ijs redimendis ostendit. Nam Sancto Petro Nolasco, pietate, & opibus florenti, qui sanctis vacans meditationibus, iugiter animo recogitabat, qua ratione tot Christianorum ærumnis sub Maurorum captiuitate degentium succurri posset: ipsamet Beatissima Virgo serena fronte se conspiciendam dedit, & acceptissimum sibi,

ac Vnigenito suo Filio fore dixit, si suum in honorem instituueretur ordo Religiosorum, quibus cura incumberet captiuos è Turcorum tyrannide liberandi: qua cælesti visione Vir Dei recreatus, mirum est, quo charitatis ardore flagrare cœperit, hoc vnum seruans in corde suo, vt ipse, ac instituenda ab eo Religio maximam illam charitatẽ sedulo exercerent, vt quisque animam suam poneret pro amicis, & proximis suis.

Resp. Sicut cedrus.

Lectio. V.

EA ipsa nocte eadem Virgo Sanctissima beato Raymundo de Peñafort, & Iacobo Aragoniæ Regi apparuit, idipsum de Religiosis instituẽdis admonens, suadẽsquè, vt opem pro constructione tãti operis ferrent. Petrus autem statim ad Raymũdi pedes, qui ipsi erat a sacris confessionibus, aduolans, ei rem omnem aperuit, quem etiam cælitus instructum reperit, eiusquè directioni se humillime subiecit. At superueniens Iacobus Rex, quam & ipse acceperat a Beatissima Virgine reuelationẽ exequi statuit. Vnde collatis, inter se consilijs, & oõsentientibus animis in honorem eiusdem Virginis Matris Ordinem instituere aggressi sunt sub inuocatione Sanctæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum.

Resp. Quæ est ista.

Lectio. VI.

DIe igitur decima Augusti anno Domini millesimo ducentesimo decimo octauo, Rex idem Iacobus eam institutionem, iam pridem ab ijsdem Sanctis Viris conceptam, exequi statuit, sodalibus quarto voto adstrictis manendi in pignus sub Paganorũ potestate, si pro Christianorum liberatione opus fuerit. Quibus Rex ipse arma sua Regia in pectore deferre concesit, & a Gregorio Nono illud tam præcellẽtis erga proximum charitatis Institutum, & Religionẽ confirmari curauit. Sed & ipse Deus per Virginem Matrem incrementum dedit, vt talis institutio celerius, ac felicius totum per Orbẽ diuulgaretur. sanctisquè viris floruerit charitate, ac pietate insignibus qui eleemosynas a Christi fidelibus collectas in pretiũ redemptionis suorum proximorum expenderent, seque ipsos interdum darent in redemptionẽ multorum.

torum. Vt autem tanti beneficij, & institutionis debitæ Deo, & Virgini Matri referatur gratiæ, Sedes Apostolica hanc peculiarem festiuitatem celebrari, & officium recitari indulsit, cum alia fere innumera eidem Ordini priuilegia pariter cõtulisset.

Resp. Ornatam monilibus.

In Tertio Nocturno.

Regem gloriæ qui beatos *Resp. VIII.* Beata es Maria Dei Genitrix, Patrona, & auxiliatrix nostra: * Cuius nutu hæc tua ad fidelium redemptionẽ instituta est Religio. *Vers.* Tua facta intercessione adiuua nos Virgo immaculata. Cuius nutu. Gloria Patri. Cuius nutu.

Nona lectio, & commemoratio in Laudibus Dominicæ occurrentis.

Ad Vesperas. Ãna.

Dum esset, *cum reliquis de Laudibus, Psalm. Capitulum, Hymnus, & Vers. vt inprimis Vesperis.*

Ad Magnificat. Ãna.

Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus.

Oratio: Deus, qui, *vt supra.*

Deinde fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

Missa vt in Festo ad Nives.

Omnia. vt supra.

DIE VII. AVGVSTI.

In festo S. Caietani Confes.

Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter eaquæ hic habentur propria.

In secundis Vesp. Transfigur. D. N. Iesu Christi pro commem sancti Caietani. Antiph. Quærite primum regnum Dei, & iustitiam eius, & hæc omnia adjicientur vobis.

Oratio.

DEus, qui beato Caietano Confessori tuo Apostolicam viuendi formã imitari tribuisti: da nobis eius intercessione & exemplo, in te semper confidere, & sola cælestia desiderare. Per Dominum nostrum.

Deinde fit commemor. sancti Donati Epis. & martyris.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno

Lectio IIII.

CAietanus nobili Thienæa gente Vicentiæ ortus, statim à matre Deiparæ Virgini oblatus est. Mira à teneris annis morum innocentia in eo eluxit, adeò vt Sanctus ab omnibus nuncuparetur: Iuris vtriusque Lauream Patauij adeptus, Romã profectus est, vbi inter Prælatos

latos à Iulio Secundo collocatus,& Sacerdotio initiatus tanto Diuini amoris æstu succensus est,vt relicta aula se totum Deo mancipauerit. Nosocomijs proprio ere fundatis,etiam morbo pestilenti laborantibus, suis ipse manibus inseruiebat. Proximorũ saluti assidua cura incumbebat, dictus propterea venator animarum.

Lectio. V.

COllapsam Ecclesiasticorum disciplinam ad formam Apostolicæ vitæ instaurare desiderans; Ordinem Clericorum Regulariũ instituit, qui abdicata rerum omnium terrenarum sollicitudine,nec reditus possiderent, nec vitæ subsidia à fidelibus peterent, sed solis eleemosynis sponte oblatis viuerent, Itaque approbante Clemente Septimo ad aram maximã Basilicæ Vaticanę vna cũ Ioãne Petro Carrafa Episcopo Theatino, qui posteà Paulus Quartus Põtifex Maximus fuit, & alijs duobus eximiæ pietatis viris ,vota solemnia emisit In Vrbis direptione à militibus crudelissime vexatus,vt pecuniã proderet quã dudum in cælestes thesauros manus pauperum deportauerant, verbera, tormeta, & carceres inuicta patientia sustinuit. In suscepto vitæ instituto constantissime perseueràuit,soli diuinę prouidentiæ inhęrens, quam sibi numquã defuisse,aliquãdo miracula comprobarunt.

Lectio VI.

DIuini cultus studium , nitorem domus Dei,sacrorum Ritum obseruantiã & sanctissimæ Eucharistiæ frequentiorem vsum maximè promouit.Hæresum mõstra & latebras non semel detexit,ac profligrauit. Orationem ad octo passim horas iugibus lacrymis protrahebat; sępè in extasim raptus,ac prophetiæ dono illustris.Romæ nocte natalitia ad Præsepe Domini infantem Iesũ accipere meruit à Deipara in vlnas suas. Corpus integras noctes interdum verberationibus afligebat;nec vnquam adduci potuit , vt vitæ asperitatem emolliret: testatus in cinere & cilicio velle se mori. Denique ex animi dolore concepto morbo, quod offendi plebis seditione Deum videret,cælesti visione recreatus, Neapoli migrauit in cælum: ibique corpus eius in Ecclesia sãcti Pauli magna religione colitur. Quem multis miraculis in vi

ta

ta & post mortem glorioſum Clemens Decimus Pontifex Maximus ſanctorum numero adſcripſit.

IN III. NOCTVRNO.

Lectio ſancti Euangelij ſecundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 6.

IN illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis: Nemo poteſt duobus dominis ſeruire. Et reliq.

Homilia ſancti Auguſtini Epiſcopi.

Lib. 2. de Serm. Domini in monte, cap. 14.

NEmo poteſt duobus dominis ſeruire. Ad hanc ipſam intentionem referendum eſt, quod conſequenter exponit, dicens: Aut enim vnum odio habebit, & alterum diliget: aut alterum patietur, & alterum contemnet. Quæ verba diligenter conſideranda ſunt: nam qui ſint duo domini, deinceps oſtendit, cum dicit: Non poteſtis Deo ſeruire, & mammonæ. Mammona apud Hebræos diuitiæ appellari dicuntur. Congruit & Punicum nomen: nam lucrum punicè mammon dicitur. Sed qui ſeruit mammonæ, illi vtique ſeruit, qui rebus iſtis terrenis merito ſuæ peruerſitatis præpoſitus, magiſtratus huius cæli à Domino dicitur. Aut enim vnum odio habebit homo, & alterum diliget: id eſt Deum: aut alterum patietur, & alterum contemnet. Patietur enim durum, & pernicioſum dominum, quiſquis ſeruit mammonæ: ſua enim cupiditate implicatus, ſubditur diabolo, & non eum diligit. Quis enim eſt qui diligat diabolum? ſed tamen patitur.

Lectio viij.

IDeò, inquit, dico vobis, nõ habere ſolicitudinem animæ veſtræ quid edatis, neque corpori veſtro quid induatis: ne fortè, quamuis iam ſuperflua non quærantur, propter ipſa neceſſaria cor dupli cetur, & ad ipſa conquirenda, noſtra detorqueatur intẽtio, cum aliquid quaſi miſericorditer operamur; id eſt vt cum conſulere alicui videri volumus, noſtrum emolumẽtum ibi potius, quam illius vtilitatem attendamus: & ideò nobis nõ videamur peccare, quia non ſuperflua, ſed neceſſaria ſunt, quæ conſequi volumus.

Pro ſancto Donato. Lectio ix vt in Breuiario.

In Laudibus ad Benedictus. Ant. ipſ. Nolite ſoliciti eſſe, dicentes: Quid manducabimus? aut quid bibemus? ſcit enim

enim Pater vester, quid vobis necesse sit.

Et fit commemor. sancti Donati Episc. & martyris.

In secundis Vesperis à Capitulo de SS. Cyriaco, Largo, & Smaragdo mart. commem. sancti Caietani. Antiph. Quærite primum regnum Dei, & iustitiam eius, & hæc omnia adijcientur vobis.

Missa de Communi Conf. non Pontif. Os iusti. *Oratio propria. Secunda sancti Donati Episc. & M. Tertia* Acunct. *Euang.* Nemo potest duobus dominis seruire. *Vt in Dominica xxiij. post Pentecost.*

DIE IX. AVGVSTI.

OFFICIVM PROPRIVM Sanctorum Martyrum Iusti, & Pastoris Patronorum Magistralis Ecclesiæ, & oppidi Complutensis Toletanæ Diœcesis.

Duplex 2. Classis.

Ad Vesperas.

Ant. Iustus & Pastor, *Cum reliq. de Laudib.*

Psalm. Dixit Dominus, *Cum reliq. de Dnica. Vltimo loco:* Laudate Dñum omnes gentes.

Capitulum Rom. 8.

FRatres, existimo enim, quod non sunt condignæ passiones huius tẽporis ad futuram gloriam, quę reuelabitur in nobis: nam expectatio creaturæ reuelationẽ filiorum Dei expectat.

Hymn. B. Isidor.

ECce Iustus, ecce Pastor,
Ambo iuncti sanguine,
Quos piæ fraternitatis
Iunxerat germinatas,
Iunxit æqualis sacratæ
Passionis vnitas,
Hi tamen scholis retenti,
Dum instruuntur litteris
Audientes quod tyrannus,
Intrat vrbem persequens,
Illico scholam relinquunt.
Et tabellas abnuunt.
Appetunt cursu deinde,
Præsidis præsentiam,
Et Crucem Christi sequẽdo,
Corpus armant debile,
Quo triumphos passionis
Expedirent fortiter.
Hoc repente Daciano
Nuntiantes inquiunt,
Ecce advenire Christum
Profitentes paruulos,
Mortis vitro passiones,
Atque cædes perpeti.
Concitãs adest hic Præses
Turbidus, sequitiam:
Ad suos truces ministros
Teneantur clamitat:
Fustibus, iubens tenella
Dissecari corpora.
Tunc sacratas ambo voces,
Alloquuntur inuicem,
Tempus es iam temporales
Ferre pœnas corporis,

Quo

Quo futuro perfruimur;
Gaudio cum Angelis.
Audiens mox Dacianus
Martyrum constantiam;
Excitatus in furore,
Dictat hanc sententiam:
Vt perempti ambo fratres,
Morte dira intercidant.
Protinus,eos ferentes
Pertrahunt satellites,
Ad locum campi patentem,
Quem ferunt laudabilem,
Ense illic verberantur,
Laureantur sanguine,
Laus tibi per omne tẽpus,
Trinitas indifferens,
Laus,honor, virtusq; summa
Singularis gloriæ,
Quæ Deum te sæculorum,
Personet,per sæcula. Amen.
Vers. Lætamini in Domino,& exultate iusti.
Resp. Et gloriamini omnes recti corde.

Ant. Ad Magnificat.
Fortissimi pueri Iustus, & Pastor, in campum laudabilem adducti,pro Christo plus quam virili constantia, dato collo, martyrio coronati sũt

Oratio.

DEus lactentiũ fides, spes infantium,charitas puerorum, qui per Innocentium tuorum Iusti, & Pastoris laudem cunctos prouocas ad salutem: infunde nobis, quæsumus,puritatem lactentis infantiæ, vt dum sensu iustitię paruulis adæquamur, in illà remuneratione fideliũ cum sanctis pariter gloriemur. Per Dominum nostrũ.

Nulla fit commem. præcedentis,si vero venerit in Dñica fit commem. de ea.

Ad Matutinum Inuitat.
Regem gloriæ,qui beatos hodie Iustum,& Pastorẽ coronauit * Venite adoremus.
Psalm. Venite.

Hymnus.

DIuino agente spiritu,Quũ infirma mundi roborat,
Ad vincula, flagra, & vulnera.
Fratres tenelli conuolant.
Vix Iustus annum septimũ
Nonumque Pastor egerat,
Etiam cruento in prælio,
Vterque mundum vicerat.
Minas vterque Præsidis
Vterque spreuit verbera,
Et colla vterque lactea,
Stricto mucroni subdidit.
Incensa nempe charitas,
Quã Christus armat,& fouet
Quamuis tenello in corpore
Nescit malis succumbere.
In hoc triumpho nobili,
Diuina virtus emicat,
Quæ infirma sęcli deligit,
Confundat vt fortissima.
Sit laus,potestas,gloria,
Vni,trinoquè numini,
Quod cæde, & ore infantiũ.

Inuitat ad cæleſtia. Amen.

Aña. Cum Dacianus præſes dira Chriſtianis ſupplicia minaretur, Iuſtus, & Paſtor pueri, mira alacritate ſe ſe martyrio obtulerunt.

Pſalm. Beatus vir.

Aña. Ira exardeſcens, & rubore ſuffuſus Dacianus infantes Martyres fuſtibus cædi & excruciari crudeliter iuſsit.

Pſalm. Quare fremuerunt gẽtes. *Aña.* Non flagris, non morte deterriti, ad martyrium pro Chriſto perferendum, ſe mutuo roborabant.

Pſalm. Domine, quid multiplicati.

Verſ. Lętamini in Dño, &c.

Reſp. Et gloriamini omnes recti corde.

In primo Nocturn. lection.

B. Pauli ad Rom. Fratres, debitores, *vt in commun. plurimor. Mart.*

Reſp. 1 Beati Martyres Iuſtus, & Paſtor teneris annis ætatis ſuæ mortem perdiderunt & vitam inuenerunt.* Quia ſolum vitæ dilexerunt autorem.

Verſ. Infantia computabatur in annis, ſed ſenectus erat venerabilis non annorum numero computata, Quia.

Reſp. 1. Ingreſſus tyrannus Cõplutũ omnes Chriſtianos perquiri iubet. qui aut idolis ſacrificent, aut cruciatibus acerbiſsimis interficiantur, Iuſtus & Paſtor vltro ſe offerunt.* Quia magno deſiderio, pro Chriſto moriendi erant incenſi.

Verſ. Proiectis tabellis, quibus prima litterarum rudimenta continebantur, in domũ iudicis properant, Quia.

Reſp. 3 Videte ne cõtemnatis vnum ex his puſillis.* Angeli enim eorum ſemper videt faciem Patris mei, qui in cælis eſt.

Verſ. Qui ſcandalizauerit vnũ de puſillis iſtis, expedit ei, vt ſuſpendatur mola aſinaria in collo eius, & demergatur in profundũ maris. Angeli. Gloria Patri. Angeli.

In ſecundo Nocturno.

Aña. Dixit iuſtus, noli frater Paſtor hanc temporalem pertimeſcere paſsionem, nam qui nos ad tantam gratiam vocauit, vires cruciatibus pares præſtabit.

Pſal. Domine, quis habitabit.

Aña. Dignè frater juſte, ſic te decet hortari, vt iuſtitiam, quam nomine præferis, ſimul cum tuo frãtre ſuſcipias.

Pſal. Conſerua me Domine.

Aña. Hi ſunt, qui acceperũt benedictionem a Domino, & miſericordiam a Deo ſalutari ſuo.

Pſalm.

Psalm. Domini est terra.
Vers. Exultent iusti in conspectu Dei.
Resp. Et delectentur in lętitia.
Ex lib. S. Isidori, & lib. S. Ildephonsi de viris illust.

Lectio. IV.

IVstus, & Pastor germani fratres Complutenses, illustre Christo Domino testimonium dederunt, Diocleciano, & Maximiano Imperatoribus. Nam cum Dacianus Prętes, Complutum ingressus, Christianos omnes perquiri iuberet, vt aut fidē Christi detestati Idolis sacrificarent, aut acerbissimis cruciatibus interficerentur, Iustus, & Pastor pueruli magno sunt pro Domino morien di desiderio incensi. Itaque proiectis tabellis, quibus prima litterarum rudimenta cōtinebantur, quo Christū melius discerent, è ludo litterario, neque vocati, neque appellati, in domū iudicis properant: Christianos se esse publice profitentur, & pro Christi fide supra ętatem, & corporis vires læti, atque alacres tormentorum cruciatibus se se vltro offerunt. Quos Dacianus tamquam pueros iubet verberibus ab ea mente deterreri.

Resp. Iustus sic fratrem Pastorem alloquebatur: ne timeas frater, mortē corporis, nec dira tormenta, quę nos circunstant: * Nam Deus ille, qui nos ad tantam gratiam vocare dignatus est, dabit vires cruciatibus pares.

Vers. Non te deterreant tormenta, quæ nobis parata sūt, quasi tenella nostra ætate grauiora. Nam Deus.

Lectio. V.

DVm ad verbera ducuntur, mutuo se ad supplicia fortiter subeunda nouelli agni cohortabantur. Nā Iustus minor natu, timēs forte, ne de sua frater constantia diffideret sic priorem Pastorem alloquitur. Nil, Pastor frater, timeas mortem corporis, quæ nos circūstat; nec tormenta, quæ nobis parata sunt, quasi tenella nostra ætate grauiora; excipe iugulo securus gladium: nam Deus ille, qui nos ad tantam gratiam vocare dignatur, dabit etiam vires cruciatibus pares. At hæc Pastor: Merito Iuste frater, sic te decet hortari, vt iustitiam, quam nomine præfers, re ipsa prętes eiusquè fructus mecum vna percipias. Egó vero libenter socium me tibi præbebo martyrij, vt tecum huius certaminis gloriā adipiscar. Quorum

rum sermones cum satellites ad Dacianum detulisent, veritus ille, ne reliqui Christiani tanto excitarentur exemplo, ciusque crudelitas, si in certamen descenderet, a pueris vinceretur, extra oppidū, procul ab hominum frequentia sanctissimos pueros arripi iubet, & silentio occidi. Itaque in campum, qui laudabilis est appellatus abducti, octauo idus Augusti gladio feriuntur. Et vt a maioribus accepimus, iugulati sunt super lapidem, qui Compluti in honore est, & adhuc seruat sacrati martyrij impressa vestigia.

Resp. Propter testamentum Domini, & leges paternas Iustus, & Pastor perstiterūt in amore fraternitatis.* Quia vnus fuit semper spiritus in eis, & vna fides.

Vers. Ecce quam bonum, & quam iucundum habitare fratres in vnum. Quia.

Lectio VI.

POst discessum Daciani, Christiani beatissima puerum corpuscula eo ipso loco honorifice sepelierunt: quæ durante persecutione: & nobis deinceps semper bellis Hispania exagitata, obliuioni traduntur, donec longo post tempore, Asturio Toletano Archiepiscopo, viro sanctissimo diuinitus commostrata sunt. Qui cælestem thesaurum pro dignitate æstimans, Complutum venit, eumque pretioso tumulo condidit: tantaque veneratione prosecutus est, vt Toletana sede relicta, primus Cōplutensem Episcopatum constituerit: ac reliquum vitæ tempus, in honorandis sanctissimis pueris collocarit, neque amplius se ab eis diuelli passus est, quorum reliquiæ multis, & illustribus miraculis claruerunt.

Resp. Innocentes pro Christo Infantes occisi sunt, ab impio tyrano, pueri fratres iugulati sunt, ipsum sequuntur Agnum sine macula.* Et dicunt semper: Gloria tibi Domine.

Vers. Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt coinquinati, virgines enim sunt. Et dicunt: Gloria. & Dicunt.

In tertio Nocturno.

Ant. Neque vocati, neque appellati, Iustus, & Pastor in domū iudicis properāt Christi fidem confitentes.

Psa. Exultate iusti.

Ant. Qui adhuc lactentis teneritudine agebātur infantiæ, vitia vires viriliter dimicant. Alleluia.

Psalm.

Psalm. Benedicam Dominum.
Ant. Deus adiutor noster in tribulationibus, propterea non timebimus dum turbabitur terra.
Isa. Deus noster refugium.
Vers. Iusti autem in perpetuum viuent.
Resp. Et apud Dominum est merces eorum.

Lectio Sancti Euangelij secundum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 2.

IN illo tempore: Respondens Iesus dixit: Confiteor tibi Pater, Domine cœli, & terræ: quia abscondisti hæc a sapientibus, & prudentibus, & reuelasti ea parvulis. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Ser. 8. *de Verb. Dñi.* 10.

QVid est hoc, fratres? à cõtrario sensu intelligite. Abscondisti hęc inquit, a sapiẽtibus, & prudẽtibus: & nõ dixit: Reuelasti ea stultis, & imprudentibus: sed ait, abscondisti quidem a sapientibus, & prudentibus, & reuelasti ea parvulis. Sapiẽtibus, & prudentibus, irridendis arrogantibus falso grãdibus, vere autem tumentibus, opposuit non insapientes, non imprudentes, sed parvulos. Qui sunt parvuli? humiles, Ergo abscondisti hæc a sapientibus, & prudentibus.
Resp. Sacrilegi Præsidis Daciani minas perhorrescunt viri, infantes contemnunt.* Et per infirma mundi fortia confunduntur.
Vers. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in vniuersa terra! Et per infirma.

Lectio viij.

NOmine sapientium, & prudentium, superbos intelligi posse ipse exposuit, cum ait: Reuelasti ea parvulis, ergo abscondisti nõ parvulis: Quid est non parvulis? Non humilibus. Quid est non humilibus, nisi superbis? O via Domini, aut non erat, aut latebat, vt reuelaretur nobis? Vnde Dominus exultauit? Quia reuelatum est parvulis; debemus esse parvuli: nam si voluerimus esse magni, quasi sapientes, & prudentes, non nobis illud reuelatur.
Resp. Hæc est vera fraternitas, quæ numquam potuit violari certamine: qui effuso sanguine secuti sunt Dominum:* Contemnentes aulã regiam peruenerunt ad regna cælestia.
Vers. Ecce quam bonum, & quam iucundum habitare fratres in vnum. Cõtemnentes.

Glo-

Gloria. Contemnentes.

Nona lect. hom. Vig. S. Laurẽtij, si vero fuerit Dominica 9. lect. erit de Homil. Dominicæ, & comm. in Laud. Vbi fuerit Titul.

Lectio. ix.

QVi sunt magni? Sapientes, & prudẽtes. Dicẽtes se esse sapientes, stulti facti sunt. Habens remedium a contrario, si dicendo te esse sapientem, stultus factus es, dic te stultũ, & sapiens eris. Sic dic & intus dic: quia sic est, vt dicis. Si dicis, coram hominibus noli dicere, & coram Deo non dicere. Prorsus quod ad te ipsum pertinet, quod ad tua tenebrosus es? Quid est enim aliud, esse stultum, nisi esse tenebrosum incorde? Denique de illis sic ait: Dicentes se esse sapiẽtes stulti facti sunt.

Te Deum.

Ad Laud. & per Hor.

Añ. Iustus, & Pastor fratres pueri, cum Præsidis sæuitiã viri perhorrescerent, sponte ad martyrium cucurrerunt.

Psalm. Dominus regnauit, *Cum Relig. de Laudib.*

Añ. Pastor, & Iustus fratres, cum pueri adhuc litteris imbuerẽtur, proiectis in schola tabellis veram sapientiã sunt secuti.

Añ. Iustus Pastorem alloquitur, noli frater mortem corporis, nec tormenta, quæ nobis parata sunt, pertimescere.

Añ. Dixit Pastor Iusto fratri libenter me tibi martyrij socium prebebo, vt simul huius certaminis gloriam consequamur.

Añ. Pueri, & iuuenes, senes cum iunioribus laudent nomen Domini. Alleluia.

Cap. Rom. 8,

Fratres, existimo enim quod non sunt condignę passiones huius temporis ad futuram gloriam, quæ reuelabitur in nobis. Nam expectatio creaturæ reuelationem filiorum Dei spectat.

Hymnus.

SAcra victorum monumenta fratrum
Supplici voto renouamus & te Martyrum
Virtus canimus qui in illis.
Christe triumphas.
Hodie duplex tibi consecratur
Victima, hostili temerata cultro,
Vtraque internas animante vires.
Vritur igne.
Vltro ad immitem properat tyrannum,
Vtraque intentos cupit ire in enses,

Nulla

Nulla vis cogit, iugulum minaci,
Subdere ferro.
Prodeunt vna genitricis aluo,
Tempore ad palmam rapiuntur vno,
Et duplex agnus laniatus, vnam
Imbuit aram.
Excipe ex nostris Deus alme templis,
Vota, solemni giminata ritu,
Quique adhuc stillat veteri recentem
Morte cruorem.
Gloria æterno genitori, & eius.
Sit coæternæ soboli iugisque
Laus paraclito, qui ab vtroque manat.
Numine sacro. Amen.

Vers. Exultabunt sancti in gloria.

Resp. Lætabuntur in cubilibus suis.

Ad Benedictus Ant.

Super petram, duæ victimæ Christo gratissimæ, Iustus, & Pastor iugulati sunt, & corpora eorū in pace honorifice sepulta sunt. Alleluia.

Oratio.

DEus lactentium fides, spes infantium, charitas puerorum, qui per innocentium tuorum, iusti, & Pastoris laudem, cūctos prouocas, ad salutem; infunde in nobis quæsumus, puritatem lactentis infantiæ, vt dum sensu iustitiæ parvulis adæquamur, in illa remuneratione fidelium, cū sanctis pariter gloriemur. Per Dominum nostrum.

Commem. Vig. S. Laurentij, & comm. S. Romani Mart.

Ad Tertiam.

Capit. *Rom.* 8.

Fratres, existimo enim quod non sunt: *Vt supr.*

Resp. Lætamini in Domino:* Et exultate iusti. Lætamini.

Vers. Et gloriamini omnes recti corde. Et exultate. Gloria Patri. Lætamini.

Vers. Exultent iusti in conspectu Dei.

Resp. Et delectētur in lætitia.

Ad Sextam.

Capit. *Rom.* 8.

SCimus autem quoniam diligentibus Deum, omnia cooperantur in bonum, ijs, qui secundum propositū vocati sunt sancti.

Resp. Exultent iusti,* In conspectu Dei. Exultent.

Vers. Et delectentur in lætitia In Conspectu, Gloria Patri Exultent.

Vers. Iusti autem in perpetuum viuent.

Resp. Et apud Dominum est merces eorum.

Ad Nonam.

Cap.

Cap. Rom. *Rom.* 8.

QVis ergo nos separabit a charitate Christi? tribulatio? anangustia? an fames? an nuditas? an periculũ? an persecutio? an gladius?

Resp. Iusti autem in perpetuũ viuent. Iusti.

Vers. Et apud Dominum est merces eorum. n perpetuũ viuent Gloria. Iusti.

Vers. Exultabunt sancti in gloria.

Resp. Lætabuntur in cubilibus suis.

In Secundis Vesp. omnia vt in primis.

Ãña. Iustus, & Pastor, *Cum reliq. de Laud.*

Psalm. Dixit Dominus. Confitebor. Beatus vir. Laudate pueri, Credidi.

a cap. fi. de S. Laurentio Mart. comm. SS. Iusti & Pastoris.

Ãña. Isti sunt duo nouelli agni, qui nec minis iudicis deterriti, nec virium teneritate defessi, vsque ad mortẽ tormenta passi sunt. Alleluia.

Oratio.

Deus lactentium fides.

DIE XXIII. AVGVSTI

Infesto S. Philippi Benitij Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de com. Conf. non Pont.

Oratio.

Deus qui nos &c.

In primo Nocturno, leguntur Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECVNDO NOCTVRNO

Lectio jv.

PHilippus ex nobili Benitiorum familia Florentiæ natus Parisijs medicinæ operam dedit, reversus in Patriam cum frequens Ecclesiã seruorum visitaret, quadie verba ex actibus Apostolorũ: Philippe accede, & adiunge te ad currum istum, legebantur, actus in extasim in aureo curru, quem ovis, & leo trahebant, Sanctissimã Dei genitricem Angelis comitantibus insidentem vidit, à qua sequenti nocte servos suos adire iussus, Bonfilium vnum ex septem Ordinis Fundatoribus Priorem adit, oratque ab eo inter conuersos recipi. Receptus vitam aliquandiù in monte Senario in spelunca solitariam duxit. Factus Sacerdos, & postea Prior Generalis, licet inuitus, huiusmodi munus decem, & octo annos ita ministrauit, vt in Italia, & alibi multis extructis Monasterijs Ordinem maxime propagarit, visitando, & predicando Emdam vsque Frisiæ Orientalis vrbem peruenit

ſenit multis ab hæreſi,&alijs vitijs per diuerſa loca conuer ſis. Diſſidentium paci,& errantium ſtudit emendationi. Piſtorij, & Florentiæ ſeditionibus,inter Guelphos,& Gibellinos ſedatis, Forolinentibus quod à Martino,IV.Pō tif.Max.defeciſſent,inter cō cionadū reprehenſis ab illis verberibus affectus eſt, ex quibus Peregrinus vnus ex percuſſoribus eamdem Religionem ingreſſus mira ſanctitate claruit.

Reſp. Honeſtum fecit.

Lectio. V.

PLura viuens edidit miracula. Ad Curiam pergens leproſum nudum ad Camillianum agri Senenſis vicum propria veſte indutum, ſtatim à lepra mundauit,quo miraculo pervulgato dum Viterbij Clemēte IV. è vivis ſublato Cardinales de ſucceſſore deligendo diſſiderent, nonnullis Philippum ad Pontificatum proponentibus,ipſe fugiens apud montem Tuſciatum delituit, vbi balneis (quæ adhuc Sancti Philippi nominantur) morbos ſanandi virtutem impetrauit. Arretij Fratribus fame penè cōfectis,dum ille ad imaginem Sanctiſsimæ Dei genitricis orat, ecce duo cophini candidiſsimorum panum pleni ad Monaſterij ianuam diuinitus delati. Cum in Germaniam prædicandi Euangelij cauſa a Rudolpho Imperatore inuitatus proficiſceretur à pud Lavinum agri Bononenſis amne ſub arboris vmbra ob æſtum diuerſatus,non nullis Deum blaſphemantibus diuinam prædixit vltionem, quæ illos ſtatim,ac ab eis receſsit,de cœlo tactos, igneq; conſumptos ſecuta eſt. Ex Germania rediens, nemuſq; inextricabile ingreſſus, cum ſocij inedia triduo afflicti vlterius progredi non poſſent, ipſe ad orationem cōfugiens panem, & aquam,quibus recrearentur, inuenit.

Reſp. Amauit eum.

Lectio. VI.

TVdertum veniens meretricibus ſibi in via auſis illudere,ſic perſuaſit, vt in Monaſterio apud Carſulā recluſæ perpetuam pœnitentiam egerint. In Vrbis ingreſſu totam ciuitatem ſibi tanquam Patri obuiā habuit, Eccleſiam ingreſſus,cum quaſi diuinans illa verba:hæc requies mea,pronunciaſſet;paulo poſt in feſto Aſſumptionis B. Mariæ Virginis in morbum incidit, ex quo octauo die Fratres ad obſervantiam

hortatus, sacrisque munitus Decimo Kalendas Septemb. anno salutis millesimo ducentesimo Septuagesimo quinto animam Deo reddidit, multis miraculis subsecutis: nam mulier manibus pedibusque contracta, vt Sacrum attigit corpus, domum incolumis remeauit. Cæcus ad eius tumulum deductus visū illico recepit. Puer à lupo strangulatus ad vitam reuocatur. Mulier quæ, & miracula negare, & seruum Dei irridere præsumpserat, muta effecta, dum resipiscens veniam precatur loquendi recuperat facultatem. Vnicus viduæ Filius ex diutino morbo defunctus, dum illa Philippi opem implorat rediuiuus surgit, illum sibi sucurrisse testatus, stupentibus, qui vt matrem solarentur, advenerāt. Quare Leo X. Pontifex Maximus cognita viri sanctitate; cum illum grauissimis curis impeditus in Sanctorum numerum referre non potuisset, vt in toto Ordine ritu duplici coleretur, indulsit. Paulus V. lectiones ex eius vita probauit, Tudertibusque ita colendi potestatem fecit, quod, & Vrbanus VIII. Florentinæ Ditionis Episcopis in statu veteri concessit.

Resp. Iste homo.

In Tertio Nocturno.

Legitur homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri in Euangelium. Nolite timere pusillus grex, *vt in communi secundo loco.*

Lect. IX. Vig. & com.

DIE XXX. AVGVSTI

Officium proprium S. Rosæ à S. Maria Virginis Limanæ, Tertij Ordinis Sancti Dominici. Dup. 1. C.

Omnia de comm. Virgin. præter Orationem, & Lectiones Secundi Nocturn.

Oratio.

BOnorum omnium largitor, omnipotens Deus, qui beatam Rosam cœlestis gratiæ rore præuentam, virginitatis, & patientiæ decore Indis florescere voluisti: da nobis famulis tuis, vt in odorē suauitatis eius currentes Christi bonus odor effici mereamur. Qui tecum.

Lectiones Primi Nocturni de Virginibus vt in com.

Lectio. jv.

PRimus Americæ Meridionalis flos sanctitatis Virgo Rosa Christianis parētibus Limæ progenita, mox ab incunabulis claruit futurę sanctimoniæ indicijs: nam vultus infantis mirabiliter in Rosæ effigiem transfigura-

tus

tus huic nomini occasionem dedit, cui postea Virgo Deipara cognomen adiecit, iubens vocari deinceps Rosam a Sancta Maria. Quinquennis votum perpetuæ virginitatis emisit. Adultior, ne a parentibus ad nuptias cogeretur, clam sibimet venustissimam capitis cæsariem præcidit. Ieiunijs supra humanũ modum addicta, integras Quadragesimas trãsegit pane abstinens, ac dietim solis quinque granulis mali citrini victitans.

Lectio. v.

HAbitu Tertij Ordinis Sancti Dominici assumpto, pristinas vitæ austeritates duplicauit, oblongo, asperrimoquè cilicio sparsim minusculas acus innexuit, sub velo coronam densis aculeis introrsus obarmatã, interdiu noctuquè gestauit. Sanctę Catharinæ Senensis ardua præmens vestigia catena ferrea triplici nexu circunducta, lumbos cinxit. Lectulum sibi è truncis nodosis composuit, horumque vacuas commissuras fragminibus testarum impleuit. Cellulam sibi angustissimam struxit in extremo horti angulo, vbi cæleſtium contemplationi dedita, crebris disciplinis, inedia, vigilijs corpusculum ex tenuans: at spiritu vegetata, larvas dæmonum frequenti certamine victrix, impauide protriuit, ac superauit.

Lectio. vj.

ÆGritudinum tormentis, domesticorum insultibus, linguarum morsibus dirè agitata, nondum satis pro merito se affligi quærebatur. Per quindecim annos ad plusculas horas desolatione spiritus, & ariditate miserrimè contabescens forti animo tulit agones omni morte amariores. Exinde cepit supernis abundare delicijs, illustrari visionibus colliquescere seraphicis ardoribus. Angelo tutelari, Sanctæ Catharinæ Senensi, Virgini Deiparæ inter assiduas apparitiones mire familiaris a Christo has voces audire meruit. Rosa cordis mei tu mihi Sponsa esto. Denique Sponsi huius Paradiso fæliciter inuectam, plurimisquè ante & post obitum miraculis corruscam, Clemes Decimus Pontifex Maximus Sanctarum Virginum Catalogo ritu solemni adscripsit.

In Tertio Nocturno.

Euangelium: Simile erit regnum cælorum decem virginibus.

Homil. S. Gregorij Papæ. De

Commun. Virg.

Miſſ. de Commun. Virg. Dilexiſti iuſtitiam, &c.

Cum Orat. Prop.

DIE XXXI. AVGVSTI

Secunda die Infraoct.

S. Roſæ Virgin.

Fit de S. Raymundo Nonnato Cõf. dup. vt in Breu. com. Octau.

DIE I. SEPTEMBRIS.

Tertia Die infraoctau.

S. Roſæ Semid:

Lect. Prim. Noct. de Script. occurrent.

In Secundo Nocturno.

De Serm. S. Ambroſij Epiſc. lib. 1. de Virg. ante med.

Lectio iv.

EGo licet laudationem nõ ſuſceperim virginitatis, ſed expreſsionem: adrem tamẽ pertinere arbitror, vt quæ ſit ei patria, quis auctor appareat. Ac prius vbi ſit patria, definiamus. Si enim ibi eſt patria, vbi genitale domicilium: in cælo profecto eſt patria caſtitatis, itaque hic aduena, ibi incolà eſt: Quid autem caſtitas virginalis, niſi expers contagionis integritas? Atque eius auctorem, quem poſſumus exiſtimare, niſi immaculatum Dei Filiũ, cuius caro non vidit corruptionem, diuinitas non experta contagionem?

Lectio v.

VIdete igitur, quanta virginitatis merita ſint. Chriſtus ante virginem. Chriſtus ex virgine, a Patre quidem natus ante ſæcula, ſed ex virgine natus ob ſæcula. Illud naturæ ſuæ, hoc noſtræ vtilitatis eſt illud erat ſemper, hoc voluit expectare aliud virginitatis meritũ. Chriſtus virginis Sponſus, &c. ſi dici poteſt; Chriſtus virgineæ caſtitatis. Virginitas enim Chriſti, non virginitatis eſt Chriſtus. Virgo eſt ergo quæ nupſit, virgo quæ nos ſuo vtero portauit, virgo quæ genuit, virgo quæ proprio lacte nutriuit, ſed iam a matre deſcendamus ad filias.

Lectio vj.

DE virginibus, inquit Apoſtolus, præceptum Domini non habeo, conſilium autem do. Si Doctor gentium non habuit, habere quis potuit? Et præceptum quidem non habuit, ſed habuit exemplum. Non enim imperari poteſt virginitas, ſed optari. Nam quæ ſupra nos ſunt in voto magis, quã in magiſterio ſunt: ſed volo vos, inquit, ſine ſolicitudine eſſe: nam qui ſine vxore eſt, ſolicitus eſt, quę Domini ſut, que-

quomodo placeat Deo. Et virgo cogitat, quæ Domini sunt, vt sit sancta corpore, & spiritu. Non ego quidem dissuadeo matrimonium, sed virginitatis attexo beneficium.

In Tertio Nocturno.

Lectio Sancti Euangelij secundum Matthæum.

Lectio. vij.

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum cælorum decem virginibus, quæ accipientes lampades suas, exierunt obuiã sponso, & sponsæ. Et reliqua.

Homil. S. Hieronymi Presbyt.

Lib. 4. in Matth. cap. 25.

HAnc parabolam quidem simpliciter in virginibus interpretantur, quarum aliæ iuxta Apostolum, & corpore, & mente sunt virgines; aliæ virginitatem tantũ corporum reseruantes, vel cætera opera non habent proposito suo similia, vel parentum custodia reseruatę, nihilominus mente cæperunt, sed mihi videtur ex superioribus alius sensus esse, qui dicitur, & nõ ad virginalia corpora, sed ad omne hominum genus comparatio pertinere.

Lectio. viij.

QVi id circo omnes virgines appellantur: quia gloriantur in vnius Dei notitia, & mens eorũ idololatriæ turbine non constrepitur. Oleum habent virgines, quę iuxta fidem, & operibus adornantur: nõ habent oleũ, quæ videntur simili quidem fide Dominum confiteri, sed virtutum opera negligunt. Possumus quinque virgines sapientes, & stultas quinque sensus interpretari, quorum alij festinãt ad cælestia, & superna desiderant: alij terrenis fæcibus inhiantes, fomenta non habent veritatis, quibus sua corda illuminent.

Lectio ix. & comm. S. Ægidij Abb. & comm. SS. duodecim Fratrum, vt in Breu.

DIE II. SEPTEMBRIS, IV. Die Infraoctau. S. Rosæ.

In Secundo Nocturno.

Serm. S. Maximi Episcopi. in Nat. S. Agnetis.

Lectio. iv.

CVm toto mundo virgineus flos Mariæ immarcescibiles coronas innectat, & sceptrigeram pudoris aulam immaculato conseruet affectu; eo vsque integritas perseuerauit ad palmam,

mam, vt in puellis trophęum ſanctitatis arriperet, & per veſtigia matris virginis ad cæleſtem thalamum perueniret. O quam imitabile virginitus, Virgo Roſa tu amoris tradidiſti exemplum. O quã ſanctum pectoribus dandum virgineis tribuiſti reſponſum contemnendo mundi diuitias, execrando carnis cõcupiſcentias, & ſolam Chriſti pulchritudinem adamando. Accedite ad puellam puellę, & diſcite quales in pectore ſuo circa amorem Chriſti flammas accendit. Diſcite virgines Chriſti amorem in ea feruentem, & omnes mundi diuitias, velut ſtercora recuſantem.

Lectio. V.

IDeo enim ſanctorum per litteras traduntur exempla, vt vnuſquiſq; pro qualitate ſexus, modum ſui propoſiti teneat, & ſicut per virginem virgines, ita per coniũgem coniuges vincere ſæculum pro Chriſti amore ſtudeant; ac repugnatione animi mundi dulcia recuſantes, & eius non recuſantes auſtera, ad delectationes perpetuas, & ad gaudia æterna pertingant. Hæc dicentes nõ vituperamus cõnugũ caſta commercia, ſed virginũ perſeuerantiam adornamus. Nõ enim virginitas malis rebus ſuperponenda eſt, ſed eſt rebus optimis præferenda, quę enim mundis mundior & ſanctis eſt ſanctior, non indiget malarum rerum vituperatione laudari. *Lectio. XI.*

VEni iam virgo ad thalamum, quem quæſiſti, vt ſponſã te virginitas immaculata comprobet Chriſti. Felix caterua virginum, quibus ſtudium eſt tuæ ſequi confeſsionis veſtigia. Habebunt enim tecum coronam in cælo, quæ tecum ſuperauerunt inimicum in mundo. Nam ſicut tibi veſtigia proſequenti participatio æternę remunerationis apparuit; ita eis te imitãtibus æterna credimus gaudia nõ negãda. Itaque ò ſplendida Chriſto, Dei Filio, & omnibus Angelis, atque Archangelis grata, vt noſtri meminiſſe digneris, quibus poſſumus precibus exoramus: vt nobis ille tribuat indulgentiã, qui tibi tuorũ omniũ laborũ tradidit palmam.

In Tertio Nocturno.

Lectio S. Euangelij ſecundum Mathæum.

Lectio VIII.

IN illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis parabolã hanc: Simile erit regnum cęlorum

lorum, decẽ virginibus, quę accipientes lampades suas, exierunt obuiam sponso, & sponsæ. Et reliqua.

Hom. S. Ioann. Chrisost. 79. in Matt. post init.

QVam ob causam in persona virginum hanc parabolam profert, nec qualẽcumque personam sine discrimine subijcit? Magna quædam dẽ virginitate disseruerat, dicens: Sunt eunuchi, qui se ipsos castrauerũt propter regnum cælorum. Et qui potest capere, capiat. Nec ignorabat de virginitate magnam esse vulgo existimationem, quippe cum sit ea res natura sublimis: quod inde patet, quia neque in veteri testamento à priscis illis, sanctisque viris culta fuit, & in nouo nulla legis necessitate iubetur: non enim id imperauit, sed fidelium voluntati permisit. Vnde & Paulus ait: De virginibus autẽ præceptum Domini non habeo, & laudo quidem eum qui hoc sectatur institutum, nolentẽ autem non cogo, neque eam rem præceptum facio.

Lectio. VII.

QVoniam igitur, & magna res erat, & de ea apud multos magna erat existimatio: ne quis ea perfecta se totum perfecisse putaret, ac cætera negligeret, hanc parabolam posuit, vt ostenderet, virginitatem, quamuis cætera habeat, si misericordiæ bonis caruerit, cũ fornicatoribus eijci. Ac merito quidem inhumanum, ac misericordia carentem cum illis collocat. Fornicator enim corporum, istæ vero pecuniarum cupiditate vincuntur. Non est autem corporũ, & pecuniæ par cupiditas: sed acrior multo, atque vehemẽtior illa corporum est. Quanto igitur cum imbecilliore luctantur tanto minus venia dignæ sunt, si vincantur. Idcirco etiã fatuas appellauit, quoniam maiori certamine superato, in faciliore totum perdiderunt.

Lectio. IX.

LAmpades autẽ hoc loco illud ipsum virginalis donum appellat, sanctimoniæ puritatem: oleum vero benignitate eleemosynam, impensum indigentibus auxilium. Tardante autẽ sponso, dormitauerunt omnes, & dormierunt. Non paruum temporis rursus spatium interiectum ostendit, vt discipulos regnũ ipsius mox futurum expectantes, ab ea opinione deduceret: id enim illi sperabant: quapropter ere

bro

bro ab huiusmodi eos spe revocat. Ad hoc illud quoque indicat, somnum quemdam esse mortem: Dormierunt, inquit, media autem nocte clamor factus est; vel vt in eadem parabola persistat; vel rursus ostendit in nocte futuram esse resurrectionem. Clamorem etiam Paulus commemorat, dicens: In iussu, in voce Archangeli, in nouissima tuba descendet de cælo.

Te Deum.

DIE III. SEPTEMBRIS.

V. DIE INFRA OCTAV.

S. Rosæ.

In secundo Nocturno.

Tres lectiones S. Cypriani Episc. & Mart. de disciplina, & habitu Virginum: Nunc nobis ad Virgines. &c. *Vt in Breu. de Commun. Virg.*

In Tertio Nocturno.

Lectio S. Euangelij secundũ Matthæũm.

Lectio. VII.

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum cælorum decem virginibus, quæ accipientes lampades suas exierunt obuiã sponso, & sponsæ: Et reliqua.

De Homil. S. Ioann. Chrysost.

POst ingentes labores, post incredibiles sudores, & acerrimas pugnas, post trophæa, quæ de naturæ rabie statuerunt, resurgunt cũ decore, & lampadibus earum extinctis terram aspicientes recedunt. Nihil sane tenebrosius est, quam virginitas oleo carens; vnde sic vulgo multi inmisericordes tenebrosos solent appellare; quid igitur ex virginitate lucratæ sunt, quæ nec sponsum quidem viderunt, sed terribile illud verbum audiuere: Abite, nescio vos.

Lectio. VIII.

QVod cum ipse dixerit, nihil illud, quam gehenna, & intolerabilis cruciatus relinquitur: imo vero etiam gehenna, istud verbũ grauius est: hoc verbum operantibus etiam iniquitatem; dixit: Vigilate, quia nescitis diem, neque horam, cre bro id repetit, vt ignorantiã exitus ab hac vita vtilẽ esse ostendat. Vbi sunt ergo, qui per totam vitam desidia torpescunt, & quãdo a nobis admonentur, respondere non dubitant, omnia se pauperibus moriendi tempore relicturos? *Lectio. IX.*

AVdiant hæc verba, & emẽdent se: multi enim abeun-

abeundi tempus expectantes, ita repente rapti sunt, vt nec iniungere suis quidquam potuerint. Sed hæc quidem parabola eius eleemosynæ gratia, quæ cum pecunia cõficitur, dicta est. Cur autem hæc parabola sponsũ adducit? Vt videas quantum virginibus Christus afficitur ijs, quæ sua pauperibus erogant: hæc enim, & vera virginitas est. Nam & Paulus huic rei hanc descriptionem attribuit, dicens: Innupta sollicita est de ijs, quæ Domini sunt, vt sit sancta corpore, & spiritu.

Te Deum.

DIE IV. SEPTEMBRIS.

VI. DIE INFRAOCTAV.

S. Rosæ.

Serm. S. Augustini Episc.

De S. Virginit. cap. 2.

Lectio. IV.

CVm vniuersa Ecclesia virgo sit desponsata vni viro Christo, sicut dicit Apostolus, quanto digna sunt honore membra eius, quæ hoc custodiunt, etiam in ipsa carne: quod tota custodit, in fide, quæ imitatur matrem viri & Domini sui? nam Ecclesia quoque, & virgo, mater est: cuius enim integritati consulimus, si virgo non est? Aut cuius prolem alloquimur, si mater non est? Maria corporaliter caput huius corporis peperit, Ecclesia spiritualiter membra illius capitis parit. In vtraque virginitas fœcunditatem non impedit, in vtraque fecunditas virginitatem non adimit.

Lectio. V.

VIrginalis autem integritas, & per piam continentiam ab omni concubitu immunitas Angelica portio est, & in carne corruptibili incorruptionis perpetuæ meditatio. Cedat huic omnis fœcunditas carnis, omnis pudicitia cõiugalis: illa nõ est in potestate, illa non est in æternitate. Fœcunditatẽ carnalem non habet liberum arbitrium, pudicitiam coniugalem non habet cælum. Profecto habebunt magnum aliquid præter cæteros in illa communi immortalitate, qui habent aliquid iam non carnis in carne.

Lectio. VI.

SEquimini Agnum, quocũque ierit, scripsit ille de vobis. Quo ire putamus hũc Agnum? quo nemo eum sequi, vel audeat, vel valeat, nisi vos virgines, quo putamus

mus eum ire? in quos saltus, & prata nobis, credo, sunt grandia gaudia, nec gaudia qualia in ipso regno Dei cæteris non virginibus erunt, sed ea cæterorum omniũ gaudiorum forte distincta. Gaudium virginum Christi, est de Christo, in Christo, cum Christo, post Christum, per Christum, propter Christũ. Gaudia propria virginum Christi, non sunt eadem nõ virginum, quamuis Christi: nam sunt alijs alia, sed nullis talia. Ite, in hæc, sequimini agnum, quia & agni caro vti que virgo: Sequimini virginitate cordis, & carnis quo cumque ierit, quid est eum sequi, nisi imitari?

In Tertio Nocturno,

Lectio S. Euangelij secundum Matthæum.

Lectio. VII.

IN illo tempore: Dixit Iesus Discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum cælorum decem virginibus, quæ accipientes lampades suas exierunt obuiam sponso, & sponsæ. Et reliqua.

Homil. S. Augustin. Episcop. Ser. 23. de verb. Dom. cap. 2.

INtelligamus, charissimi, ad omnes nos, id est, ad vniuersam omnino Ecclesiã, istam pertinere, parabolam, non ad solos præpositos, nec ad solas plebes, sed prorsus ad omnes. Quinque istæ, & quinque virgines, omnes omnino sunt animæ Christianorum: sed vt dicamus vobis quod Deo inspirante sentimus, non qualescumque animæ, sed tales animæ, quæ habent catholicam fidem, & habere videntur bona opera in Ecclesia Dei, & tamen ex ipsis quinque sunt prudentes, & quinque fatuæ.

Lectio. VIII.

QVare ergo apellatæ sunt quinque, & quare virgines, prius videamus. Omnis anima in corpore ideo quinario numero censetur, quia quinque sensibus vtitur: qui ergo se abstinet ab illicito visu, ab illicito auditu, ab illicito odoratu, ab illicito gustatu, ab illicito tactu, propter ipsam integritatem virginis nomen accipit. Sed si bonum est abstinere ab illicitis sentiendi motibus, & ideo vnaquæque anima Christiana virginis nomen accipit: quare quinque admittuntur, quinque autem repelluntur?

Lectio. IX.

ET Virgines sunt, & repelluntur. Parum est, quia virgines sunt, & lampades habent: virgines propter absti-

abstinentiam ab illicitis sensibus, lampades habent propter opera bona. De quibus operibus Dominus dicit: Luceant opera vestra coram hominibus. Item discipulis dicit: Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris. In lumbis accinctis virginitas, in lucernis ardentibus opera bona. Si ergo ab illicitis abstinentia bona est, unde virginitas nomen accepit, & opera bona laudabilia sunt, quæ significantur lampadibus: quare quinque admittuntur, & quinque repelluntur? Te Deum.

DIE V. SEPTEMBRIS.

VII. DIE INFRA OCTAV.

S. Rosæ.

Serm. S. Fulgentij. Episc. Ep. 3 ad Probam. cap. 4.

Lectio. IV.

TAm magnum Deus voluit esse bonum virginitatis, vt illud nō aliūde, sed ex vocabulo dignaretur nominare virtutis. Virginis, itaque si quis velit diligenter considerare vocabulum, ex virtutis inueniet nomine deriuatū. Virgo enim dicitur, quasi virago. Viraginem vero Scriptura sancta non ob aliud vocatam dicit, nisi quia de viro sumpta est. Dixitque Adam: Hoc nunc os ex ossibus meis, & caro de carne mea. Hæc vocabitur virago, quoniam de viro sumpta est. Itaque cum virginis nomen ex nomine viri descenderit, quis dubitet, quod vir à virtute vocatus sit?

Lectio. V.

ET quia sicut Paulus docet, illa omnia in figura facta sunt nostri, profecto in illa virgine, quæ ex viri fiebat costa, futura iam tunc præfigurabatur Ecclesia, quæ vere de viro sumpta, & de quo sūpta, illi coniuncta, inde habet in veritate virtutem, vnde habet verum viraginis nomen. Propter quod hanc viraginem, id est virginē, quæ de viro sumpta est, nōn solū virginis, sed etiam viri nomine Paulus nō dubitat appellare. At enim fidelibus: Despondi enim vos vni viro virginem castam exhibere Christo. Christus est quippe vir, de quo hæc virgo sūpta est.

Lectio. VI.

TYpice itaque a viro dicitur virginis vocabulum, quia nomen a Christo dicitur Christianum. Christus enim Dei virtus est, & Dei sapientia, ex quo est Ec-

clesia, quæ virgo in fide, & charitate persistens, & sapiẽtiam possidet, & virtutem: Quæ cum in diuersis membris suis habeat donationes, secundũ gratiã, quæ data est ei, differentes, maiorẽ tamen gratiam donationis in illis mẽbris accepit, in quibus ita spiritualiter virgo dicitur, vt etiã corporeę virginitatis integritate potiatur. In his enim, in quibus sic fidem custodit rectam, vt etiam carnem ab omni concubitu reseruet intactam, quanto pleniorem habet virginitatem, tanto plenius, & perfectius eiusdem virginitatis possidet nomen.

In Tertio Nocturno.

Lectio Sancti Euangelij secundum Matthæum.

Lectio vij.

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum cælorum decem virginibus, quę accipientes lampades suas, exierunt obuiam sponso, & sponsæ. Et reliquæ.

De Homil. S. Augustin. Episc.

ALias dixit prudentes, alias stultas. Vnde intuemur? Vnde discernimus? De oleo. Aliquid magnum significat oleum valde magnum: Putas non charitas est? Quærendo dicimus, non sententiam precipitamus: Vnde mihi videatur per oleum charitas significari, dicam vobis. Apostolus dicit: Adhuc supereminentiorem vobis viam demonstro. Si linguis hominum loquar, & Angelorum, charitatem autem non habeam, factus sum æramentum sonans, aut cymbalum tinniens. Ipsa est supereminens via, id est, charitas quę merito oleo significatur, omnibus enim humoribus oleum supereminet.

Lectio viij.

QVid ergo, fratres? Iam disceptemus de quinque virginibus prudentibus, quinque fatuis. Voluerunt obuiã ire sponso. Quid est, ire obuiam spõso? Corde ire, expectare eius aduentã: sed ille tardabat. Dum tardat ille, dormierunt omnes. Quid est somnus ille? Ne forte tardante sponso, quoniam abundat iniquitas, refrigescat charitas multorum? Sic cine intellecturi sumus istũ somnum? Non mihi placet, quia sunt ibi prudentes. Et vtique quando dixit Dominus, refrigescet charitas multorum, subiecit, & ait. Qui autem perseuerauerit vsque in finem hic saluus erit. Non ergo eis obrepsit frigus charita-

ritatis, non in eis refriguit charitas, sed feruet vsque in finem.

Lectio. ix.

ESt alius somnus, quem nemo euadit: Non recordamini Apostolum dicentem: De dormientibus autem nolo vos ignorare fratres, id est: de his, qui mortui sunt? Fatua sit virgo, prudens sit Virgo, somnum mortis omnes patiuntur. Ad nouissimam tubam surgent omnes. Prudentes autem illæ tulerunt oleum secum in vasis suis: stultæ vero illæ nō tulerunt oleum secum. Ibi oleum, magnum oleum. De dono Dei est hoc oleum. Tu ergo recum porta, iustus porta, vbi videt Deus: ibi porta testimoniū conscientiæ tuæ, qui autem ambulat ad testimonium alienum, oleum nō portat secum. Te Deum.

DIE VI. SEPTEMBRIS.

Die Octau. S. Rosæ. Virg. Dup.

In Secundo Nocturno.

De Epist. S. Hieron. Presb. ad Eustochium.

Lectio. iv.

DE virginibus, inquit Apostolus, præceptum Domini non habeo: Cur? Quia & ipse vt esset virgo non fuit imperij, sed propriæ voluntatis; neque enim audiendi sunt, qui eum vxorē habuisse confingunt, cum de continentia differens, & suadens perpetuam castitatem, intulerit: Volo autem omnes esse, sicut me ipsum, & infra: Dico autem innuptis, & viduis: Bonum est illis, si sic permanēāt sicut & ego. Quare ergo non habet Domini de virginitate præceptum? Quia maioris est mercedis, quod non cogitur, & offertur, quia si fuisset virginitas imperata, nuptiæ videbantur ablatæ, & durissimum erat contra naturam cogere, Angelorumque vitam ab hominibus extorquere.

Lectio. v.

ALia fuit in veteri lege felicitas: ibi dicitur beatus, qui habet semen in Sion, & domesticos in Ierusalem: & maledicta sterilis, quæ non pariebat. Et filij tui sicut nouellæ oliuarū in circuitu mensæ tuæ. Vacuus erat orbis, & vt de typicis taceam; sola erat benedictio liberorū. Propterea & Abraham iam senex Ceturæ copulatur, & Iacob mandragoris redimitur, & conclusam vuluam in Ecclesiæ figurā Rachel conquiritur. Paulatim vero in

cres-

crescente segete, messor immissus est. Virgo Elias, Elisæus virgo, Virgines multi filij prophetarum Ieremiæ dicitur: Ut tu ne accipias vxorem. Sanctificatus in vtero captiuitate propinqua, vxorem prohibetur accipere. Alijs verbis id ipsum Apostolus loquitur. Existimo hoc bonum esse propter instantem necessitatem: quæ est ista necessitas, quæ aufert gaudia nuptiarum? Tempus breuiatum est. In proximo est Nabuchodonosor.

Lectio. vj.

INuenichebatur ergo, vt diximus in viris tantum hoc continentiæ bonum, & in doloribus iugiter Heua partum rebat. Postquam vero virgo concepit in vtero, & peperit nobis puerum, cuius principatus in humeros eius, Deum fortem, patrem futuri sæculi; soluta maledictio est, mors per Heuam, vita per Mariam. Ideoque & ditius virginitatis donum fluxit in fœminas, quia cœpit à fœmina: statim vt filius Dei ingressus est super terram, nouam sibi familiam instituit, vt qui ab Angelis adorabatur in cælo, haberet Angelos; & in terris. Tunc Holofernis caput Iudith continens amputauit. Tunc Aman, qui interpretatur iniquitas, suo combustus est igni. Tunc primum auditum est. Quæ non est nupta cogitat, quæ sunt Domini, vt sit sancta corpore, & spiritu.

In Tertio Nocturno.

Lectio S. Euangelij secundum Matthæum.

Lectio. vij.

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis parabolam hanc. Simile erit regnum cælorum decem virginibus, quæ accipientes lampades suas, exierunt, obuiam sponso, & sponsæ. Et reliqua.

De Hom. S. August. Episc.

INtendat itaque charitas vestra. Sapientium lampades ardebant de oleo æterno, de conscientiæ securitate, de interiore gloria, de intima charitate. Ardebant tamen & illarum fatuarum: quare tunc ardebant? Quia non deerant laudes hominum. Postea verò quam surrexerunt, id est, in resurrectione a mortuis, cœperunt aptare lampades suas, id est, parare, Deo operum suorum reddere rationem. Et quia tunc nemo est, qui laudet, omnis homo causæ suæ vacat; non erant, qui oleum venderent, cœperunt deficere lampades.

Lectio.

Lectio. viij.

CLausum est ostium, & quid illis dictum est? Nõ noui vos, non illas nouit. Qui omnia nouit? Quid ergo est, non noui vos? Improbo vos, reprobo vos: in arte mea non vos agnosco, ars mea nescit vitia: hoc est autem magnum, & nescit vitia, & iudicat vitia: nescit faciendo, iudicat arguendo. Sic ergo nõ noui vos: ierunt, intrauerunt quinque prudentes. Sint in vobis quinque prudentes ad istam prudentiam quinarij numeri pertinentes. Veniet enim hora, & quando nescimus, veniet. Sic clausit Euãgelium: Vigilate, quia nescitis diem, neque horam.

Lectio. xi.

COrde vigila, fide vigila, spe vigila charitate vigila, operibus vigila, & quando corpore dormieris, venit tẽpus, vt surgas: cũ antẽ surrexeris, prepara lampades: tunc non extinguãtur, tunc in interiore conscientiæ oleo vegetentur: tunc sponsus ille in cõporeis nexibus amplectatur, tunc te introducat in domum, vbi numquam dormias, vbi numquam possit tua lampas extingui. Hodie vero laboramus, & lampades nostræ inter ventos sæculi huius, tentationesque fluctuant: sed ardeat in robore flamma nostra, vt ventus tentationis augeat iguem potius, quam extinguat.

Te Deum.

DIE DOMINICA INfraoct. Natiuit. B. M. V. Officium de Sanctissimo Nomine B. Mariæ Virginis.

Dup. Maius.

Ad Vesperas.

Ant. Dum esset Rex, &c.

Cum reliq. Ant. & Psalm. Vt in Offic. fer. 2. B. M.

Capit. Ab initio, &c.

Hymn. Aue Maris stella, &c.

Vers. Dignare me laudare te, Virgo sacrata. ℟. Da mihi virtutẽ contra hostes tuos.

Ant. Sancta Maria, succurre miseris, iuua pusillanimes, refoue flebiles, ora pro populo, interueni pro clero, intercede pro deuoto fœmineo sexu: Sentiant omnes tuum iuuamen, quicunque celebrant tui Sancti nominis commemorationem.

Oratio.

CConcede, quæsumus, Omnipotens Deus, vt fideles tui, qui sub Sanctissimæ Virginis Mariæ Nomine,

mine, & protectione lætantur: eius pia intercessione, a cunctis malis liberẽtur in terris, & ad gaudia æterna peruenire mereantur in cælis. Per Dominum.

Ad Matutinum inuitat.

Sancta Maria Dei Genitrix Virgo: * Intercede pro nobis.

Psalm. Venite exultemus.

Hymn. Quem terra, pontus.

Ãa. Psalm. & Vers. Noct. vt in Offic. paru. B. M.

In I. Nocturn.

Lectiones de parabolis Salomon. Ego sapientia, &c. *cum Respõsorijs, vt in fest. S. Mariæ ad Niues.*

In II. Nocturno.

Serm. Sancti Bernardi Abb.

Ex Homil. 2. super missus est circa finem.

Lectio. IV.

ET nomen, inquit, Virginis Maria. Loquamur pauca, & super hoc Nomine, quod interpretatum maris stella dicitur, & Matri Virgini valde conuenienter aptatur. Ipsa namquè aptissimè syderi comparatur. Quia sicut sine sui corruptione sydus suum emittit radiũ, sic absque sui læsione Virgo parturit Filium. Nec syderi radius suam minuit claritatẽ, nec Virgini Filius suam integritatem. Ipsa est igitur nobilis illa Stella ex Iacob orta, cuius radius vniuersum orbẽ illuminat; cuius splendor, & præfulget in supernis, & inferos penetrat, terras etiam perlustrans, & calefaciens magis mẽtes, quã corpora: fouet virtutes, excoquit vitia. Ipsa, in quam, est præclara, & eximia Stella super hoc mare magnum, & spatiosum necessario subleuata, micans meritis, illustrans exemplis.

Lectio. V.

O Quisquis te intelligis in huius sæculi profluuio magis inter procellas, & tempestates fluctuare, quam per terram ambulare: Ne auertas oculos a fulgore huius syderis, si non vis obrui procellis. Si insurgant venti tentationum, si incurras scopulos tribulationum, respice Stellam, voca Mariam. Si iactaris superbiæ vndis, si ambitionis, si detractionis, si æmulationis, respice Stellam, voca Mariam. Si iracundia, aut auaritia, aut carnis illecebra nauiculam concusserit mentis, respice ad Mariam. Si criminum immanitate turbatus, conscientiæ fœditate confusus, iudicij horrore perterritus, barathro incipias absorberi tristitiæ, desperationis

nis abyſſo, cogita Mariam.
Reſp. Quæ eſt iſta &c.

Lectio VI.

IN periculis, in angustijs, in rebus dubijs Mariam cogita, Mariam inuoca. Non recedat ab ore, non recedat a corde; & vt impetres eius orationis suffragium, non deseras conuersationis exemplum: Ipsum sequens, non deuias; ipsam rogans, non desperas; ipsam cogitans, non erras: Ipsa tenente, non corruis; ipsa protegente, non metuis: Ipsa duce, non fatigaris; ipsa propitia, peruenis, & sic in temetipso experiris, quam merito dictum sit: & Nomen Virginis Maria. Quod quidem Venerabile Nomen, iam pridem in quibusdam Christiani Orbis partibus specialiritu cultum, Innocentius Vndecimus Romanus Pontifex, ob insignem victoriam sub eiusdem Virginis Mariæ præsidio de inimanissimo Turcarum Tyranno ex vicibus Populi Christiani inimicante Viennæ in Austrij partam, & in perenne tanti beneficij monumentum, in Ecclesia vniuersali singulis annis Dominica infraoctauam Natiuitatis Beatæ Virginis Mariæ celebrari præcepit.

Resp. Ornatam &c.

In Tertio Nocturno.

Lectio Sancti Euangelij secundum Lucam.

Lectio VII.

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in ciuitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Ioseph de domo Dauid, & nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Ex Homilia S. Petri Chrysologi.

Serm. 142. de Annunciat.

AVdistis hodie, fratres charissimi, Angelum cum muliere de hominis reparatione tractantem. Audistis agi, vt homo cursibus eisdem, quibus dilapsus fuerat ad mortem, rediret ad vitam. Agit, agit cum Maria Angelus de salute, quia cum Eua Angelus egerat de ruina. Audistis Angelum de carnis nostræ limo Templum Diuinæ Maiestatis arte ineffabili construentem. Audistis in terris Deum, in cælis hominem Sacramento incomprehensibili collocari. Audistis inaudita ratione in vno corpore Deum hominemque misceri. Au-

distis fragilem noſtræ carnis naturam ad portandam totam Deitatis gloriam Angelica exhortatione roborari.

Reſp. Felix namque &c.

Lectio. VIII.

DEnique ne tanto ponderi cæleſtis fabricæ in Maria ſubtilis noſtri corporis arena ſuccumberet, & in Virgine totius geris humani portatura fructum virga tenuis frangeretur, fugatura metum vox Angeli mox præceſsit, dicens: Ne timeas, Maria. Ante cauſam dignitas Virginis annunciatur ex Nomine; Nam Maria hebræo ſermone, latinè Domina nuncupatur: Vocat ergo Angelus Dominam, vt Dominatoris Genitricem trepidatio deſerat ſeruitutis, quam naſci & vocari Dominam ipſa ſui germinis fecit, & impetrauit auctoritas. Ne timeas, Maria, inueniſti enim gratiam. Verum eſt, quia qui inuenit gratiam, neſcit timere: Inueniſti gratiam.

Reſp. Beatam me dicent &c.

Lectio. ix.

De homil. Dominicæ occur. Si autem idem Officium iuxta Rubricas Breuiarij Romani transferendum ſit, nona lectio ſumatur eo anno ex Officio Beatæ Mariæ in Sabbato menſis Septembr.

Ad Laudes, & per Horas.

Aña. Dum eſſet Rex, *cum Reliq. vt in Offi. S. Mariæ in Sabbat.*

Capit. Abinitio.

Verſ. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis.

Reſp. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Benedictus Aña.

Beata es Maria, quæ credidiſti, perficientur in te, quę dicta ſunt tibi à Domino. Alleluia.

Orat. Concede, quęſumus. *vt ſupra.*

Ad Horas Aña. Capitul. & Reſponſ. breu. vt in Offic. B. Mariæ in Sabbat.

Orat. vt ſupr. Concede, quæſumus, Omnipotens Deus.

Ad Veſp. vt in primis.

Aña. Dum eſſet Rex.

Ad Mag.

Aña. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilē reſpexit Deus.

Oratio.

Concede quęſumus. *vt. ſupr.*

Verba apponenda in Kalendario Breu. Rom. poſt diem 8. Septemb.

Nati-

Natiuitas B M. Virgin. &c.
Dominica infra oct. Festum Sanctiſsi. Nominis B. Mariæ Virginis.

DIE XXVIII. SEPTEMB.

In festo Sancti Vvenceslai Martyr. Ducis Bohemiæ Semid. ad lib.

Omnia de Communi vnius martyris, præter Orationem, & Lectiones ſecundi Nocturni.

Oratio.

DEus, qui beatum Vvenceſlaum per martyrij palmã à terreno Principatu ad cæleſtem gloriam tranſtuliſti: eius precibus nos ab omni aduerſitate cuſtodi, & eiuſdem tribue gaudere conſortio. Per Dominũ noſtrũ.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In ſecundo Nocturno.

Lectio. IIII.

VVenceslaus Bohemiæ Dux, Vvratislao patre Chriſtiano, Drahomira matre gentili natus, ab auia Ludmillã, fœmina ſanctiſsima pie educatus, omni virtutum genere inſignis, ſummo ſtudio virginitatem per omnẽ vitam ſeruauit illibatam. Mater per nefariam Ludmillæ necem regni adminiſtrationem aſſecuta, impiè cum iuniore filio Boleslao viuens, concitauit in ſe Procerum indignationem: quare tyrannici, & impij regiminis pertesi, vtriuſque excuſſo iugo, Vvenceslaum in Vrbe Pragẽſi Regem ſalutarunt.

Reſp. Honeſtum fecit, 9.

Lectio V.

ILle regnum pietate magis quam imperio regens, orphanis, viduis, egenis tanta charitate ſubuenit, vt proprijs humeris aliquando ligna indigentibus noctu comportarit, pauperibus humanis frequenter adfuerit, captiuos liberarit, carceribus detentos nocte in tempeſta viſitarit, pecunijs & conſilio ſæpiſsimè conſolatus. Miti animo Princeps vehementer dolebat, quempiam, & ſi reũ morti adiudicari. Summa religione Sacerdotes venerãtus, ſuis manibus triticum ſerebat, & vinum exprimebat, quibus in Miſſæ ſacrificio vterentur. Nocte nudis pedibus ſuper niuem & glaciem circuibat Eccleſias, ſãguinea, & terram calefacientia poſt ſe relinquens veſtigia.

Reſp. Deſiderium animæ. 9.

Lectio. VI.

ANgelos habuit ſui corporis cuſtodes: cum enim ad ſingulare certamen

aduersus Radislaum Ducem Curimensem, eò fine accederet, vt suorum saluti prospiceret, visi sunt Angeli arma ministrasse, & dixisse aduersario: Ne ferias: perterritus hostis, venerabundus prociderit, veniam exorauit. Cùm in Germaniam profectus esset, Imperator, cõspectis duobus Angelis aurea Cruce ad se accedentem ornantibus, è solio prosiliens brachijs excepit, regijs Insignibus decorauit, eique sancti Viri brachium donauit. Nihilominus impius frater, matre hortante, conuiuio exceptum, & posteà in Ecclesia orantem, paratæ sibi mortis præscium, adhibitis sceleris comitibus, interfecit. Sanguis, per parietes aspersus, adhuc conspicitur: & Deo vindice, matrê inhumanam terra absorbuit: interfectores varijs modis miserè perierunt.

Resp. Stola iucunditatis.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorij Papæ in Euang. Si quis vult post me venire. *Vt in Commun. vnius martyris.*

Missa: In virtute tua Domine. *ex eodem Commun. Ora. Vt supra. Euang.* Si quis vult post me venire. *de Commun. mart. Pontif.*

Vesper. de sancto Michaele Archang. sine com. S. Vincentij.

DIE I. OCTOBRIS

In festo Sancti Remigij Episc. & Conf. Semid. ad libit.

Omnia de Commun. Conf. Pontif. præter ea quæ hic habentur, propria.

Oratio

DA, quæsumus omnipotens Deus: vt beati Remigij Confessoris tui atque Pontificis veneranda solemnitas, & deuotionem nobis augeat, & salutem. Per Dominum nostrum.

In Hymno ad Matutin. dicatur Hac die lætus meruit supremos Laudis honores.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IIII.

REmigius, &c. *Vt in Breuiario.*

Lect. V. & VI. Sermo Sancti Maxim. Ep. Vt in com. Conf. Pontif.

Ad Sancti ac beatissimi, &c.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorij Papæ in Euangel. Homo peregrè proficiscens. *Vt in Commun. Confes. Pontif.*

Missa. Vt in Missali Romano.

OFFICIVM PROPRIVM
Solemnitatis SS. Rosarij B. V. Mariæ.
Duplex maius.

Quod festum a Sacr. Rituum Congregatione approbatum S. D. noster Clemens X. celebrari iussit in omnibus Regnis, & Dominijs Hispaniarum Regi subiectis, ab omnibus vtriusque sexus Christi fidelibus, qui ad Horas Canonicas recitandas tenentur, Dominica prima mensis Octobris, quæ incidit in Kalendas illius mensis, vel proxime sequitur.

Si in ea occurrat Festum primæ, vel secundæ classis, tunc festum Rosarij fiet in Dominica sequenti. Duplex, vel semiduplex occurrens transfertur in primam diem non impeditam.

AD VESPERAS.

Ant. Dum esset Rex; *cum reliquis Antiphonis, & Psalm. vt in Offi. Parvo B. Mariæ. Capitulum.* Abinitio

Hymn. Aue maris stella.

Vers. Dignare me laudare te Virgo Sacrata.

Resp. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnificat.

Ant. Sancta Maria, succurre miseris, iuua pusillanimes, refoue flebiles, ora pro populo, interueni pro clero, intercede pro deuoto fœmineo sexu: sentiant omnes tuũ iuuamẽ, quicumque celebrant tuum sanctum solemnitatem. *ORATIO.*

SOlemnitatem Rosarij Beatissimæ Virginis Mariæ genitricis tuæ celebrates, quæsumus omnipotẽs Deus, benigno fauore prosequere, quatenus ita ipsius sacra mysteria cõtemplemur in terris, vt post huius vitæ cursum eorum fructus percipere meremur in cælis. Qui viuis, & regnas.

Et fit commemor. Dominicæ occurr. Ad Matutinum inuitator. Sancta Maria Dei genitrix virgo, * Lætrete de pro nobis.

Psalm. Venite exultemus.

Hymn. Quem terra.

Ant. & Psalm. Nocturnor. vt in Offic. Parv. B. Mariæ.

In primo Nocturn. leguntur Lectiones, Vers. & Resp. vt in Festo S. Mariæ ad Nives. v. Augusti.

In Secundo Nocturn.

Vers. Adiunauit eam Deus vultu suo.

Resp. Deus in medio eius, non commouebitur.

Sermo Sancti Augustini Episcopi.

Serm 18. de Sanct. qui est 2. de Annunciatione Dominica.

Lectio. iv.

ADest nobis, dilectissimi

mi, optatus dies beatæ, ac venerabilis semper Virginis Mariæ: ideo cum summa exultatione gaudeat terra nostra, tantæ virginis illustrata solemnitate. Hæc est enim flos campi, de qua ortum est pretiosum lilium cõuallium, per cuius partum mutatur natura, protoplastorum deletur & culpa. Præcisũ est in ea illud Heuę infelicis elogium, quo dicitur: In dolore paries filios tuos: quia ista in lætitia Dominum peperit.

Resp. Sicut cedrus &c.

Lectio. V.

HEua enim luxit, ista exultauit: Heua lacrymas, Maria gaudium in ventre portauit; quia illa peccatorem, ista edit innocentem. Mater generis nostri pœnam intulit mundo, genitrix Domini nostri salutẽ attulit mundo. Auctrix peccati Heua, auctrix meriti Maria. Heua occidendo obfuit, Maria viuificãdo profuit. Illa percussit: ista sanauit. Pro inobedientia enim obedientia commutatur, fides pro perfidia compensatur.

Resp. Quæ est ista, &c.

Lectio. VI.

PLaudat nunc organis Maria, & inter veloces articulos tympana puerperæ concrepent. Concinant lætantes chori, & alternantibus modulis dulcisona carmina misceantur. Audite igitur quemadmodum tympanistria nostra cantauerit. Ait enim: Magnificat anima mea Dominum: & exultauit spiritus meus, in Deo salutari meo. Quia respexit humilitatem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit mihi magna qui potens est. Causam igitur inualescentis errati miraculum noui partus euicit; & Heuæ planctum Mariæ cantus excluſit.

Resp. Ornatã monilibus. &c.

In Tertio Nocturno.

Vers. Elegit eam Deus, & præelegit eam.

Resp. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Lectio Sancti Euangelij secundum Lucam.

In illo tempre: Loquente Iesu ad turbas. &c.

Vt in festo ad Niues.

Nona Lectio Dicitur de Hom. Dominicæ occurrentis.

Ad Laudes & per horas omnia dicuntur vt in Festo S. M. ad Niues. Oratio.

Solemnitatem Rosarij, &c.

V. supra & fit com. Dominicæ.

In

In secundis Vesp. omnia vt in primis.

Ad Magnificat Antiph.

Beatam mediçent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus.

Et fit commem. Dominicæ.

DIE X. OCTOBRIS.

OFFICIVM PROPRIVM S. Francisci Borgiæ.

Duplex secundæ Classis.

Omnia de commun. Confes. non Pontif. præter ea, quæ assignantur.

Oratio.

Domine Iesu Christe, veræ humilitatis, & exemplar, & præmium: quæsumus, vt sicut Beatum Franciscum in terreni honoris cõtemptu imitatorem tui glorioſum effeciſti, ita nos eiusdem imitationis, & gloriæ tribuas esſe conſortes. Qui viuis, & regnas, &c.

In primo Nocturno lect. Iustus de commun.

In secundo Noctur. lect. IV.

FRanciscus Gandiæ Dux IV. Ioanne Borgia, & Ioanna Arragonia Ferdinandi Catholicĩ nuptæ genitus, poſt puerilem ætatem inter domeſticos mira innocentia & pietate tranſactam, in aulam primum Caroli V. Cæſaris, mox in Cataluniæ administratione admirabilior fuit Christianę virtutis, & vitæ auſterioris exemplis. Ad Granatenſe ſepulchrum Iſabellã Imperatricem cũ detuliſſet, in eius vultu fædè commutato, mortalium omnium caducitatẽ relegens, voto ſe adſtrinxit, rebus omnibus, cum primum liceret, abiectis, Regum Regi vnice inſeruiendi. Inde tantum virtutis incrementum fecit, vt inter negotiorum turbas religioſæ perfectionis ſimillimam imaginem referens, Miraculum Principum appellaretur.

Reſp. Honeſtum fecit.

Lectio V.

MOrtua Eleonora de Caſtro coniuge, ingreſſus eſt Societatem Ieſu, vt in ea lateret ſecurius, & præcluderet dignitatibus aditũ, interpoſita voti religione: dignus, quem & viri Principes complures in amplectendo ſeueriori inſtituto fuerint ſequuti, & Carolus V. ipſe in abdicando Imperio hortatorem ſibi, aut ducem extitiſſe non diffiteretur. In eo arctioris vitæ ſtudio Frãciſcus ieiunijs, catenis ferreis, aſperrimo cilicio, cruentis, longiſq; verberationibus, ſomno breuiſſimo, corpus ad extremvſque maciem redegit; nullis

lis præterea parcens laboribus ad sui victoriam, & ad salutem animarũ. Tot itaque, instructus virtutibus, à S. Ignatio primum Generalis Cõmissarius in Hispanijs, nec multò post Præpositus Generalis Tertius à Societate vniuersa, licèt inuitus, eligitur. Quo in munere Principibus, ac Summis Pontificibus prudentia, ac morum sanctitate apprimè charus, præter complura, vel condita, vel aucta vbique domicilia, Socios in Regnum Poloniæ, in Insulas Oceani, in Mexicanam, & Peruanam Prouincias inuexit: missis quoque in alias Regiões Apostolicis viris, qui prædicatione, sudoribus, sanguine, fidem Catholicam Romanam propagarunt.

Resp. Amauit eum.

Lectio. VI.

DE se ita demissè sentiebat, vt peccatoris nomen sibi proprium faceret; Romanam purpuram à Summis Pontificibus sæpius oblatam, inuicta humilitatis constantia recusauit. Verrere sordes, emẽdicare victum ostiatim, ægris ministrare in Nosocomijs, Mundi, ac sui contemptor, in delicijs habuit. Singulis diebus multas continenter horas, frequenter octo, quandoque decem dabat cælestium contemplationi. Centies quotidiè de genu Deum adorabat. Nunquam à sacrificando abstinuit: prodebatque sese diuinus, quo æstuabat, ardor: eius vultus sacram Hostiam offerentis, aut conficientis interdũ radiante. Sanctissimum Christi Corpus in Eucharistia latens, vbi asseruaretur, instinctu cælesti sentiebat. Cardinali Alexandrino ad coniungendos contra Turcam Christianos Principes Legato comes additus à Beato Pio V. arduum iter, fractis iã penè viribus, suscepit ex obedientia, in qua & vitæ cursum Romæ, vt optarat, feliciter consummauit, anno ætatis suæ sexagesimo secũdo, salutis verò millesimo quingentesimo septuagesimo secundo. A Sancta Theresia, quæ eius vtebatur consilijs, vir sanctus à Gregorio XIII. fidelis administer appellatus, Demum à Clemente X. pluribus, magnisque clarus miraculis, in Sanctorum numerum adscriptus.

Resp. Iste est.

In Tertio Nocturno.

Homil. Sanct. Hieronym. in Euang. Ecce nos reliquimus omnia, *vt in commun. Abb.*

DIE

DIE XIII. OCTOBRIS.

OFFICIVM PROPRIVM S. Eduardi Confeſſ.

Semiduplex.

Omnia de commun. Confeſ. non Pontificis, exceptis Lectionibus ſecundi Nocturni. & Oratione.

Oratio.

DEus, qui Beatum Regem Eduardum Confeſſorẽ tuum æternitatis gloria coronaſti: fac nos, quæſumus ita eum venerari in terris, vt cum eo regnare poſsimus in cælis. Per Dominũ noſtrum.

Lectiones Primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In Secundo Nocturno.

Lectio IV.

EDuardus cognomẽto Cõfeſſor, nepos ſancti Eduardi Regis, & Martyris Anglo-Saxonum Regum vltimus, quem futurum Regem Brithualdo viro ſanctiſsimo in mentis exceſſu Dominus demonſtrauit, decennis à Danis Angliam vaſtantibus quæſitus ad necem exulare cogitur apud Auunculum Normãniæ Ducem, vbi in mediis vitiorum illecebris talem ſe exhibuit integritate vitæ, morumque innocentia, vt omnib⁹ admirationi eſſet. Eluxit in eo, vel tùm, mira pietas in Deum, ac res diuinas, fuitque ingenio mitiſsimo, atque ab omni dominandi cupiditate alieno, cuius ea vox fertur, malle ſe Regno carere, quod ſine cæde, & ſanguine obtineri non poſsit.

Reſp. Honeſtum fecit,

Lectio V.

EXtinctis mox Tyrannis, qui fratribus ſuis vitam, & Regnum eripuerant, reuocatur in patriam, vbi ſũmis omniũ votis, & gratulatione Regno potitus, ad hoſtilium itarum delenda veſtigia totum ſe conuertit, à ſacris exorſus, ac Diuorũ Templis, quorum alia à fundamẽtis erexit, alia refecit, auxitque redditibus, ac priuilegijs in eam curam potiſsimum intentus, vt refloreſceret collapſa Religio. Ab aulæ proceribus compulſum ad numptias, conſtans eſt aſſertio ſcriptorum, cum virgine ſponſa virginitatem in matrimonio ſeruaſſe. Tantus in eo fuit in Chriſtum amor, & fides, vt illum aliquando inter Miſſarum ſolemnia videre meruerit blando vultu, & diuina luce fulgentem. Ob profuſam charitatem or-

phanorum, & egenorum pa ter passim dicebatur, nunquã lætior, quã cũ Regios thesau ros exhausisset in pauperes.

Resp. Amauit eum.

Lectio VI.

PRophetiæ dono illustris, de Angliæ futuro statu multa cælitus præuidit, & illud in primis memorabi le, quod Suueyni Danorum Regis in mare demersi mor tem, dùm Angliam inuaden di animo classem conscende ret, eodem quo accidit mo mento, diuinitus intellexit. Ioannem Euangelistam miri ficè coluit, nihil cuiquã, quod eius nomine peteretur, ne gare solitus. Cui olim sub la cena veste suo nomine stipẽ roganti, cum nummi deess sent, detractum ex digito an nulum porrexit, quem Diuus non ita post multo Eduardo remisit, vna cum nuncio se cuturæ mortis; quare Rex in dictis pro se precibus, ipso ab Euãgelista prædicto die, pijs sime obijt nonis videlicet Ia nuarij, anno salutis millesimo sexagesimo sexto, quem se quenti sæculo, Alexander Pa pa Tertius miraculis clarum Sanctorum fastis adscripsit. At eius memoriam Innocen tius Vndecimus officio pu blico per vniuersam Eccle siã eo die celebrari præcepit, quo annis ab obitu sex, & tri ginta translatum eius corpus incorruptum, & suauem spi rans odorem repertum est.

Resp. Iste homo.

Homil. super Euang. Sint lumbi vestri præcincti, *de cõ muni Miss.* Os iusti *de commu. Confess. non Pontif. cũ Oratione:* Deus, qui Beatum Regem Eduardum, *vt supra.*

DIE XVII. OCTOBRIS.

OFFICIVM PROPRIVM S. Heduvigis Viduæ, Reginæ Poloniæ, Sacri Ordinis Cisterciensis.

Semiduplex.

Omnia de commun. Sanctar. nec Virginum, nec Martyrum, præter ea, quæ hic habentur.

Oratio.

EXaudi nos Deus salutaris noster: vt sicut de Beatæ Hedvvigis festiuitate gaudemus: ita piæ deuotionis erudiamur affectu. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lection. de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

HEdvvigis Regijs clara natalibus, innocentia tamen vitæ longè clarior, san-

ſanctæ Eliſabethæ filiæ Regis Hungariæ matertera, Bertoldi, & Agnetis Morauiæ Machionū filia animi ab ineunte ætate moderationem prætulit: adhuc enim puellula puerilibus abſtinuit, & duodennis Henrico Poloniæ Duci à parētibus nuptui tradita, thalami fide ſanctè ſeruata, prolē inde ſuſceptam in Dei timore erudiuit. Vt autē cōmodius Deo vacaret: ex pari voto, & conſenſu vnanimi ad ſeparationem thori virū induxit; quo defuncto, ipſa in Monaſterio Trebnicēſi, Deo, quem aſsiduis precibus exorauerat, inſpirante, Ciſterciēſem deuota ſumpſit habitum, in eoquè contemplationi intenta Diuinis Officijs, & Miſſarum ſolemnijs à ſolis ortu ad meridiem vſque aſsidua aſsiſtens antiquū humani generis hoſtem fortis contempſit.

Reſp. Propter veritatem,

Lectio V.

SAculi autem commercia, ni Diuina, vel animarum ſalutem attingerent, audire, vel loqui non ſuſtinuit: prudentia in agendis ſic emicuit, vt neque exceſſus eſſet in modo, nec error in ordine, comis alioqui, & manſueta in proximum. Grandem autem de ſe triumphum ieiunijs, & vigilijs, veſtiumquè aſperitate, auſtera carnē macerans, reportauit: hinc ſublimioribus florens virturibus Chriſtianis, conſiliorum grauitate, animiquè candore, & quiete in eximium religioſæ pietatis evaſit exemplar: omnibus ſe vltro ſubijcere atque viliora præ ceteris monialibus alacriter munia ſubire; pauperibus etiam flexo genu miniſtrare, leproſorum pedes abluere, & oſculari ipſi familiare erat, neque illorū vlcera ſanie manantia ſui victrix abhorruit.

Reſp. Dilexiſti iuſtitiam,

Lectio VI.

MIra fuit eius patientia, animique cōſtantia; præcipuè verò in morte Henrici Ducis Sileſiæ ſui, quem materne diligebat, filij in bello à Tartaris cæſi eniuit; poſtea enim gratias Deo, quam filio lachrymas reddidit. Miraculorum denique gloria percrebuit; puerum enim demersū, & molendiui rotis alliſum, & prorſus attritum inuocata, vitæ reſtituit, aliaquè præſtitit, vt rite ijs Clemens Quartus probatis, Sanctorum numero eam adſcri-

scripserit, eiusque festum in Polonia, vbi precipua veneratione vti Patrona colitur die decima quinta Octobris celebrari concesserit: quod deinde vt decima septima in tota Ecclesia fieret, Innocentius Vndecimus ampliauit.

Resp. Fallax gratia.

In Tertio Nocturno Homil. S. Gregorij Papæ in Euangel. Simile est Regnum cælorum thesauro, *vt in communi non Virginis.*

Missa de communi, nec Virginum, nec Martyrum, cum oratione vt supra.

DIE XXIII. OCTOBRIS.

OFFICIVM PROPRIVM S. Petri Paschasij Episcopi Gennen. & Martyris, Ordinis Beatissimæ Virginis Mariæ de Mercede, Redemptionis Captiuorum.

Duplex.

A Sacr. Rit. Congregat. recognitum, & approbatum.

Omnia de communi vnius Mart. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui nos B. Petri Martyris tui, atque Pontificis annua solemnitate lætificas, concede propitius, vt cuius natalitia colimus, de eiusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

PEtrus cognomento Paschasius, Valentiæ, dum sub Maurorum iugo tenerétur, Christianis parentibus natus, liberalibus artibus, sacrisque disciplinis eruditus, inter Canonicos Ecclesiæ Valentinæ adscribitur. Mox erogatis in pauperes amplissimis redditibus, vt se totum pietati conuerteret, Ordinem B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum ingreditur, in quo sub ipso sancto Petro Nolasco Magistro adeò exactam viuendi rationem instituit, vt in ieiunijs, & mortificationibus exemplar omnibus esset.

Resp. Honestum fecit.

Lectio V.

DEinde sacram Theologiam magno auditorum profectu publicè docuit; quare Iacobus primus Aragoniæ Rex eius doctrinæ fama permotus, illum in filij sui San-

Sanctij Archiepiscopi Toletani, qui & eidem Ordini nomen dederat in præceptorem, & directorem, collato ab Vrbano Quarto titulo Episcopatus Granatensis, delegit. Quo in munere ita se gessit, vt Ordinem suum Toleti, & alibi mirifice propagauerit, donec defuncto Sanctio ad Giennensem Ecclesiã omnibus votis præficitur. In eius vero regimine, dum ouium sibi creditarum saluti sedulo invigilat, à Mauris captus in vinculis Granatæ iam septuagenarius detinetur.

Resp. Desiderium.

Lectio. VI.

VErum in tanto vitæ discrimine ærumnis, & calamitatibus pressus, summa constantia Catholicam Religionem tueri, fideleſque in ergastulis miserè detentos, opibus, & pecuniis in propriam libertatem pluries paratis, iuuit; ac pueros, & fœminas in animæ discrimen ob ætatis, vel sexus imbecillitatẽ proclives, contempta propria salute redemit. Cumque inter fideles ipsos non prætermitteret Catholicam Religionem propugnare, ac Sarracenorum errores doctissimis commentarijs confutare, ipsum Granatæ, dum sacra operatur, obtruncari. Rex Mahometanus iubet. Martyris sui sanctitatem multis Deus miraculis illustrauit, diuquè à fidelibus veneratione habitum, Clemens X. Pontifex Maximus Ecclesiastici cultus decreto decorauit.

Resp. Stola iucunditatis.

In Tertio Nocturno.

Homil. Si quis vult post me venire.

Missa; Sacerdotes Dei.

De eodem commun.

DIE XXIV. OCTOBRIS

OFFICIVM PROPRIVM S. Raphaelis Archangeli.

Duplex minus.

Ad Vesperas. Ana. Missus est Angelus Raphael, *cum reliq. de Laud. Psalm.* Dixit Dominus, *cum reliq. de Dominic. & loco vltim. Psalm.* Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum. Tob. cap. 12.

QVando orabas cum lachrymis, & sepeliebas mortuos & derelinquebas prandiũ tuũ, & mortuos abs-

abscondebas per diem in domo tua, & nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino.

Hymnus.

TIbi Christe splendor Patris,
Vita virtus cordium,
In conspectu Angelorum
Votis voce psallimus,
Alternantes concrepando
Melos damus vocibus.
Collaudamus venerantes,
Omnes cœli Principes,
Sed præcipuè fidelem
Medicum, & comitem
Raphaelem, in virtute
Alligantem dæmonem.
Quo custode procul pelle,
Rex Christe pijssime,
Omne nefas inimici,
Mundo corde, & corpore:
Paradiso redde tuo
Nos sola clementia.
Gloriam Patri melodis
Personemus vocibus:
Gloriam Christo canamus
Gloria n Paraclito:
Qui trinus, & vnus Deus
Extat ante sæcula. Amen.

Vers. Stetit Angelus iuxta aram Templi.

Resp. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ad Magnificat. Añа.

Ego sum Raphael Angelus, qui asto ante Dominum, vos autem benedicite Deum & narrate omnia mirabilia eius.

ORATIO.

DEus, qui Beatum Raphaelem Archangelum Tobiæ famulo tuo comitè dedisti in via: concede nobis famulis tuis; vt eiusdem semper protegamur custodia, & muniamur auxilio. Per Dominum.

Ad Matutinum inuitator.

Regem Archangelorum Dominum: * Venite adoremus.

Hymn. Tibi Christe, *Vt supra in Vesp.*

In Primo Nocturn.

Añа. Ingressus Tobias inuenit iuuenem præcinctum, & quasi paratum ad ambulandum, & ignorans, quod Angelus esset, salutauit eum.

Psalm. Domine Dominus noster.

Añа. Angelus Raphael seipsum occultans, ait: Ego sum Azarias magni Ananiæ filius.

Psalm. In Domino confido.

Añа. Sanum ducam filium tuum in regionem Medorum, & sanum tibi reducam. Alelluia.

Psal.

Psalm. Domine, quis habitabit.

Vers. Data sunt Angelo incensa multa.

Resp. Vt adoleret ea ante altare aureum, quod est ante oculos Domini.

De libro Tobiæ.

Lectio. j. *Cap.* 12.

VOcauit ad se Tobias filium suum dixitque ei: Quid possumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? Et respondens Tobias, dixit Patri suo: Pater, quam mercedem dabimus ei? aut quid dignum poterit esse beneficijs eius? Me duxit, & reduxit sanum, pecuniam à Gabelo ipse recepit, vxorē ipse me habere fecit, & dæmonium ab ea ipse compescuit, gaudium parentibus eius fecit, me ipsum à deuoratione piscis eripuit, te quoq; videre fecit lumen cæli, & bonis omnibus per eum repleti sumus. Quid illi ad hæc poterimus dignum dare? Sed pete te, pater mi, vt roges eum, si forte dignabitur medietatē de omnibus, quæ allata sunt, sibi assumere.

Resp. In illo tempore exaudita sunt preces amborum in conspectu gloriæ summi Dei. *Et misit est Angelus Domini Sanctus Raphael, vt curaret eos ambos: quorum vno tempore sunt orationes in conspectu Domini recitatæ.

Vers. Tobias, & Sara in tribulatione positi cum lachrymis orare cæperunt. Et misus est Angelus.

Lectio. ij.

ET vocantes eum, patet scilicet, & filius tulerunt eum in partem: & rogare cæperunt, vt dignaretur dimidiam partem omnium, quæ attulerant, acceptam habere. Tunc dixit ei occultè: Benedicite Deum cæli, & coram omnibus viuentibus cōfiteminī ei, quia fecit vobiscum misericordiam suam. Etenim Sacramentum regis abscondere, bonum est: opera autem Dei reuelare, & confiteri, honorificum est. Bona est oratio cum ieiunio, & eleemosyna magis, quam thesauros auri recondere: quoniam eleemosyna à morte liberat, & ipsa est quæ purgat peccata, & facit inuenire misericordiam, & vitam æternam. Qui autem faciunt peccatum, & iniquitatem, hostes sunt animæ suæ. Manifesto ergo vobis veritatem, & non abscondam à vobis occultum sermonem.

Quan

Quando orabas cum lacrymis, & sepeliebas mortuos, & derelinquebas prandium tuum, & mortuos abscondebas per diem in domo tua, & nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit, vt tentatio probaret te.

Resp. Egressus Tobias inuenit iuuenem splendidum stantem præcinctum, & quasi paratum ad ambulandum, & salutauit eum, & dixit: * Vnde te habemus bone iuvenis?

Vers. Ignorans, quod Domini Angelus esset, salutauit eum, & dixit. Vnde.

Lectio. iij.

ET nunc misit me Dominus, vt curarem te, & Saram vxorem filij tui à dæmonio liberarem. Ego enim sum Raphael Angelus, vnus ex septem, qui astamus ante Dominum. Cumque hæc audissent, turbati sunt, & trementes ceciderunt super terram in faciem suam. Dixitque eis Angelus: Pax vobis, nolite timere. Etenim cum essem vobiscum, per voluntatem Dei eram: ipsum benedicite, & cantate illi. Videbar quidem vobiscum manducare, & bibere: sed ego cibo inuisibili, & potu qui ab hominibus videri nõ potest, vtor. Tempus est ergo vt reuertar ad eum, qui me misit: vos autẽ benedicite Deũ, & narrate omnia mirabilia eius. Et cum hæc dixisset, ab aspectu eorum ablatus est, & vltra eum videre non potuerunt. Tunc prostrati per horas tres in faciem benedixerunt Deum, & exurgentes narrauerunt omnia mirabilia eius.

Resp. Ingressus Angelus ad Tobiam, salutauit eum, & dixit: Gaudium sit tibi semper. * Forti animo esto, in proximo enim est, vt à Deo cureris.

Vers. Et respondens Tobias, ait: Quale gaudium mihi erit qui intenebris sedeo, & lumẽ cœli non video, Forti. Gloria Patri. Forti.

In secundo Nocturno.

Ant. Dixit autem Angelus: Aprehende branchiam piscis, & trahe eũ extra aquas.

Psalm. Cœli enarrant. *Ant.* Obsecro te Azaria frater, vt dicas mihi, quod remedium habebunt ista, quæ de pisce seruare iussisti.

Psam. Domini est terra,

Ant. Lumina fel sanat, sed virtus cordis & iecoris diaboli

boli expellit poteſtatem.
Pſal. Benedicam Dominũ
Verſ. Aſcendit fumus aromatum in conſpectu Domini.
Reſp. De manu Angeli.

Sermo S. Auguſtini Epiſc.
Sermo 1. in Dom. 16. de B. Tobia, qui eſt 226. de Temp.

Lectio. iv.

BEatus Tobias, qui panem ſuum nouerat frangere eſurienti, mercedem celerem mercenario præpatat laboranti. Patienter lectione percepta, quæ nuper eſt recitata, admirabamur patris, filijquè tractatum, quem admodum Angelus monet, quem æſtimabant terrenum ſub cæleſti gloria mercenarium. Ad hoc enim cæcitatis incurrit exitium, vt Angelum ſuſciperet medicum, qui diuinis facibus incenſus ſic anhelauit. Honeſta eſt oratio cum ieiunio, & eleemoſyna. Oratio iuſti clauis eſt cœli. Aſcendit precatio, & deſcendit Dei miſeratio. Licet alta ſit terra, altũ cęlum: audit tamen Deus humilis linguam, ſi mundam habet conſcientiam. Cum ſenſibus loquitur, ſi ſit ſolus noſter gemitus. Sufficit auribus imber oculorum: fletus citius audit, quam voces. Oratio inuidi ſolet de auribus propulſari. Erat patris, & filij anima vna: dum eſſet proprietas membrorum, erat illis ſingularis germanitas animorum. Fili, inquit, dimittamus iſtum hominem, adijciẽtes ad mercedem placitam, quia nobis multa opere ſuo contulit bona: & rogare cœpit mercenarium, vt mercedis ſuæ ſumat effectum. Frater, inquit, accipe quod tuũ eſt, & tunc vade ſaluus. Recipe mercedẽ tuam, quia mihi, & filio meo bonam præbuiſti miſericordiam. Tolle, vt dixi, ſubſtantiam, quam cum filio meo reportaſti: eam gratia, quam tibi debemus, non poteſt põderari.

Reſp. Interrogauit Tobias Angelum: de qua domo, aut de qua tribu es tu? Qui reſpondens, ait. * Ego ſum Azarias, Ananiæ magni filius.
Verſ. Genus quęris mercenarij, an ipſum mercenarium, qui cum filio tuo eat? Sed ne fortè ſollicitus ſis. Ego ſum Azarias.

Lectio. V.

COntinuo Angelus gaudet de cogitata mercecede, qui miſſus fuerat gratis facere pietatem. To-

bia, inquit, vel Tobia, quid de mea mercede satis superflue cogitatis: Habete, quod vobis donauit Pater ille cæleſtis: Ego miniſter ſum curationis, ille eſt auctor ſanitatis. Neſcitis, cuius merce narij ope perfrui meruiſtis, Defunctos captiuitatis ſepelire non timuiſtis: Tobia, aſcenderunt ad Dominum opera tua, quia relicto prandio, reddidiſti mortuum ſepulturæ. Ego Domino medullata obtuli ſacrificia pro venerabili ſepultura. Ego directus ſum operarius fori cæleſtis. Mortuum ſepe liſtis & mortis aculeũ non timuiſtis. Ipſe ſepultus pro vobis voce tacita proclamauit. Probationis fuerat cæcitas oculorum, vnde patientia tua clarius meruiſſet de cœleſtibus ornamentum. Ego ſum Raphael vnus ex ſeptem Angelis, qui aſtamus ante claritatem Dei. Non indigeo fructu humanæ mercedis, diuitem me fecit conuerſatio Maieſtatis. Diues eſt ille, qui me miſit gratis iuſsit impendi, quod gratis ipſe conceſsit. Nec ipſum honorem gratiarum mihi deputetis, quia nihil meis viribus percepiſtis. Deum benedicite, & illi confitemini, & ipſum glorificate quia vobiſcum fecit bona.

Reſp. Exiuit Tobias, vt lauaret pedes ſuos, & ecce piſcis immanis exiuit ad deuorandum eum, qui expaueſcens clamauit voce magna, dicens: Domine, inuadit me. Et dixit ei Angelus. Apprehende brãchiam eius, & trahe eum ad te, exentera hunc piſcem, cor eius & fel, & iecur repone tibi: ſunt enim neceſſaria ad medicamenta vtiliter.

Verſ. Attraxit autem Tobias piſcem in ſiccum, & palpitare cœpit ante pedes eius & ait Angelus ei. Exentera.

Lectio. VI.

SVbito patefacto myſterij cœleſtis honore, voce Raphael Archangeli attoniti Tobias, & Tobias, colapſi interram corruerunt, vocem tremulam penitus occultauerunt, quia vocem inſolitam audierunt. Quid metuiſtis pater Tobias, filiuſquè Tobias? Mercenarium habere cœleſtem & tamquam operarium locare terreſtrem? Celauit vobis Angelus nomen Azarias ſum, inquit, Ananiæ magni filius: & cum dixit. Ego ſum Raphael Angelus, celauit in primo nomine dignitatem ne faceret locatori terrorem. Si enim dicerem,

ceret, Ego sum Angelus, non esset Tobiæ mercenarius, Servata est dignitas nominis, vt postremo magnitudo clarescceret dignitatis. Videte, charissimi, quantū sit eleemosynæ meritum: Angelum meruit habere operarium. Videtis quantum prosit mortuos sepelire, vt oblatio eius per Angelum Raphaelem ad cœlestem ascenderet Maiestatem. Videtis, quia elemosyna à morte liberat, & ipsa purgat peccata, facit purgationem oculorum, liberat à tenebris peccatorum, Tobias via sua deducitur, Sara tot viris constristata per Angelum matrimonio copulatur.

Vers. Vbi introieris domum tuam, dixit Angelus Raphael ad Tobiam, statim adora Dominum Deum tuum & gratias agens ei, accede ad patrem tuum, & osculare eum: * Statimque lini super oculos eius ex felle isto piscis, quem portas tecum; scias enim, quoniam mox aperientur oculi eius, & videbit pater tuus lumen cœli, & in aspectu tuo gaudebit.

Resp. Tolle tecum ex felle isto piscis; erit enim necessarium. Statimque. Gloria Patri. Statimque.

In Tertio Nocturno.

Ant. Est hic Sara Raguelis filia, quæ tibi coniugio dabitur, & omnis substantia eius.

Psam. Cantate Domino.

Ant. Septem viros habuit, quos dœmonium oppressit, timeo ne mihi simile contingat.

Psalm. Dominus regnauit, exultet.

Ant. Per tres dies orationi cum vxore tua vacabis, vt in semine Abrahæ benedictionem in filijs consequaris.

Psalm. Benedic anima mea Domino.

Vers. Apprehendit Angelus Raphael dœmonium.

Resp. Et religauit illud in deserto superioris Ægypti.

Lectio sancti Euangelij secundum Ioannem.

Lectio. vij. *Cap.* 5.

IN illo tempore: Erat dies festus Iudeorum, & ascendit Iesus Ieroſolymam. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 17. in cap. 5. Ioann.

MIrum non esse debet à Deo factum miraculum; mirum enim esset, si homo fecisset. Magis gaudere, quam mirari debemus: quia Dominus noster, & Sal-

vator Iesus Christus homo factus est; quam quod diuina inter homines Deus fecit. Plus est enim ad salutem nostram, quod factus est propter homines, quam quod fecit inter homines: & plus est quod vitia sanauit animarũ, quam quod sanauit languores corporum morituorum.

Resp. Benedicite Deum cæli, dixit Angelus Raphael, & coram omnibus viuentibus confitemini ei; * Quia fecit vobiscum misericordiam suam.

Vers. Ipsum benedicite, & cantate illi, & narrate omnia mirabilia eius. Quia fecit.

Lectio. VIII.

SEd quia ipsa anima, nec eum nouerat, à quo sanãda erat, & oculos habebat in carne, vnde facta corporalia videret; non dum habebat sanos incorde, vnde Deum latentem agnosceret. Fecit quod videri poterat, vt sanaretur, vnde videri non poterat. Ingressus est locum vbi iacebat magna multitudo languentium, cœcorum, claudotum, aridorum.

Resp. Tempus est vt reuertar ad eum qui me misit, dixit Angelus Raphael: * Vos tem benedicite Dominum, & narrate omnia mirabilia eius.

Vers. Confitemini ei coram omnibus viuentibus, quia fecit vobiscum misericordiam suam. Vos autem. Gloria Patri. Vos autem.

Lectio IX.

ET cum esset medicus, & animarum, & corporum, & qui venisset sanare omnes animas creditorum; de illis languentibus vnum elegit, quem sanaret, vt vnitatẽ significaret. Si mediocri corde, & quasi humano captu, & ingenio cõsideremus facientem, & quod ad potestatem pertinet, non magnum aliquid perfecit; & quoad benignitatem, parum fecit. Tot iacebant, & vnus curatus est, cum posset vno verbo omnes erigere.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes, & per Hor. Ant.

MIssus est Angelus Raphael ad Tobiam, & Saram, vt curaret eos.

Psal. Dominus regnauit.

Cum reliq. de Laud. Dominica

Ant. Ingressus Angelus ad Tobiam, salutauit eum, & dixit: Gaudium sit tibi semper.

Ant. Forti animo esto Tobia:

bia: in proximo enim est, vt à Deo cureris.

Ana. Benedicite Deum cæli, & coram omnibus viuentibus confitemini illi, quia fecit vobiscum misericordiam suam.

Ana. Pax vobis, nolite timere: Deum benedicite, & cantate illi.

Capitulum. Teb cap. 12.

QVando orabas cum lacrymis, & sepeliebas mortuos, & derelinquebas prandium tuum, & mortuos abscondebas per diem in domo tua, & nocte sepelie bas eos, ego obtuli orationē tuam Domino.

Hymnus.

CHriste sanctorum decus Angelorum,
Rector humani generis & Auctor,
Nobis sacratum tribue benignus
Scandere cœlum.
Angelum nobis Medicum Salutis,
Mitte de cælis Raphael, vt omnes
Sanet ęgrotos, pariterque nostros
Dirigat actus.
Hinc Dei nostri genitrix Maria,
Totus, & nobis chorus Angelorum
Semper assistat, simul, & beata,
Concio tota.
Pręstet hoc nobis Deitas beata,
Patris, ac Nati pariterque sancti
Spiritus, cuius reboat in omni
Gloria mundo. Amen.

Vers. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.

Resp. Adorabo ad templum sanctū tuū, & confitebor nomini tuo. *Ad Benedictus, Ana* Ego sum Raphael Angelus, qui assto ante Dominum: vos autem benedicite Deum, & narrate omnia mirabilia eius Alleluia.

Oratio.

DEus, qui beatum Raphaelem Archangelum Tobiæ famulo tuo comitē dedisti in via; concede nobis famulis tuis, vt eiusdem semper protegamur custodia, & muniamur auxilio. Per Dominum nostrum.

Ad Tertiam, Ana.

Ingressus Angelus.

Capitul. Quando orabas, *vt sup. Resp. br.* Stetit Angelus.

*Iuxta aram templi. Stetit.

Vers. Habens thuribulum aureum in manu sua. Iuxta aram templi. Gloria Patri. Stetit Angelus.

Vers. Ascendit fumus aromatum

tum in conſpectu Domini.
Reſp. De manu Angeli.

Ad Sextam, Ana. Forti animo.

Capitulum Tob. cap. 12

ET nunc miſit me Dominus, vt curarem te, & Saram vxorem filij tui a dæmonio liberarem. Ego enim ſum Raphael Angelus vnus ex ſeptem, qui aſtamus ante Dominum.

Reſp. br. Aſcendit ſumus aromatum: * In conſpectu Domini Aſcendit. *Verſ.* De manu Angeli. In conſpectu Domini. Gloria Patri Aſcendit. Gloria Patri. Aſcendit.

Verſ. In conſpectu Angelorũ pſallam tibi Deus meus.
Reſp. Adorabo ad templum ſanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Ad Nonam, Aña Pax vobis.

Capitulum Tob. cap. 12.

TEmpus eſt, vt reuertar ad eum, qui me miſit; vos autem benedicite Deum & narrate omnia mirabilia eius.

Reſp. br. In conſpectu Angelorum * Pſallam tibi Deus meus. In conſpectu.
Verſ. Adorabo ad templum ſanctum tuum, & confitebor nomini tuo. Pſallã tibi Deus meus. Gloria Patri. In conſpectu.

Verſ. Adorate Deum,
Reſp. Omnes Angeli eius.

In ſecundis Veſperis.

Aña. Miſſus eſt Angelus, *cum reliquis Añis de Laudibus, Pſalm.* Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, & loco vltim. Pſalm.* Confitebor tibi Domine in toto corde meo, quoniam audiſti.

Capitul. Hymn. & Verſ. vt in primis Veſperis.

Ad Magniſ. Aña. Princeps glorioſiſsime Raphael Archangele, eſto memor noſtri hic, & vbique ſẽper precare pro nobis filium Dei.

IN FESTO PATROCINII B. Mariæ Virginis dupl. Maius.

Quod feſtum Alexander VII. in omnibus Hiſpaniæ Regnis Celebrari conceſsit aliqua die Dominica Nouembris ab Ordinario loci eligenda.

Omnia, vt in feſto B. Mariæ Virginis ad Niues V. Auguſti, præter Lectiones ſecundi Nocturni, quæ ſumuntur ex ſermone S. Ioannis Chriſoſtomi, Dei filius &c. *Die XII. ſeptembris, quinta in fraoctauam. Natiuitatis eiuſdem B. M. V. cũ nona Lectione, & commemoratione in vtriſque Veſperis, & Laudibus Dominicæ occurrentis.*

In

In secundis Vesperis omnia, vt inprimis.

Ad Magnificat Ant.

Beatam medicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus.

DIE XIII. NOVEMBRIS.

IN FESTO S. DIDACI Confessoris, Semid.

Omnia de communi Confes. non Pontif. exceptis, quæ habentur infra.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui dispositione mirabili infirma mundi elegis, vt fortia, quæque con undas concede propitius humilitati nostræ, vt pijs beati Didaci Cõfessoris tui precibus, ad perennẽ in cœlis gloriam sublimari mereamur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

DIdacus Hispanus in Oppido sancti Nicolai de Portu, Diœcesis Hispalen- s ab inuente ætate pij sub acerdotis disciplina sanctio is vitæ solitaria in Ecclesia rocinij exercuit. Deinde, t firmius Deo se coniunge- ret in Conuentu de Arrizafa Fratrum Minorũ (quos Observantes vocant) sancti Frãcisci Regulam instatu laicali professus est. Magna ibi alacritate humilis obedientiæ, & regularis obseruantiæ iugum subiens, contemplationi in primis dedit⁹, mira Dei luce perfundebatur, adeò vt de rebus cœlestibus, litterarum expers; mirandum in modum, & planè diuinitus loqueretur.

Resp. Honestum.

Lectio V.

CAnarijs in Insulis vbi Fratribus sui Ordinis præfuit, multa perpessus martyrij æstuans desiderio, plures in fideles verbo, & exemplo ad Christi fidẽ convertit. Romam veniens anno Iubilæi, Nicolao V. Pontifice ægrotorum curæ Aræcæli destinatus, eo charitatis affectu munus hoc exercuit, vt Vrbe annonæ inopia laborante, ægrotis tamen, quorum aliquando vlcera etiam lambendo abstergebat, nihil penitus de necessarijs defecerit. Eximia quoque fides, & gratia curationum in eò eluxit, cum lampadis, quæ colluce- bat ante imaginem beatissimę Dei Genitricis, quam sũ-

ma deuotione colebat, oleo ægros inungens, signo Crucis impresso, multorum morbos mirabiliter sanauerit.
Resp. Amauit eum.

Lectio VI.

DEmum Compluti finem sibi vitæ adesse intelligens, lacera, & obsoleta indutus tunica, coniectis in Crucem oculis, singulari deuotione illis verbis ex sacro hymno pronuntiatis: Dulce lignum, dulces clauos, dulcia ferens pondera, quæ fuisti digna portare Regem cælorum, & Dominum; animam Deo reddidit pridie Idus Nouembris, anno Domini supra millesimum quadringentesimo sexagesimo tertio. Eius corpus, cum menses non paucos (vt pio confluentium desiderio fieret satis) in sepultum mansisset, quasi iam incorruptionem induerit, odorem suauissimũ afflauit. Illũ multis, & illustribus miraculis clarũ Sixtus Quintus Pontifex Maximus Sanctorũ numero adscripsit.
Resp. Iste homo.

In tertio Nocturno Euang. secundum Lucam. Nolite timere pusillus grex, *cum homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri:* Pusillum gregem, *vt in communi Confes. non Pontif.*

Missa: Iustus vt palma *de commun. Conf. non Pontif. cum Ora.* Omnipotens sempiterne Deus, *vt supra.*

DIE XV. NOVEMBRIS.

IN FESTO S. EVGENII Archiepiscopi Toletani, & Mart. duplex in Regnis Hispaniarum.

Omnia de communi vnius Mart. exceptis his, quæ sunt propria.

Oratio.

DEus, qui præsentem diẽ beati Eugenij martyris tui, atque Pontificis martyrio consecrasti, præsta propitius; vt cuius annua celebritate lætamur, eius meritis donum tuæ gratiæ consequamur. Per Dominum nostrũ.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolorum.

Lectio I. Cap. 20. d.

AMileto, *vt in comm.*

In secundo Nocturno.

Ex Breu. Mart. & Hist. antiquis, & Vita Gerardi Abbatis Bronienſi, in qua multa dicuntur de miraculis Sancti Eugenij. Habentur apud Surium tom. 5.

Lectio IV.

EVgenius Dionysij Areopagitę discipulus, primus Toletanus Episcop⁹ fuit. Qui

Qui Dionysio Magistro suo ad Galliam erudiendam relicto, ipse ad Hispaniam Euãgelij luce illustrandam profectus, in intima Prouinciæ delatus, Toletum venit: vbi plurimos filios Iesu Christo peperit, parensq; Ecclesię Toletanæ; atque institutor fuit. Quam Ecclesiam à se fundatã, vt magis stabiliret, & communicatis consilijs amplificaret, ad Dionysium redijt in Galliam. Quo tempore, Domitiano Imperatore secundam in Christianos persecutionem mouente, à Sisinij Præfecti satellitibus comprehensus, ad Diolum (quod oppidum non longe à Lutetia Parisiorum abest) de fide sua interrogatus, Christum verum, & solum Deum sepia mẽte colere magna libertate professus est. Qua in cõfessione ab impietatis ministris gladio percussus, martyrio coronatur decimo septimo Kalendas Decembris.

Resp. Honestum.

Lectio V.

COrpus Eugenij, ne à Christianis honore afficeretur, in lacum Marcasium, ei loco propinquum, vbi occisus est, à Gentilibus proiectum, multis sæculis latuit, donec Beatus Dionysius Areopagita Hercoldum quẽdam virum nobilem, graui morbo oppressum, per quietẽ admonuit, vt fratris sui, ac condiscipuli Eugenij corpus ex Marcasio lacu, vbi adhuc iacebat, extractum, honesto loco collocaret. Sanitati restitutus Hercoldus, confestim diuina iussa exequitur: in ignobili loco nobile corpus invenit, integrum prorsus, atque incorrumptum: in Diolo oppido magnifice condidit, vbi etiam templum hac de causa consecratum est. Inde nouo item miraculo in Ecclesiam sancti Dionysij ad Lutetiam Parisiorũ postea translatum est.

Resp. Desiderium,

Lectio VI.

NAm cum populi ex Diolo solemni suplicationũ pompa, Dei placãdi causa, ad ædem Diui Dionysij aliquando profecti essent, corpusque Eugenij magna veneratione secum detulissent; vt eo videlicet deprecatore cõpotes voti à Deo fierent, atque omni re diuina cõfecta, domum redire, & sacratissimas Eugenij reliquias referre vellent, diuinitus factum est, vt immobiles consisterẽt, nullaque vi de loco, vbi erãt,

dimoueri possent. Quo circa pro comperto habitum est, Dei esse voluntatem, vt tunc quidē Eugenij corpus in eo potissimum templo honoraretur, vbi Dionysij corpus iacebat. Itaque Diolensibus de amisso thesauro mœrore affectis, monachi cœnobij sancti Dionysij pro Dei munere læti, facile corpus Eugenij mouerunt, & in sacello parato honorifice collocarunt, vbi clarissimis celebre signis magna finitimorum populorum religione tandiu cultū est, quousque singulari Dei beneficio Ecclesiæ Toletanę, quam ipse fundauerat, & primus Episcopus rexerat, post mille quingentos ferme annos redditum est.

Resp. Stola incunditatis.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundum Ioannem,

Lectio VII. Cap. 12. *d.*

IN illo tempore: Dixit Iesus Discipulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit, ipsum solum manet. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Ex tract. 51. *in Ioannem, sub medium.*

IPse Dominus Iesus erat granum mortificandum & multiplicandum: mortificandum infidelitate Iudæorum, multiplicandum fide populorum, Iam vero exhortans ad passionis suæ sectanda vestigia, Qui amat, inquit animam suam, perdet eam. Quod duobus modis intelligi potest. Qui amat, perdet: id est si amas, perdes. Si cupis vitam tenere in Christo noli morte timere pro Christo. Item alio modo: Qui amat animā suam perdet eam: noli amare, ne perdas: noli amare in hac vita, ne perdas in æterna vita. *Resp.* Corona.

Lectio. viij.

HOc autem, quod posterius dixi, magis habere videtur Euangelicus sensus. Sequitur enim. Et qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. Ergo, quod supradictū est qui amat (subintelligitur in hoc mundo) ipse vtiq; perdet: qui autem odit (vtique in hoc mundo) in vitam æternam ipse custodit eam. Magna, & mira sententia quemadmodum sit hominis in animam suam amor vt pereat, odium, ne pereat. Si male amaueris, tunc odisti,

si bene oderis, tunc amasti. Fœlices, qui oderunt custodiendo, neperdant amando. *Resp.* Hic est vere martyr.

Lectio. ix.

SEd vide ne tibi suprepat vt te ipsum velis interimere, sic intelligẽdo, quod debes odisse in hoc mundo animam tuam. Hic enim quidam maligni, atque peruersi homines, & in se ipsis crudeliores, & sceleratiores homicidæ, flammis se donant, aquis se prefocant, præcipitio se collidunt, & pereunt. Hoc Christus non docuit. immò etiam diabolo præcipitium suggerenti respondit: Redi retrò satana; scriptũ est, Non tentabis Dominũ Deũ tuũ. Petro autem dixit, significans, qua morte clarificaturus erat Deum: Cum esses iunior, cingebas te, & ambulabas, quo volebas: cum autem senueris, alter te cinget, & feret, quo tu non vis. Vbi satis expressit, non à se ipso, sed ab alio debere occidi, qui vestigia sequitur Christi.

Te Deum laudamus.

DIE XXVI. NOVEMB.

OFFICIVM DESPONSATIONIS B. V. M. cum Sancto Ioseph dup. maius.

Omnia vt in Natiuitate B. M. V. mutato nomine Natiuitatis in Desponsationis cũ Hom. in Euange. cum esset desponsata vt in festo Sãcti Ioseph 19. Martii.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernardi Abbatis. *Ex Homil. secunda super missus*

Lectio IV.

OPortebat à principe mũdi aliquandiu celari diuini Consilij Sacramentum: non quod Deus, si palam opus suum facere vellet, impediri posse ab illo metueret; sed quia ipse, qui non solum potenter, sed etiam sapienter quęcumque voluit fecit, sicut in omnibus operibus suis quasdam rerum vel temporum congruentias propter ordinis pulchritudinem seruare consueuit: ita in hoc quoque tam magnifico opere suo, nostræ videlicet reparationis, non tantum potentiam suam, sed & prudentiã ostendere voluit.

Lectio V.

COnueniens ergo erat, vt suauiter quoque omnia, cælestia scilicet & terrena disponeret, quatenus & illinc dejiciens inquietum, re-

ſiquos inpace firmaret:& hic debellaturus inuidum, nobis prius ſuæ humilitatis & manſuetudinis valde neceſſariũ exemplũ relinqueret: ſicque mirabili fieret moderamine ſapientiæ, vt & ſuis ſuauis, & hoſtibus fortis appareret.

Lectio VI.

Quid enim prodeſſet diabolum a Deo vinci, nobis manẽtibus ſuperbis? Neceſſario igitur deſponſata eſt Maria Ioſeph, quando per hoc & à canibus ſanctũ abſconditur,& à ſponſo Virginitas comprobatur, & Virginis tam verecundiæ parcitur, quam famæ prouidetur. Quid ſapiẽtius? quid dignius Diuina prouidentia? Vno tali Conſilio ſecretis cæleſtibus, & admittitur teſtis, & excluditur hoſtis, & integra ſeruatur fama Virginis Matris.

DIE VIII. DECEMBRIS.

IN FESTO CONCEPtionis B. M. V. Duplex ſecundę claſ. cum Octaua, Officium vt in Breuiario.

In ſecundis Veſperis in Regnis Hiſpaniæ fit commem. ſanctæ Leocadiæ Virgin. & mart. deinde Feriæ.

DIE IX. DECEMBRIS.

Secunda die Infraoctauam Conceptionis beatæ Mariæ.

Fit Offic. de S. Leocadia V. & M. vt in Sanctis Hiſpaniæ, cum commem. Octauæ, & Feriæ in Laudibus & in ſecundis Veſperis ac S. Melchiadis P. & M.

DIE X. DECEMBRIS.

Tertia die Infraoctauam Conceptionis Beatæ Mariæ.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurr.

In Secundo Nocturno.

Sermo ſancti Bernardi Abbatis.

Serm. in cap. 12. Apocalyps.

Lectio IV.

NOuum fecit Dominus ſuper terram, vt mulier circumdaret virum, nec alium quàm Chriſtum, de quo dicitur: Ecce vir Oriens nomen eius. Nouum quoque fecit in cælo, vt mulier ſole appareret amicta. Denique & coronauit eũ, & viciſsim ab eo meruit coronari. Egredimini filiæ Sion, & videte Regem Salomonem in diademate, quo coronauit eum mater ſua. Verùm hoc aliàs. Interim ſane ingredimini magis, & videte Reginam in dia-

diademate, quo coronauit eã Filius suus. In capite, inquit, eius corona stellarum duodecim.

Resp. Conceptio glorioſę.

Lectio V.

DIgnum planè stellis coronari caput, quod & ipsis longè clarius micans, ornet eas potius, quam ornetur ab eis Quidni coronent syderа, quam sol vestit? Sicut dies verni circumdabant èam flores rosarum, & lilia conuallium. Nimirum læua sponsi sub capite eius, & iam dextera illius amplexatur eã. Quis illas æstimet gemmas? quis stellas nominet, quibus Mariæ regium diadema compactum est?

Resp. Cum iucunditate.

Lectio. VI.

QVid ergo sydereũ micat in generatione Mariæ? planè quod ex regibus orta, quod ex semine Abrahę, quod generosa ex stirpe Dauid. Si id parum videtur, adde quod generationi illi ob singulare priuilegium sanctitatis diuinitus noscitur esse concessa: quod longe antè eisdem patribus cælitus repromissa, quod mysticis præfigurat miraculis, quod oraculis prænuntiata propheticis. Hanc enim sacerdotalis virga, dũ sine radice floruit: hanc Gedeonis vellus, dum in medio siccæ areæ maduit: hanc in Ezechielis visione Orientalis porta, quæ nulli vmquã patuit, præsignabat.

Resp. Conceptio tua.

In Tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundum Matthæum.

Lectio VII. *Cap.* 1.

LIber generationis Iesu Christi, filij Dauid, filij Abraham. Abrahã genuit Isaac. Isaac autem genuit Iacob. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarij Episcopi.

Commen. in Matth. art. 2.

NOn refert quis in originis numero atque ordine collocetur, dummodo vniuersorum familia cœpta esse intelligatur ab vna. Itaque cum eiusdem tribus sit Ioseph & Maria, dum profectus esse ex Abrahæ genere Ioseph ostenditur, profecta quoque docetur & Maria. Hæc enim in lege ratio seruata est, vt si mortuus sine filiis familiæ princeps esset, defuncti vxorem posterior frater eiusdem cognationis acciperet, susceptosque filios in familiam eius, qui mortuus esset

esset, referret: maneretque ita in primogenitis successionis ordo, cum patres eorum qui post se nati essent, aut nomine haberentur, aut genere.

Resp. Beatam me dicent,

Lectio VIII.

SEquens illud est, quia diximus secundum rerum fidem generationis, istius ordinē nec numero sibi nec successione constare, huius quoque rei ratio afferatur. Non enim leuis causa est, vt aliud in narratione sit, aliud fuerit in gestis: & aliud referatur in summa, aliud verò teneatur in numero. Namq; ab Abraham vsque ad Dauid quatuordecim generationes numeratæ sunt: & à Dauid vsque ad transmigrationem Babylonis in quibusdam libris decem & septem deprehenduntur. Sed in hoc non mendacij, aut negligentiæ vitium est. Tres enim ratione præteritæ sunt. Nā Ioras genuit Ochoziam, Ochozias verò genuit Ioā, Ioas deinde Amasiam, Amasias autem Oziam & in Matthæo Ioras Oziam genuisse scribitur, cū quartus ab eo sit. Hoc ita, quia ex gentili femina Ioras Ochoziam genuit ex Achab scilicet, qui Iezabel habuit vxorem.

Resp. Felix namque es. 125.

Lectio IX.

DEnique per Prophetam non nisi quarta generatione in throno regio Israelis quemquam de domo Achab esse sessurum dicitur. Purgata igitur labe familiæ gentilis tribus, quæ præteritis iam regulis, in quarto generationum consequentium ordine numeratur, & vsque ad Mariā generationes quatuordecim esse scribuntur, cum in numero decem & septem reperiantur, nullius error esse poterit scientibus nō eam solum esse Domino nostro Iesu Christo originem, quæ cœpit ex Maria: sed in procreatione corporea natiuitatis æternę significantiam comprehendi.

Te Deum laudamus.

In Laudib. fit commem. Fer. & sancti Melchiadis Pa. & M. Vesper. à Capit. de sancto Damaso Papa & Confes. cum commem. Octau. & Fer.

DIE XI. DECEMBRIS.

Quarto die Infra Octauam Conceptionis Beatæ Mariæ.

Fit de sancto Damaso Papa & Confes. cum commem. Octau. & Fer. in Laudib.

Ves-

Vesperæ à Capit. de Octau. cum commem. sancti Damasi & Fer.

DIE XII. DECEMBRIS.

Quinta die Infraoctauam Conceptionis Beatæ Mariæ.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Epiphanij Episcopi aduersus hæreses. *Lib. 3. hæresi 78. post. medium.*

Lectio. iiii.

BEata Mater Dei Maria per Heuam significatur, quæ per ænigma accepit, vt mater viuentium vocetur. Illa etenim mater viuentium vocata est, etiam postquam audiuit: Terra es, & in terrā reuerteris, post transgressionem. Et mirū est, quod post transgressionem hoc magnū cognomen habuit. Et quod quidem pertinet ad rem sensibilem, ab illa Heua omnis hominū generatio deducta est in terra: hic autem verè à Maria hæc vita mundo geni ta est, vt viuentem gigneret, & fieret Maria mater viuentium. Per enigma igitur Maria mater viuentium appellata est.

Resp. Cōceptio glorioſę.

Lectio V.

HEuæ datum est operire corpus sensibile propter nuditatem sensibilem: Marię verò datum est à Deo vt pareret nobis Agnum & ouem, & ex gloria ipsius Agni & ouis fieret nobis velut à vellere in sapiētia per virtutē ipsius indumentum incorruptibilitatis. Heua etiam mortis causa facta est hominibus: per ipsam enim mors ingressa est in mundum: Maria verò causa vitæ, per quam geni ta est nobis vita, & per hanc Filius Dei aduenit in mundum: & vbi abundauit peccatum, ibi superabundauit & gratia: & vnde illata est mors, illinc processit & vita, vt vita pro morte fieret: & qui per mulierem nobis vita factus est, mortem ex muliere inductam excluderet. Et quoniam illic Heua, cum adhuc esset virgo per inobediē tiam transgressa est: è contrario per virginem obedientia gratiæ facta est, annuntiato aduentu in carne de cælo & vita æterna.

Resp. Cum iucunditate.

Lectio VI.

DE Maria accipitur (liceat mihi hoc dicere) quod scriptum est de Ecclesia:

Re-

Relinquet homo patrẽ suũ, & Matre suã,& adhærebit vxori suæ:& erũt duo in carne vna.Sanctus autem Apostolus dicit:Mysterium hoc magnũ est, ego autẽ dico in Christo & Ecclesia. Et vide scripturarum accuratam dicendi proprietatem,quòd de Adam quidem dixit, formauit: de Heua verò non formatam esse,sed ædificatam. Accepit enim,inquit, vnam de costis eius, & ædificauit ipsi in vxorem.Quo ostendat,Dominũ quidem de Maria efformasse sibi ipsi corpus;ab ipsa verò costa ædificatam esse Ecclesiam, in eo quod punctum & apertum est ipsius latus, & mysteria sanguinis & aquæ, pretia redẽptionis facta sũt.

Resp. Conceptio tua.

In Tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundum Matthæum.

Lectio viij. *Cap.* 1.

LIber generationis Iesu Christi, filij Dauid, Filij Abraham. Abraham genuit Isaac.Isaac autem genuit Iacob.Et reliqua.

Homilia sancti Ioannis Chrysost.

Homil.2.in Matth.post init.

AVditu quidẽ mirabile est quod ineffabilis Deus, & qui nec sermonibus, explicari potest,nec cogitationibus comprehendi,Patri que per omnia coæqualis,per Virginis ad nos venit vterũ, & fieri ex muliere dignatus est, & habere progenitores Dauid & Abraham: & quid dico, Dauid & Abraham? etiam illas, quod magis stupendum est, feminas, quas paulò ante Memoraui. Hæc igitur audiens mente consurge,nihilque humile suspiceris, sed potiùs propter hoc ipsum maximè mirare, quia cùm verus & dilectus Filius sit sempiterni Dei, etiam filius Dauid esse dignatus est, modo vt te filium faceret Dei: seruum patrem habere dignatus est, vt tibi seruo Patrem faceret ipsum Deum.

Resp. Beatam medicent;

Lectio. viij.

VIdes ab ipso statim principio,quam læta sint hæc nuntia. Quod si ambigis de his quæ ad tuum spectant honorẽ,ab ijs, quę illius sũt, etiam tua disce credere.Quãtum enim consequi potest humana ratio, multo est difficilius Deum hominem fieri, quàm hominem Dei filiũ consecrari.Cùm ergo audieris, quia Filius Dei, filius sit & Dauid,& Abrahæ,dubitare

re iam desine, quòd, & tu, qui filius es Adæ, futurus sis filius Dei. Non enim semetipsum ita humiliasset, nisi nos esset exaltaturus. Natus est enim secundũ carnem, vt tu nascerere spiritu: natus est ex muliere, vt tu desineres filius esse mulieris.

Resp. Felix namque es.

Lectio. ix.

PRopterea duplex facta generatio est, hęc scilicet nostræ similis, illa nostram eminenter excedens. Quod enim natus ex femina est, & nobis competit; quòd verò non ex sanguine, neque ex voluntate carnis aut viri, sed ex Spiritu sancto, aliam nobis sublimiorem, futuramque & spiritu consequendam generationem promittit. Sed alia quoque omnia ex simili diuersitate constabant. Nam & baptisma profectò tale suscepit, quod, haberet quidẽ ali quid veteris, haberet & noui. Quod enim baptizatus est à Propheta, expressit vetus; quòd autem descendit Spiritus adũbrauit nouum.

Tedeum laudamus.

In Laudib. fit commem. Feriæ. Vesp. de Sancta Lucia V. & M. cum commem. Octauæ, & Fer.

DIE XIII. DECEMBRIS

Sexta die Infraoctauam Conceptionis beatæ Mariæ.

Fit de Sancta Lucia Virg. & M. cum commem. Octauæ Conceptionis, & Fer. in Laud. & Vesp.

DIE XIIII. DECEMBRIS.

Septima die Infraoctauam Conceptionis Beatæ Mariæ.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurr.

Si autem hac die vel sequenti occurrat Fer. quarta Quat. Tẽp. Lectiones primi Nocturni leguntur de Parabolis Salomonis: Ego sapientia. *Vt in festo sãctæ Mariæ ad Niues V. Augusti, & Lectio nona de Homilia Feriæ.*

In secundo Nocturno.

Ex Epistola sancti Ambrosij Episcopi ad Siricium Papam.

Lectio. IV. Epist. 81. al 7.

DE via peruestitatis produntur dicere: Virgo concepit, sed non virgo generauit. Potuit ergo virgo concipere, non potuit virgo generare, cum semper conceptus præcedat, partus sequatur? Sed si doctrinis non creditur Sacerdotũ, credatur oraculis Christi, creda-

tur monitis Angelorum dicẽtium: Quia non est impossibile Deo omne verbum. Credatur Symbolo Apostolorũ, quod Ecclesia Romana intemeratum semper custodit, & seruat. Audiuit Maria vocem Angeli, & quæ antè dixerat: Quomodo fiet istud? non de fide generationis interrogãs, respondit posteà: Ecce ancilla Domini, contingat mihi secundum verbum tuum.

Resp. Cõceptio glorioſæ.

Ex libro sancti Hieronymi Presbyteri aduersus Iouinianum.

Ex Apolog. ad Pammachiũ pro lib. aduersus Iouinianũ, in fine.

Lectio V.

CHristus virgo, mater virginis nostri virgo perpetua, mater & virgo. Iesus enim clausis ingressus est ostijs; & in sepulchro eius, quod nouum & in petra durissima fuerat excisum, nec antea quis, nec postea positus est. Hortus conclusus, fons signatus: de quo fonte ille fluuius manat, iuxta Ioel, qui irrigat torrentem vel funiũ vel spinarum: funium, peccatorum, quibus ante alligabamur: spinarum, quæ suffocãt sementẽ patris familias. Hęc est porta Orientalis, vt ait Ezechiel, semper clausa, & lucida, operiens in se, vel ex se proferens sancta sanctorũ: per quam sol iustitiæ & Pontifex noster secundum ordinem Melchisedech ingredietur, & egredietur.

Resp. Cum iucunditate.

Ex lib. sãcti Irenæi Episcopi & martyris aduersus hæreses.

Lectio VI. Lib. cap. 19.

IN sua propria veniente Domino, & sua propria eum baiulante conditione, quæ baiulatur ab ipso, & recapitulationem eius, quæ in ligno fuit inobedientiæ, per eam quæ in ligno est, obedientiã faciente, & seductione illa soluta, qua seducta est malè illa, quæ iam viro destinata erat virgo Heua, per veritatem euangelizata est benè ab Angelo iam sub viro virgo Maria. Quemadmodum enim illa per angelicum sermonẽ seducta est, vt effugeret Deũ, præuaricata verbum eius, ita & hæc per angelicum sermonem euangelizata est, vt portaret Deũ, obediens eius verbo. Et sicut illa seducta est, vt effugeret Deũ, sic hęc suasa est obedire Deo, vt virginis Heuæ Virgo Maria fieret aduocata. Et quemadmodum adstrictũ est morte genus humanũ per virginem,

sol-

ſoluatur per virginem, æqua lance diſpoſita virginalis ino bedientia, per virginalem obedientiam.

Reſp. Conceptio tua.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Euangelij ſecundum Matthæum.

Lectio VII. *Cap* 1.

LIber generationis Ieſu Chriſti, filij Dauid, filij Abraham. Abraham genuit Iſaac. Iſaac autē genuit Iacob. Et reliqua.

Homilia ſancti Ioannis Chryſoſtomi.

Vnde ſuprà. paulò poſt.

CVius verò rei gratia librum ipſum generationis Chriſti vocat, vbi nō ſola vtique generatio, ſed tota prorſus ipſius myſterij diſpenſatio continetur? quia totius ſcilicèt diſpenſationis caput, radix atque principium omnium nobis in hoc conſiſtit bonorum. Vt enim Moyſes librum cæli appellauit ac terræ, cum certè non de cœlo ſolum terraque loqueretur ſed de cunctis quæ inter ipſa ſubſiſtunt: ita etiam Euangeliſta ab ipſo omnium fonte & capite bonorum librum vocauit,

Reſp. Beatam me dicent.

Lectio. viij:

QVa verò de cauſa non eum antè filium Abrahæ, & poſteà filium Dauid nuncupauit? Non, ſicut opinantur aliqui, ab inferioribus volens ad ſuperiora conſcendere. Ceterum feciſſet quod fecit & Lucas: nunc autem è contrario facit. Cur ergo commemorauit priorem Dauid? Quia ipſe procul dubio in omnium verſabatur ore, ob inſigne honoris & gloriæ, ob ipſius quoque temporis ſpatia iunctiora: etſi enim vtriq; promiſerat Deus, ſed tamen illud quaſi antiquum reticebatur, hoc verò quaſi nouū & recens ab omnibus celebrabatur.

Reſp. Felix namque es.

Lectio ix

IPſi namque Iudæi dicunt: Nonne ex ſemine Dauid, & Bethlehem caſtello, vbi erat Dauid, venit Chriſtus? Nemo igitur illum filium Abrahæ, ſed omnes filiū Dauid nominabant: qui etiam honorabiliores quoſque de ſanctitate Reges, qui poſt Dauid fuiſſe referuntur, ab illo omnes vocabāt. Nec ipſi ſolùm, verum etiam Deus: nam & Ezechiel, & alij Prophetæ dicunt, Dauid ſurrec-

turum esse eis atque venturum; non de illo vtique mortuo iam loquentes, sed deijs, qui illius virtutem erant imitaturi. Propterea igitur à notiore interim, & celebratiore persona sumit exordium; & tum demum ad antiquiorem recurrit parentem.

Te Deum laudamus.

In Laudib. fit commem. Feriæ. Ad Vesper. Officium Duplex: & omnia dicuntur sicut in primis Vesper. festi, cum commem. Fer. & sancti Eusebij Episc. & Mart.

DIE XV. DECEMBRIS.

Octaua Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis. Duplex.

Si hæc dies Octau. venirit in Dominica iii. Aduentus, Vesp. Sabbati dicuntur de Psalter, & à Capit. de Dominica, cum commem. diei Octauæ, vt in primis Vesperis festi, & de ea fit etiam commem. in laudib. & in in secundis Vesperis.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autẽ hac die occurrat Fer. quarta Quatuor Temporum. Lectiones primi Nocturni erunt quæ in die præcedẽti assignãtur.

In secundo Nocturno.

De Expositione sancti Gregorij Papæ in libros Regum,

Lectio. iiij. *In* 1. *Reg.*

FVit vir vnus de Ramathaim Sophim, de Monte Ephraim. Potest huius montis nomine beatissima semper Virgo Maria, Dei genitrix, designari. Mons quippè fuit, quæ omnem electæ creaturæ altitudinem electionis suæ dignitate transcendit. An non mons sublimis Maria, quæ vt ad conceptionem æterni Verbi pertingeret, meritorum verticem supra omnes Angelorum choros, vsque ad solium Deitatis erexit? Huius enim montis præcellentissimam dignitatem Isaias vaticinans, ait: Erit in nouissimis diebus præparatus mons domus Domini in vertice montiũ. Mõs quippe in vertice montium fuit, quia altitudo Mariæ supra omnes Sanctos refulsit.

Resp. Conceptio glorioſę.

Ex Epistola sancti Leonis Papæ ad Pulcheriam Augustã.

Epist. 13. *ante medium.*

Lectio. v.

SAcramentum reconciliationis nostræ ante tempora æterna dispositũ, nullæ implebant figuræ: quia nõdũ Superuenerat Spiritus Sãctus in Virginem, nec virtus Altissimi obumbrauerat ei, vt & intra intemerata viscera, ædificante sibi sapientia domum.

num, Verbum caro fieret, & forma Dei ac forma serui in vnam conuéniente persona, Creator temporum nascéretur in tempore, & per quem facta sunt omnia, ipse inter omnia gigneretur. Nisi enim nouus homo, factus in similitudinem carnis peccati, nostram susciperet vetustatem; & consubstantialis Patri consubstantialis esse digneretur & matri, naturamque sibi nostram solus à peccato liber vniret; sub iugo diaboli generaliter teneretur humana captiuitas.

Resp. Cum iucunditate.

De expositione sancti Basilij Episcopi in Isaiam Prophetã.

Lectio. vj. *In cap.* 8. *post. init.*

ACcessi, inquit, ad Prophetissam, & in vtero accepit, & peperit filium. Quod Maria Prophetissa fuerit, ad quam proximè accessit Isaias per prænotionem spiritus, nemo contradixerit, qui sit memor verborum Mariæ, quæ prophetico afflata spiritu elocuta est Quid enim ait? Magnificat anima mea *Dominum*: & exultauit spiritus meus in Deo salutari meo: quia respexit humilitatem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quod si animum accommodaueris vniuersis eius verbis, non vti quæ contentiose negaueris, eã fuisse Prophetissam, quod *Domini* spiritus in eam superuenerit, & virtus Altissimi obumbrauerit ei.

Resp. Conceptio tua.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundum Matthæum.

Lectio. vij *cap.* 1.

LIber generationis Iesu Christi, filij Dauid, filij Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Iacob. Et reliqua.

Homilia sancti Ioannis Chrysostomi.

Vnde supra, paulò post.

DVo sunt, quę pariunt quęstionem. Vnum, quæ causa sit, vt in generationũ catalogo Virgo fileatur: alterum verò, qua ratione Ioseph memoretur, cui certè nihil cum Christi generatione est commune. Videtur enim & vnum abundare, & alterum deesse. Quid ergo dicemus? quòd vtique primũ illud necesse fuerit memorari, quemadmodum ex Dauid virgo descenderit. Vnde hoc itaque discémus? Audi ad Gabriel loquentem Dominũ: Vade ad Virginem desponsatam virò, cui nomen Ioseph,

ph. ex domo & familia Dauid. Quid vis audire manifestius, cũ ex domo & familia Dauid illam virginem esse cognoscis?

Resp. Beatam me dicent.

Lectio. viij.

NOn erat mos apud Hebræos generationum catalogum per feminas texere. Vt ergo & morem custodiret, neue in ipso statim principio videretur antiqua destruere, & nobis virginem certius indicaret: parentes eius reticens atque maiores, de Ioseph generatione non tacuit. Siue enim hæc fecisse in Virgine, nouitatis non effugisset inuidiam: siue Ioseph reticuisset, non agnosse mus ex qua tribu Virgo subsisteret. Vt ergo & nos discerneremus, quæ esset Maria, vel vnde, & consuetudo legis permaneret immobilis, generationum catalogum vsque ad sponsum eius perduxit, ac de domo illum Dauid esse monstrauit.

Resp. Felix namque es 125.

Lectio. ix.

HOc enim declarato, illud quoque patiter ostendit quod scilicet inde esset, & Virgo, quia vtique nequaquam iustus iste pateretur vxorem sibi aliunde, quã vnde lex præcipiebat, eligere. Possumus verò aliam quoque & altiorem quidem proferre rationem, ob quam parentes Virginis prætermissi sunt. Sed quę ea est? Noluit Euangelista recẽti adhuc tempore noui illius admirandique partus Iudæis esse manifestum, quod Christus natus fuisset ex Virgine. Neque proprius noster hic sermo est, sed à nobis de Patrum atque insignium virorum traditione susceptus.

Te Deum laudamus.

In Laudib. fit commem. Feriæ, & sancti Eusebij Episc. & Mart.

os Nitro. quotenemos. & Beliana, on os. Iguer
fes. S.ta Julia. S.ta Constancio

INDEX FESTORVM, QVÆ IN HOC codice continentur.

IANVARIVS.

14 Sanctiſsimi Nominis Ieſu Dup.
19 Sancti Canuti Mart. Sem. Ad lib.
23 S. Raymundi de Penia Fort Conf. Semid.
28 S. Iuliani Ep. & Conf. Dup. 2. C. cum Oct.
29 S. Franciſci Saleſij Ep. & Conf. Sem.
31 S. Petri Nolaſci Conf. Dup.

FEBRVARIVS.

4 S. Andreæ Corſini Ep. & Conf. Dup.
8 S. Ioannis de Matha Conf. Dup.

MARTIVS.

17 S. Gertrudis Virg. Sem.
18 S. Gabrielis Archangeli Dup.
19 S. Ioſeph Conf. Dup. 2. C.
Officium Septem Dolorum B. V. M. Dp, maius

APRILIS.

S. Vincentij Ferrerij Sem. Ad lib.
7 S. Thuribij Ep. & Cõf. Sem. Lim. & in tota Diœceſi.

MAIVS.

4 S. Monicæ Vid. Sem.
5 Coronæ Dñi Dup.
10 S. Antonini Ep. & Cõf. Sem. Ad lib.
15 S. Iſidori Agricolæ Cõf Dup. 2. C. cum Oct.
18 S. Venantij Mart. Sem.
19 S. Petri Cœleſtini P. & Conf. Dup.
25 S. Mariæ Magdalene de Pazzis Virg. Sem.
30 S. Ferdinandi Regis & Conf. Dup.

IVLIVS.

4 S. Eliſabeth Vid. Sem. Ad lib.
8 S. Margaritæ Vid. Sem. Ad lib.
12 S. Ioannis Gualberti Abb. Dup.
15 S. Henrici Imperatoris Conf. Sem.
18 Officium Comm. B. M. V. de Monte Carmelo Dup. mai.
20 S. Liberatæ V. M. Dup. 2. C.

AV-

AVGVSTVS.

Officium propriũ B. M.V.de Mercede Dp. mai.

8 S.Caietani Conf.Sem.

9 SS.Iusti,& Pastoris M. Dup.2.C.

23 S.Philippi Benitij Cõf. Sem.

30 S.Rosæ de S. M. Virg. Dup.1.C.cum Oct.

SEPTEMBER.

Die Dominica infra oct.Natiuit. B.M. Officiũ de Sanct. Nomine B.M.V.Dup.mai.

28 S.Venceslai Mart.Sem Ad lib.

OCTOBER.

1 S.Remigij Ep.& Conf Sem. Ad lib.

Officium proprium SS Rosarij B. M. V. Dup, mai.

10 S. Franciſci Borgiæ Conf.dup.2.C,

13 S.Eduardi Conf. Sem.

17 S.Hedvvigis Vid.Sem. Ad lib.

23 S. Petri Paschasij Ep. & M.Dup.

14 S.Raphaelis Arch,Dp.

NOVEMBRIS.

In Festo Patrocinij B. V.M,Dup.mai.

13 S. Didaci de Alcala Conf.Sem.

15 S.EugenijEp.& M.Dp.

26 Officiũ Despõsationis B.V.M.Dup.mai.

DECEMBER.

8 In Festo Conceptionis B.M.V.Dup.2.C. cum Oct.

✠

OFFICIUM
QUINQUE PLAGARUM
D. N. JESV-CHRISTI
FERIA VI. POST CINERES.
DUPLEX MAJUS.
AD VESPERAS.

Antiphon.
Ipse languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit.

Psalmus 105.

Confitemini Domino, quoniam bonus: * quoniam in sæculum misericordia ejus.
Quis loquetur potentias Domini? * auditas faciet omnes laudes ejus.
Beati qui custodiunt judicium, * et faciunt justitiam in omni tempore.
Memor esto mei, Domine, in beneplacito populi tui: * visita me in salutari tuo.
Ut videam in bonitate electorum tuorum, * ut læter in lætitia gentis tuæ.
Ut laudem hæreditatem tuam. * Peccavimus cum patribus nostris: injuste egimus, iniquitatem fecimus.
Non sunt in memoria tua fratres nostri: * sed neque recordati sunt misericordiæ tuæ.
Et irritaverunt ascendentes in mare, * mare rubrum.
Et salvavit eos propter nomen suum, * ut notam faceret potentiam suam.
Et increpavit mare rubrum, et exsiccatum est: * et deduxit eos in abyssis, sicut in deserto.
Et salvavit eos de manu odientium, * et redemit eos de manu inimici.
Et operuit aquas tribulantes eos: * unus ex eis non remansit.
Et credidérunt verbis ejus, * et laudaverunt laudem ejus.
Festinavérunt, et obliti sunt operum ejus: * et non sustinuérunt consilium ejus.
Et concupiérunt concupiscentiam in deserto: * et tentavérunt Deum in inaccessis.
Et dedit eis petitionem eorum, * et misit saturitatem in animas eorum.
Et irritavérunt Moysen in castris, * Aaron sanctum Domini.
Aperta est terra, et deglutivit Dathan, * et operuit super congregationem Abiron.
Et exarsit ignis in synagoga eorum: * flamma combussit peccatores.
Et fecérunt vitulum in Horeb, * et adoravérunt sculptile.
Et mutavérunt gloriam suam * in similitudinem vituli comedentis fenum.
Obliti sunt Deum salvatorem suum, * qui fecit magnalia in Ægypto.
Mirabilia in terra Cham: * terribilia in mari rubro.
Et dixit ut disperderet eos, * nisi Moyses electus ejus stetisset in confractione in conspectu ejus.
Ut averteret iram ejus ne disperderet eos: * et vituperavérunt terram desiderabilem.
Non credidérunt verbo ejus, * et murmuravérunt in tabernaculis suis.
Exaudivérunt vocem Domini, * et ascendit manus ejus super eos.
Ut prosterneret eos in deserto, * et semen eorum dispergeret in nationibus.
Et dispergeret eos in regionibus, * congregavit de terris.
A solis ortu et occasu, * a septentrione et mari.
Et irritavérunt ad iracundiam principem populi sui, * et corruérunt in infirmitate.
Et tentavérunt Deum suum, * et non sustinuérunt manum ejus.
Et non pepercit animabus eorum a morte, * et animalia eorum in pestilentia conclusit.
Et percussit omne primogenitum in terra, * primitias omnis laboris in tabernaculis Cham.
Et abstraxit sicut oves populum suum, * et deduxit eos tamquam gregem in deserto.
Et spem tulit eis, et non timuérunt, * et inimicos eorum operuit mare.
Introduxit eos in montem sanctificationis suæ, * montem quem acquisivit dextera ejus.
Et ejecit a facie eorum gentes, * et sortitus est eos in funiculo distributionis.
Et habitare fecit in tabernaculis eorum tribus Israël. * Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum altissimum, et testimonia ejus non custodiérunt.
Et avertebantur, et non observabant patres eorum, * sed conversi sunt in arcum pravum.
In ascensionibus suis ad iracundiam provocavérunt eum, * et in sculptilibus suis æmulum fecérunt.
Audivit Deus, et sprevit, * et ad nihilum redegit nimis Israël.
Et repulit tabernaculum Silo, * tabernaculum suum ubi habitavit in hominibus.
Et tradidit in captivitatem fortitudinem eorum, * et pulchritudinem eorum in manus inimici.
Et conclusit in gladio populum suum, * et hæreditatem suam sprevit.
Juvenes eorum comedit ignis, * et virgines eorum non sunt lamentatæ.
Sacerdotes eorum in gladio cecidérunt, * et viduæ eorum non plorabuntur.
Et exsurrexit tamquam dormiens Dominus, * tamquam potens crapulatus a vino.
Et percussit inimicos suos in posteriora, * opprobrium sempiternum dedit illis.
Et reprobavit tabernaculum Joseph, * et tribum Ephraim non elegit.
Sed elegit tribum Juda, * montem Sion quem dilexit.
Et ædificavit sicut unicornium sanctificium suum, * in terra quam fundavit in sæculum.
Et elegit David puerum suum, * et sustulit eum de gregibus ovium.
De post fœtantes accepit eum, * pascere Jacob populum suum, et Israël hæreditatem suam.
Et pavit eos in innocentia cordis sui, * et in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus, * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.

Ant. Verè languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit.

Ant. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Psalmus 116.

Ad Dominum, cùm tribularer, clamâvi: * & exaudivit me.
Domine libera ânimam meam à labijs iniquis, * & â lingua dolòsa.
Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam?
Sagittæ potêntis acûtæ, * cum carbonibus desolatorijs.
Heu mihi, quia incolâtus meus prolongâtus est: habitavi cum habitantibus Cedar: * multùm incola fuit anima mea.

Cum

Doy del Previsto P.
Dimio Barguido, Valdellano
Vargas

BA687
C360